

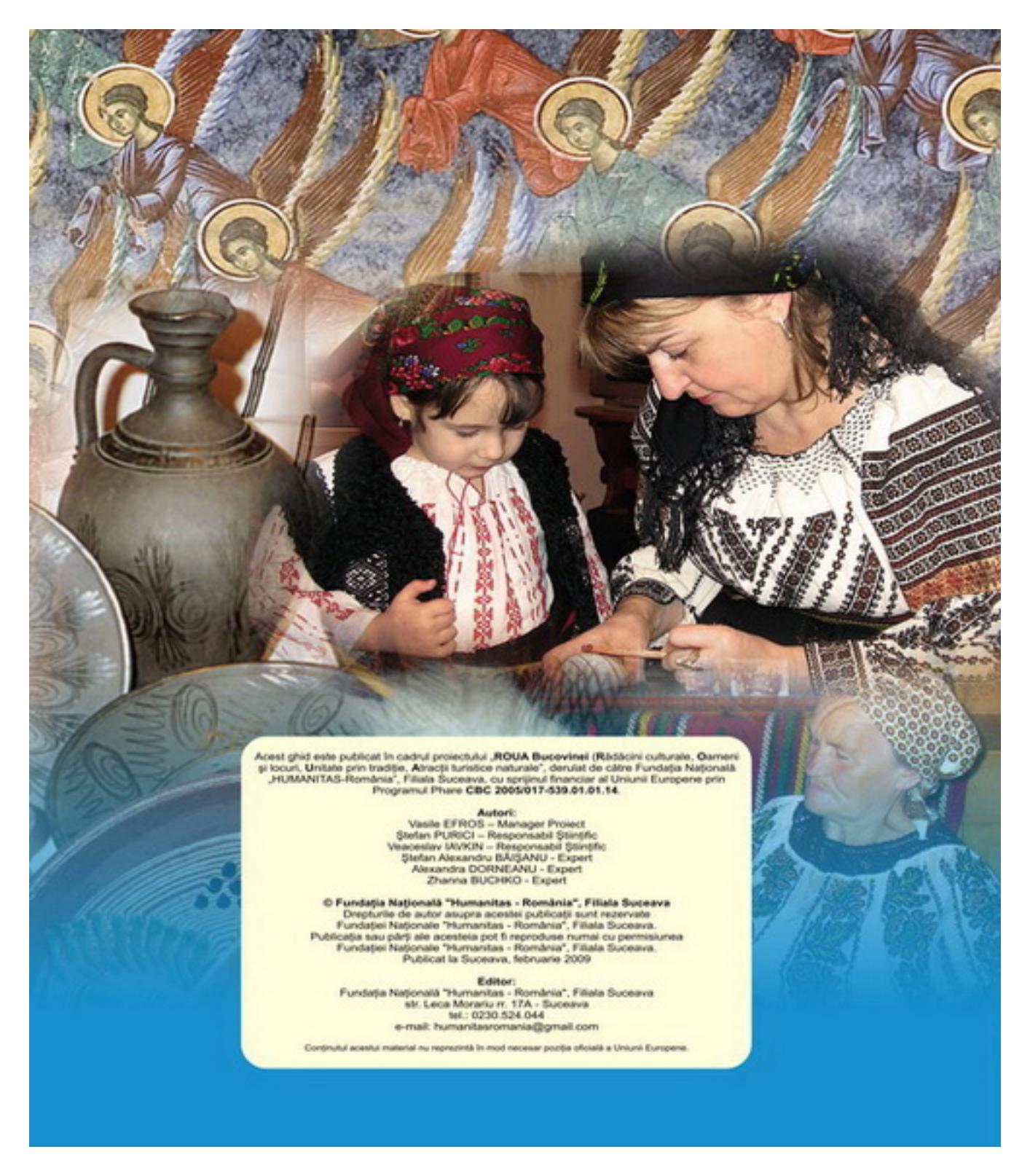
RO-UA BUCOVINEI

OAMENI ȘI LOCURI ÎN BUCOVINA

Proiect implementat de
Fundația Națională "HUMANITAS - România"
Filiala Suceava

Acest ghid este publicat în cadrul proiectului „ROUA Bucevinii” (Rădăcini culturale, Oameni și locuri, Unitate prin tradiție, Atracții turistice naturale), derulat de către Fundația Națională „HUMANITAS-România”, Filiala Suceava, cu sprijinul financiar al Uniunii Europene prin Programul Phare CBC 2005/017-539.01.01.14.

Autori:

Vesile EFROS – Manager Proiect
Ștefan PURICI – Responsabil Științific
Veaceslav IAVKIN – Responsabil Științific
Ștefan Alexandru BĂIȘANU – Expert
Alexandra DORNEANU – Expert
Zhanna BUCHKO – Expert

© Fundația Națională „Humanitas - România”, Filiala Suceava
Drepturile de autor asupra acestei publicații sunt rezervate
Fundației Naționale „Humanitas - România”, Filiala Suceava.
Publicația sau părți ale acesteia pot fi reproduse numai cu permisiunea
Fundației Naționale „Humanitas - România”, Filiala Suceava.
Publicat la Suceava, februarie 2009

Editor:

Fundația Națională „Humanitas - România”, Filiala Suceava
str. Leica Morariu nr. 17A - Suceava
tel.: 0230.524.044
e-mail: humanitasromania@gmail.com

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene.

DRUMURI ȘI POPASURI PRIN SUDUL BUCOVINEI

ПАМ'ЯТНИКИ ТА ПОДОРОЖІ
НА ПІВДНІ БУКОВИНІ

BUCOVINA - ROADS AND HALTS
IN SOUTH BUCOVINA

Programul de Vecinătate ROMÂNIA-UCRAINA 2004-2006

Acest material este publicat în cadrul proiectului PHARE CBC 2005/017-539; Linia bugetară: Phare CBC 2005/017-539.01.01.14 „ROUA of Bucovina (cultural Roots, People and places, Unity by tradition, natural tourist's Attractions)” derulat de către Fundația Națională „Humanitas-România”, filiala Suceava (beneficiar), Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava și Universitatea Națională „Yuriy Fedkovych” din Cernăuți (parteneri), cu sprijinul financiar al Uniunii Europene prin programul Phare.

Echipe de implementare a proiectului:

Prof. univ. dr. Vasile EFROS - **manager de proiect**
Prof. univ. dr. Ștefan PURICI - **responsabil științific**
Conf. univ. dr. Vjacheslav JAVKIN - **responsabil științific**
Ing. Claudia FRĂȚILĂ - **responsabil tehnic**
Ec. Georgeta DORNEANU - **responsabil financiar**
Teodor Luis CONSTANTINOVICI - **secretar**

Echipe de experți:

Conf. univ. dr. Zhanna BUCHKO
Conf. univ. dr. Alexandru Ștefan BĂIȘANU
Prof. Alexandra DORNEANU

Traducere:

În limba engleză: Maria Elena EMANDI
În limba ucraineană: Ștefan PURICI

© 2009

Publicația sau părți ale acesteia pot fi reproduse numai cu permisiunea autorilor.
Publicat la Suceava, februarie 2009

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene.

Echipe de studenți voluntari:

Ilnatuc Ligia Corina
Ionescu Alina
Gordan Elena Adriana (Irimia)
Pepelea Marius Gabriel
Petrovan Paula
Pomirleanu Andreea (Moscalu)
Pricop Elena Roxana
Raican Angela Cristina
Savu Mihaela Angela
Serdenciuc Bianca Petronela
Simota Adina Georgeta
Spînu Cristina Iuliana (Bunu)
Robilă Liliana
Tejănu Otilia
Tigănașu Corina Mihaela
Tigănescu Cristina Paraschiva
Puha Alina Vasilica
Sirbu Ana
Cordel Ramona Nicoleta
Dragan Mihaela Iuliana
Пержан Тетяна
Антал Андрей
Пернай Наталья
Юбин Анна
Середяк Елена
Семюнова Юлия
Потух Юлия
Оршак Ігор
Савчук Юрій
Лаврух Катерина

Editura 4 COLORS

ISBN: 978 606 92039 03

Tipărit de SC 4 COLORS SRL Suceava - tel./fax: 0330 / 101.020

Înțeleg Bucovina ca pe o moștenire, a cărei împlinire depinde de dăruirea și sacrificiul nostru întru liniștea și pacea sufletească a celor care au iubit-o și s-au sacrificat pentru ea.

Președintele Fundației Naționale
„Humanitas - România”, Biala Suceava,
Conf. univ. dr. Ștefan Alexandru Băișanu

Сприймаю Буковину як надбання, довершення якого залежить від наших спільних зусиль та самопожертви, задля умиротворення душевного спокою тих, хто її любив та віддав за неї своє життя.

Голова Суцеської філії Національного
Фонду Гуманітас - Румунія
Доцент Штефан Олександр Бейшану

I see Bucovina as a legacy whose development depends on our devotion and sacrifice for the peace of mind of those who loved and fought for it.

The President of the National Foundation
„Humanitas Romania”,
reader Dr. Ștefan Alexandru Băișanu

Albumul de față ne oferă nouă, bucovinenilor, șansa de a arăta lumii întregi cât de binecuvântați suntem pentru că trăim aici, în această regiune a Europei. Fiecare fiță este o piesă dintr-un imens puzzle prin care dorim să dezvăluim frumusețea aparte a unui tărâm legendar pe care, acum mai bine de 230 de ani, împăratul Joseph al II-lea îi numea Buchenland.

Efortul depus de cele două universități bucovinene, din Cernăuți și din Suceava, pentru această prezentare livrescă a Țării fagilor, ne arată că, după aproape 2 secole și jumătate de la apariția Bucovinei pe harta politică a continentului, aceasta își păstrează intacte splendoarea, prospețimea și misticul care au făcut-o să câștige pe bună dreptate statutul de ducat imperial.

Dincolo de diversitatea formelor naturale și de impresionantele creații umane ale acestei lumi de basm, pe care cititorul le poate descoperi în aceste file, opera de față poate fi considerată, fără rezerve, un document cu valoare istorică certă. Albumul constituie pentru contemporanii noștri, dar și pentru generațiile ce vor urma, dovada similitudinii celor două lumi ale Bucovinei despărțite de istorie, dar unite de farmecul unor locuri peste care guvernează, parcă pentru totdeauna, neîngrăditul spirit bucovinean.

Prof. univ. dr. ing. Adrian GRAUR,
Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava
RECTOR

Dăruind acest album, vrem să oferim șansa, bucovinencilor, să arăte lumii întregi cât de binecuvântați suntem pentru că trăim aici, în această regiune a Europei. Fiecare fiță este o piesă dintr-un imens puzzle prin care dorim să dezvăluim frumusețea aparte a unui tărâm legendar pe care, acum mai bine de 230 de ani, împăratul Joseph al II-lea îi numea Buchenland.

Stăruințele celor două universități bucovinene, din Cernăuți și din Suceava, pentru această prezentare livrescă a Țării fagilor, ne arată că, după aproape două secole și jumătate de la apariția Bucovinei pe harta politică a continentului, aceasta își păstrează intacte splendoarea, prospețimea și misticul care au făcut-o să câștige pe bună dreptate statutul de ducat imperial.

Dincolo de diversitatea formelor naturale și de impresionantele creații umane ale acestei lumi de basm, pe care cititorul le poate descoperi în aceste file, opera de față poate fi considerată, fără rezerve, un document cu valoare istorică certă. Albumul constituie pentru contemporanii noștri, dar și pentru generațiile ce vor urma, dovada similitudinii celor două lumi ale Bucovinei despărțite de istorie, dar unite de farmecul unor locuri peste care guvernează, parcă pentru totdeauna, neîngrăditul spirit bucovinean.

Проф. Адриан Граур,
Ректор Сучавського
університету «Штефан-цел-Маре»

Especially for us, the inhabitants of Bucovina, this album is the opportunity to show to the whole world how blessed we are to live in this region of the Europe.

Every page represents a piece of an immense puzzle through which we intend to reveal the unearthly beauty of this legendary realm, which was called by emperor JOSEPH II, over 230 years ago, Buchenland.

The joint efforts of Chernowitiz and Suceava Universities, in realizing this bookish description of the land of the beech, proves that after almost two and a half centuries from the documentary attestation, Bucovina has preserved its grandeur, freshness and mystic power, qualities that brought it fairly to the status of imperial duchy.

Besides the natural forms' diversity and the impressive human creations of this fairytale land, that can be easily uncovered in these pages by the reader, the hereby album can be unreservedly considered a document with certain historical value. The album is for both our contemporaries and for the generations to follow the proof of the similarity between the two worlds of Bucovina separated by history, but united by the charm of these places, which are evermore governed by the unconfined Bucovina's spirit.

Prof. Adrian GRAUR, PhD, Eng.
Ștefan cel Mare University
RECTOR

Bucovina constituie o regiune etnografică a Europei, cu un colorit aparte, care s-a format în condițiile unei anumite individualizări teritoriale. De-a lungul secolelor s-a profilat distinct specificul ținutului și al locuitorilor săi care, păstrând particularitățile mentale ucrainene și românești, au împărtășit aceeași comuniune regională și deosebită față de vecini. Acest fenomen s-a manifestat în limba, traiul, tradițiile, moștenirea materială și spirituală ale celor două popoare prietene.

Bucovinenii sunt cunoscuți prin cultura originală, prin tradițiile autentice care, împreună cu irepetabilul farmec al naturii, pot transforma Bucovina într-una din cele mai atractive destinații turistice. Cultura populară bucovineană este cunoscută în Ucraina și în lume cel mai bine din perspectiva artei tradiționale. Cele mai iscusite realizări sunt expuse în muzeele din practic toate capitalele europene, dar și din marile orașe americane. În acest context, Bucovina poate fi considerată o adevărată perle etnografică a Europei care merită un interes constant în calitatea sa de produs turistic. Cultura materială a ținutului se manifestă prin realizările originale ale arhitecturii populare de lemn, precum și prin obiectele artei meșteșugărești, cunoscute în lumea întreagă. Cultura spirituală a bucovinenilor este formată din tradițiile și obiceiurile populare variate, incluzând acțiuni teatralizate populare, festivaluri, amarașe, în cadrul cărora sunt prezentate cele mai bune exemple de bucate tradiționale și produse de artizanat.

Bucovina - coloritnyj etnograficznyj region Evropy, який сформувався в умовах певної територіальної відособленості. Впродовж віків поглиблювалась самобутність цього краю та його мешканців, які (зберігаючи українські та румунські ментальні риси) мали власну регіональну спільність і відмінність від сусідів. Це знайшло свій вияв у мові, побуті, традиціях, матеріальній і духовній спадщині обох дружніх народів.

Буківинці відомі унікальною культурою, самобутними традиціями, що разом із неповторною красою природи може зробити Буківину одним із найпривабливіших туристичних об'єктів. Буківинська народна культура найбільше відома в Україні і світі з мистецького боку. Її шедеври експонуються в музеях майже всіх європейських столиць, а також великих американських міст. Таким чином, Буківину можна сміливо вважати етнografічною перлиною Європи, що заслуговує на стабільно високий інтерес як вагомий туристичний об'єкт. Матеріальна культура краю репрезентується неповторними витворами дерев'яної народної архітектури, а також виробами декоративно-прикладного мистецтва, відомими в усьому світі. Духовну культуру буківинців формують багаті народні традиції та звичаї, включаючи народні театралізовані дійства, фестивалі, ярмарки, які демонструють найкращі зразки традиційної кухні та виробів народного мистецтва.

Bucovina is a colorful ethnographic region of Europe which was formed under the conditions of a certain territorial isolation. During centuries the individuality of this region and its citizens was deepening, preserving Ukrainian and Romanian mental features, as well as the regional unity and distinctiveness from the neighbors. It is reflected in the language, everyday life, traditions, in material and spiritual heritage of the two friendly nations.

Bucovina's inhabitants are famous for their unique culture, original traditions which together with the inimitable natural beauty can make Bucovina one of the most attractive tourist objects. Bucovina's traditional culture is known in Ukraine and the world for the artistic values. Its masterpieces are exhibited in the museums of almost all European capitals and some American cities.

Therefore, Bucovina can be considered a true ethnographical gem of Europe deserving high interest as a tourist object.

Material culture is represented by unique pieces of wooden architecture and handmade carved items widely known in the world.

The spiritual culture of Bucovina's inhabitants is formed by the rich traditions and customs, including dramatized performances, national festivals, fairs demonstrating the best examples of traditional food and handicrafts.

Universitatea Națională „Yury Fedkovych” Chernivți
Prof. univ. dr. Stepan Melnychuk
RECTOR

Чернівецький національний університет
ім. Ю. Федьковича,
Професор, доктор наук Степан Мельничук,
РЕКТОР

Yury Fedkovych Chernowitz National University
Professor Ph. D. Stepan Melnychuk
RECTOR

BUCOVINA - DRUMURI ȘI POPASURI ÎN ȚARA FAGILOR

Bucovina, una dintre cele mai frumoase provincii carpatice, este un ținut fascinant prin istoria locului și a oamenilor, prin armonia peisajului cu cele mai miraculoase culori. Privită pe hartă, regiunea istorică **Bucovina** (slav. *bykovo*, germ. *Buchenland*, „țara fagilor”) cuprinde spațiul acoperind astăzi zona adiacentă orașelor Suceava, Câmpulung Moldovenesc, Rădăuți, Siret și Vicovu de Sus din România, precum și partea centrală și de vest a regiunii Cernăuți din Ucraina.

Cu o moștenire culturală Cucuteni-Tripolie, locuit apoi de traci și daci, resimțind din plin efectele romanizării (în secolele II-VI) dar și implicațiile complexe ale valurilor de migratori (secolele VI-XIII), între care cel mai mare impact l-au avut slavii răsăriteni (strămoșii ucrainenilor). În secolele XIV-XVIII teritoriul a fost parte integrantă a țării Moldovei, fiind încorporat Austriei în anul 1775. Proclamată Ducat prin Constituția din martie 1849, dar căpătându-și statutul de provincie autonomă (Țară a Coroanei) abia în anul 1861, Bucovina a fost conectată la pulșul și ritmul de dezvoltare a Europei Centrale, înregistrând o evoluție care i-a impresionat pe mulți cercetători ai fenomenului bucovinean. Sfârșitul Primului Război Mondial a condus la destrămarea Austro-Ungariei, determinând participarea Bucovinei la reconfigurarea Regatului României. Perioada interbelică a marcat o nouă etapă pe calea europeanizării, chiar dacă s-au resimțit adeseori presiunile centralizate ale forțelor politice din Vechiul Regat.

Al Doilea Război Mondial nu a cruțat ceea ce până la mijlocul anilor '30 al secolului XX unii numeau „Elveția Orientului”. Înțelegerile secrete dintre Hitler și Stalin s-au materializat, pe lângă multe alte agresiuni împotriva unor state independente, în anexarea de către U.R.S.S., în vara anului 1940, a părții de nord a Bucovinei. Pe această cale a fost deturmată evoluția provinciei spre un regim politic totalitar, cu implicații negative în plan politic, social, economic și cultural. Partea de sud a Bucovinei a cunoscut realitățile sistemului comunist în cadrul României „populare” și, ulterior, „socialiste”. Falimentul modelului sovietic în Europa Centrală și de Est, prăbușirea U.R.S.S. au condus la perpetuarea divizării teritoriale. În contextul în care partea de sud a provinciei a devenit un teritoriu al Uniunii Europene iar partea de nord - moștenită în mod automat de Ucraina (care și-a proclamat independența la 24 august 1991) - se regăsește într-un spațiu care cu greu și lent se desparte de abordarea centralistă și dirijistă.

În pofida vicisitudinilor vremurilor și schimbărilor repetate de administrații și regimuri politice, în toate timpurile bucovinenii au fost remarcabili pentru toleranța lor și deschiderea spre nou și schimbare. Zonă a interferențelor culturale, cu un peisaj deosebit de atractiv, Bucovina este emblematică pentru ospitalitatea oamenilor care poartă un respect aparte - poate mai mult decât în orice altă parte a Europei - locului unde își duc traiul. Țara Fagilor este prin excelență o vatră păstrătoare a unor valori spirituale și materiale unice prin specificul lor.

Zona oferă priveliști de o rară frumusețe, în mijlocul cărora se desfață splendorile mănăstiri construite de foștii domni și boieri moldoveni (Bogdan I, Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Ștefan Tomșa, Alexandru Lăpușneanu, familia Movileștilor ș.a.), fiecare cu culoarea sa specifică: Voroneț (albastru), Humor (roșu), Sucevița (verde), Moldovița (galben), Arbore (combinație de culori) ...

Un farmec indiscutabil conferă ținutului bucovinean mozaicului etno-cultural ce și-a pus amprenta inconfundabilă asupra populației în ultimele secole. Astăzi, alături de românii majoritari în

partea de sud a provinciei și de ucrainenii majoritari în partea ei septentrională, Bucovina este locuită de ruși, polonezi, germani, evrei, romi și reprezentanți ai altor etnii, reproducând - în miniatură - mozaicul Europei unite.

Oriunde ai ajunge, vei avea nenumărate prilejuri de încântare și vei găsi urmele unei legături strânse între splendoarea Bucovinei și dorința oamenilor locului de a-i sublinia această frumusețe prin hârmicia lor.

Aceste oportunități, suprapuse peste un potențial turistic deosebit, oferă Bucovinei, într-un context european favorabil, șanse reale în vederea creșterii economice, sporirii prosperității și dezvoltării durabile. Acest ținut de vis, adevărată „Țară a fagilor și munților”, are un imens potențial nevalorificat, conferit de originalitatea sa geografică, istorică și demografică, ce trebuie, cu muncă și inventivitate, scos la lumină, încadrat standardelor europene, pus în serviciul localnicilor și vizitatorilor spre a aduce beneficii comunităților locale și a asigura păstrarea și conservarea a tot ceea ce este autentic și original pentru generațiile viitoare.

БУКОВИНА - НЕЗАБУТНЯ ПОДОРОЖ КРАЇНОЮ БУКІВ

Буковина - одна з наймальовничіших карпатських провінцій, вона є краєм, який причаровує до себе історією землі та людей, гармонією пейзажів із найдивовижнішими кольорами. Окресливши на карті історичний регіон **Буковина** (рум. „*data țării*“, нім. *Vischelland*), побачимо, що сьогодні він охоплює зони навколо Сучави, Кимпулунга Молдовенеск, Радіва, Сірету та Віхову де Сус у Румунії, а також центральну та західну частини Чернівецької області України.

Із культурно спадщиною Кукутен-Трипілія (заселеної в пізні часи траками і даками), відчувши не тільки прямі впливи феномену романізації (II-VI ст.), але й комплексні наслідки халльських кончівників (VI-XIII ст.) - з-поміж яких, до речі, найбільший вплив мали східні слов'яни (греди українці), - можемо стверджувати, що ця територія була складовою частиною Молдовського князівства в XIV-XVIII століттях та Австрійської імперії, починаючи з 1775 р.

Будучи проголошеною герцогством із прийняттям Березневої Конституції 1849 р. та отримавши статус автономної провінції (Кронланд) тільки в 1861 р., Буковина просто була приречена розвиватись в унісон із Центральною Європою, відчуваючи на собі її ритмічність та пульсування життєвих артерій і перебуваючи в еволюційному процесі, який вразив багатьох дослідників буковинського феномену.

Закінчення Першої світової війни призвело до розпаду Австро-Угорщини, зумовивши участь Буковини у реорганізації Румунського королівства. Міжвоєнний період став новим етапом на шляху європеїзації, не дивлячись на те, що інколи відбувався централістський тиск політичних кіл Старого королівства.

Друга світова війна не помилилася того краю, який до середини 30-х років ХХ століття ще дехто називав «Швейцарією Сходу». Таємні домовленості між Гітлером і Сталіним матеріалізувалися, поряд із численними агресіями проти певних незалежних країн, це також мало вияв і в анексії Радянським Союзом північної частини Буковини влітку 1940 р. Внаслідок цього розвиток провінції був переорієнтований у напрямку тоталітарного політичного режиму, відчувши на собі негативні впливи в політичній, соціальній, економічній та культурній сферах. Водночас, південна частина Буковини злинулася з реальнією комуністичною системою в сфері «народної», згодом «соціалістичної» Румунії. Банкрутство радянської соціалістичної моделі в Центральній та Східній Європі, розпад СРСР не вирішили проблеми територіального розчленування Буковини. Сьогодні південна частина провінції стала тереном Європейського Союзу, а північна - законно успадкована Україною (яка проголосила свою незалежність 24 серпня 1991 р.) - об'єктивно перебуває в рамках простору, який є достатньо демократичним і не має жодних територіальних претензій.

Не дивлячись на різні епохальні перипетії та численні зміни як влади, так і політичних режимів, в усі часи буковинці відзначались своєю толерантністю та відкритістю до всього нового та до змін. Будучи зоною міжкультурного сплетіння, маючи дивовижні ландшафти, Буковина є знаною гостинністю своїх людей, які мають особливу повагу - може, навіть більшу ніж в інших зонах Європи - до малої батьківщини. Можна говорити також і про те, що «край буків» є оберегом унікальних за своєю особливістю духовних і матеріальних цінностей.

Терени краю відкривають перед нами чарівні пейзажі, серед яких красуються мальовничі монастирі, збудовані

копіннями молдовськими князями та боярами: Богданом I, Олександром Добрим, Стефаном Великим, Петром Рарешем, Стефаном Томшею, Олександром Лелушаню, родиною Могила та іншими. Кожен з цих будівель має характерний лише для неї колір: синій - Воронець, червоний - Хумор, зелений - Сучава, жовтий - Молдоваца, комбінація кольорів - Арборе ...

Безумовно, окремого шарму буковинському краю додає етнокультурна мозаїка, яка в останні століття залишила свій оригінальний відбиток на населенні регіону. Сьогодні, поряд із румунами та українцями, в обох частинах Буковини мирно співіснують: росіяни, поляки, німці, євреї, цигани та представники інших етносів, відтворюючи в мініатюрі мозаїку об'єднаної Європи.

Куди би ми не завітали - поводи матимемо численні нагоди чудово себе відчувати та знайдемо красномовні докази тісного зв'язку між величиною Буковини та бажанням її жителів примножувати цю красу своєю працелюбністю.

Оці можливості, в якій гармонійно вплітається значний туристичний потенціал краю, за сприятливої європейської політики нададуть Буковині реальних шансів в економічному зростанні, підвищенні добробуту та сталого розвитку. Цей казковий терен - справжня «країна буків та гір» - має величезний неосвоєний природний потенціал, породжений своєю географією, історичною та культурною відмінністю. А потенціал цей з допомогою потуг, зусиль та винахідливості потрібно наповнити привабливістю, підняти до європейських стандартів, поставити на службу місцевим жителям та туристам з метою отримання позитивних ефектів та збереження майбутнім поколінням цілісності та доступності усього того, що є автентичним і оригінальним.

BUCOVINA - ROADS AND HALTS IN THE COUNTRY OF THE BEECHES

Bucovina, one of the most beautiful Carpathian provinces, is a fascinating land through the people and the local history, the harmony of the landscape with the most miraculous colors. Seen on the map, the historical region of **Bucovina** (slav. *букоеука*, germ. *Buchenland*, „country of the beeches“) covers the space which today represents the adjacent area of the cities Suceava, Câmpulung Moldovenesc, Rădăuți, Siret and Vicovu de Sus in Romania, as the west and central part of the Czernowitz region in Ukraine.

With a Cucuteni - Tripolie cultural inheritance, inhabited afterwards by the Thracians and Dacians, feeling very much the effects of the Romanization process (in the IIIrd-VIth centuries) but also the complex implications of the migratory waves (VIth-XIIIth centuries), of which the most impact had the Eastern Slavs (the ancestors of the Ukrainians), in the XIVth- XVIIIth centuries the land was a part of the Moldavia country, being incorporated to Austria in 1775. Proclaimed Duchy through the Constitution of March 1849, but not taking the name of autonomous province (Country of the Crown) until the year 1861, Bucovina was connected to the rhythm and the pulse of development of the Central Europe, recording an evolution which impressed many researchers of the Bucovina phenomenon. The end of the First World War led to the disintegration of the Austria - Hungary, causing the participation of Bucovina to the reconfiguration of the Kingdom of Romania. The interwar period marked a new age on the way to Europeanization, even if the central pressure of the old political forces from the Old Kingdom was often felt.

The Second World War did not spare anything of what until the middle of the 30's of the XXth century was known as the "Switzerland of the East". The secret agreements between Hitler and Stalin caused, beside many other aggressions against some independent states, the annexation by the U.S.S.R., in the summer of 1940, of the northern part of Bucovina. Thus the evolution of the province was diverted to a totalitarian political regime, with negative implications at the political, social, economical and cultural level. The southern part of Bucovina faced the reality of the Communist regime in "Popular" and later the "Socialist" Romania. The failure of the Soviet model in Eastern and Central Europe, the collapse of the U.S.S.R. led to the perpetuation of the territorial division, in which the southern part of the region became European Union's territory and the northern part inherited with no discussion by Ukraine (which proclaimed its independence on the 24th august 1991) - is a territory that finds it difficult to separate from the centralist and totalitarian approach.

In spite of the time vicissitudes and the repeated changes of the administrations and political regime, the people from Bucovina have always been remarked for their tolerance and opening to new and change. Area of cultural interferences, with a remarkable attractive landscape, Bucovina is renowned for the hospitality of its people which are respectful, maybe more than in other part of Europe of the land where they live. The country of beeches is above all an abode of unique spiritual and material values through their specific.

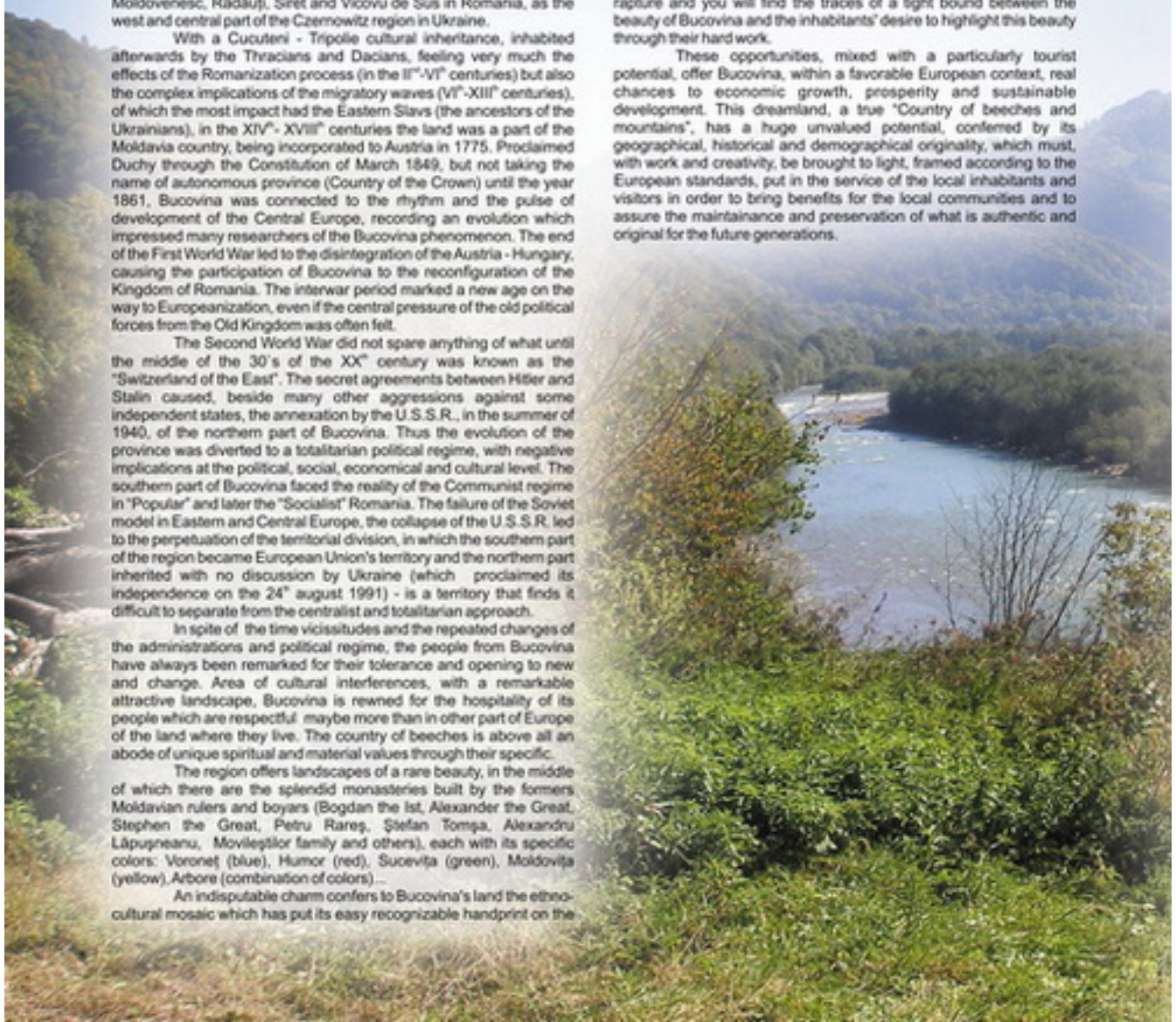
The region offers landscapes of a rare beauty, in the middle of which there are the splendid monasteries built by the former Moldavian rulers and boyars (Bogdan the Ist, Alexander the Great, Stephen the Great, Petru Rareș, Ștefan Tomșa, Alexandru Lăpușneanu, Movileștilor family and others), each with its specific colors: Voroneț (blue), Humor (red), Sucevița (green), Moldovița (yellow), Arbore (combination of colors)...

An indisputable charm confers to Bucovina's land the ethno-cultural mosaic which has put its easy recognizable handprint on the

population in the last centuries. Today, together with the majority Romanians in the southern part of the province and the majority Ukrainians in the northern part, Bucovina is inhabited by Russians, Polish, Germans, Jews, Gipsy and representatives of other nations, reproducing - in miniature - the united Europe mosaic.

Wherever you go, you will have many opportunities of rapture and you will find the traces of a tight bond between the beauty of Bucovina and the inhabitants' desire to highlight this beauty through their hard work.

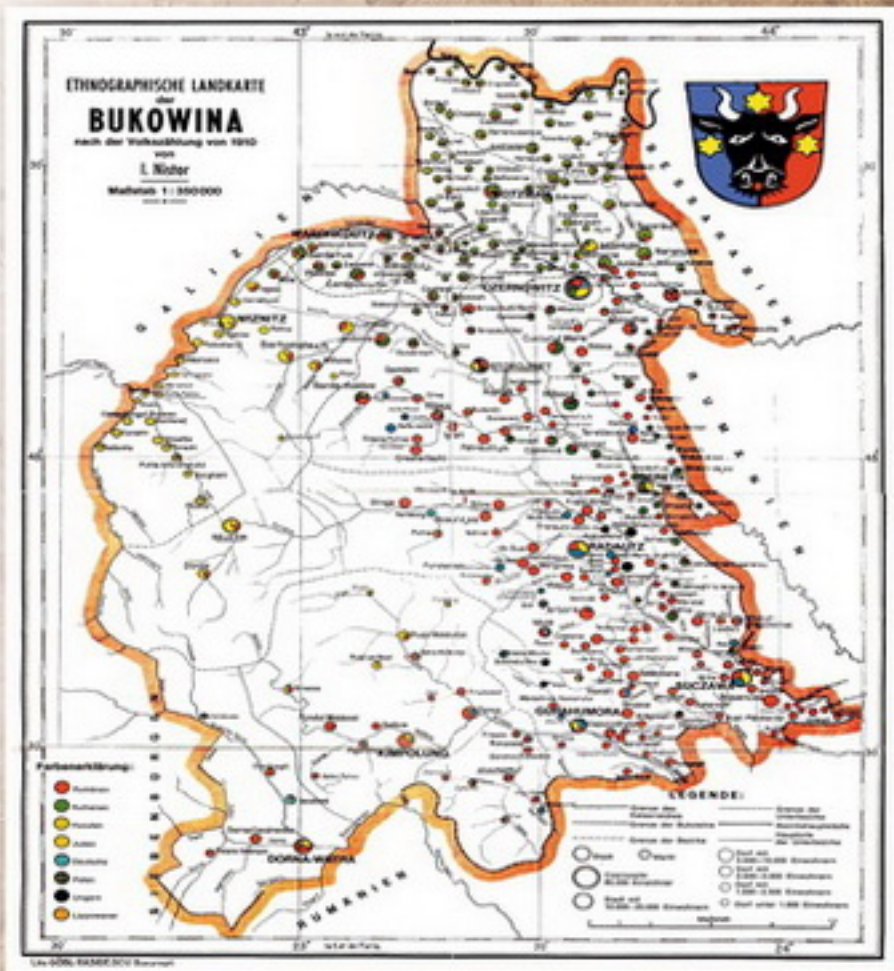
These opportunities, mixed with a particularly tourist potential, offer Bucovina, within a favorable European context, real chances to economic growth, prosperity and sustainable development. This dreamland, a true "Country of beeches and mountains", has a huge unvalued potential, conferred by its geographical, historical and demographical originality, which must, with work and creativity, be brought to light, framed according to the European standards, put in the service of the local inhabitants and visitors in order to bring benefits for the local communities and to assure the maintainance and preservation of what is authentic and original for the future generations.

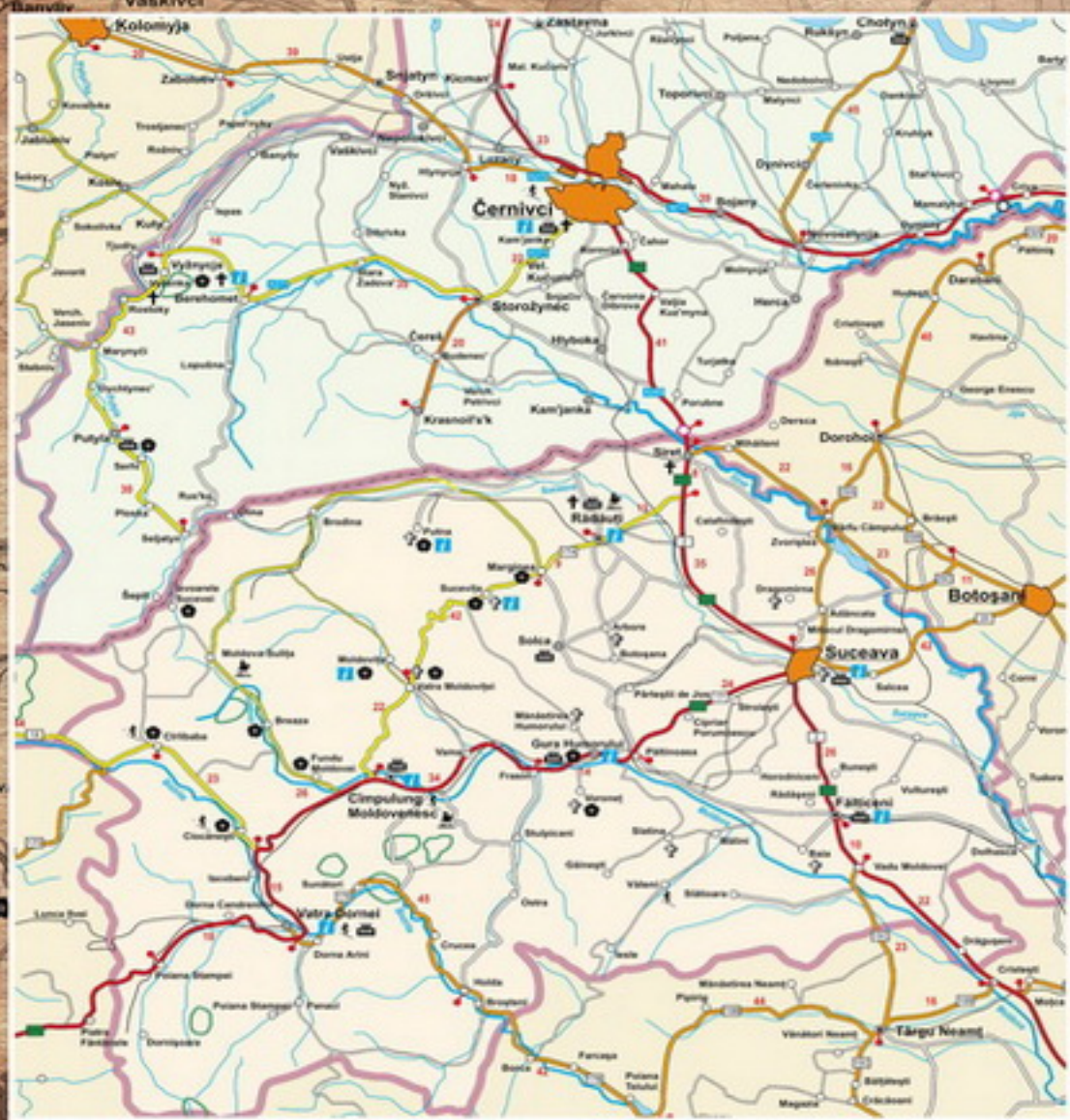

Harta Bucovinei în anul 1792. Sursa hărții: Dr. Kurt Scharf
 Карта Буковини 1792 р. Джерело: Д-р Курт Шарф
 The Map of Bucovina in 1792. Source of the map: Dr. Kurt Scharf

Harta etnică a Bucovinei
 (conform recensământului din 1910) de Ion Nistor
 Этническая карта Буковины (згідно перепису 1910 р.)
 розроблена Іоном Ністором
 The Ethnic Map of Bucovina
 (according to the 1910 census) by Ion Nistor

 Harta actuală a Bucovinei
 Сучасна карта Буковини
 The present map of Bucovina

**PE VALEA BISTRITEI
DE LA CÂRLIBABA, PRIN
CIOCĂNEȘTI, LA IACOBENI**

**ПО ДОЛИНІ БИСТРИЦІ:
ВІД КИРЛІБАБИ ДО
ЯКОБЕНЬ, ЧЕРЕЗ ЧОКЕНЕШТЬ**

**ON THE BISTRITA VALLEY
FROM CÂRLIBABA, THROUGH
CIOCĂNEȘTI, AT IACOBENI**

CIOCĂNEȘTI - CĂRLIBABA

ЧОКЕНЕШТЬ - КИРЛИБАБА

CIOCĂNEȘTI - CĂRLIBABA

Valea Bistriței Auri este un loc al apelor repezi de muncă și al florilor rare și sălbatice. Este plină de legende și mister, unde regi au pășit în trecut și unde forțele naturii încă mai vindecă pe cei bolnavi. Cea mai frumoasă zonă a Bucovinei te va face să te simți bine. Aici vei fi fermecat de aerul de munte și delicioșele naturii.

Zona Ciocănești - Cărlibaba păstrează bogate fonduri etnografice, folclorice, cântece, dansuri și meșteșuguri artistice. Locuitorii acestor meleaguri au păstrat din ocupațiile tradiționale legate de creșterea animalelor și prelucrarea lemnului.

Comuna Ciocănești, rătăcită într-un peisaj natural încântător format de apa Bistriței ce curge aproape paralel cu șoseaua, codrii Bucovinei și pajștile ce-și schimbă culoarea în funcție de anotimp, se află pe terasele Depresiunii Ciocănești. Frumusețea gospodăriilor țărănești este dată de arhitectura locală, cu ornamente exterioare inspirate din portul popular, reprezentând motive florale, zoomorfe sau geometrice ce înțing pereții caselor ca niște brăle multicolore în maro, negru, cărămiziu, ocru.

Casele au pereți albi, balconașe din lemn cu decorații realizate în traforat astfel încât ornamentele exterioare colorate se potrivesc perfect cu peisajul natural. Din șosea se desprind numeroase drumuri forestiere ce duc spre Masivul Suhard (Pârâul Răcele, Pârâul Șuși, Oțș, Sconș). La intersecția acestor drumuri cu șoseaua națională se află multe din gospodăriile agroturistice, ce dețin spații de cazare pentru turiștii veniți în zonă.

Satul Ciocănești, declarat sat turistic, este punct de plecare în vacanțele montane spre masivul Suhard, Obcina Mestecăniș și Parcul Național Munții Rodnei.

Condițiile pentru pescuitul „la muscă” al păstrăvului în comuna Ciocănești sunt perfecte. Atât de bogate în pește sunt apele Bistriței Auri, că localnicii în fiecare an Festivalul Național al Păstrăvului și un concurs de pescuit.

Comuna Cărlibaba, așezată la intersecția Masivului Țibău, a Obcinei Lucina și a Munților Suhardului, pe cursul superior al Bistriței Auri, s-a format în ultimul pătrar al secolului al XVIII-lea din țiperei (germani) atrași de minerit, huțuși și români.

Încadrată de vărfurile cele mai înalte din unitățile orografice menționate mai sus, populația este împrăștiată în satele Țibău, Iedu și Valea Stăni.

Formele de relief, climă și vegetația, alcătuiesc un cadru natural atractiv care, nefiind poluat de activități industriale, permite desfășurarea de activități turistice specifice. În sezonul de iarnă turiștii sunt atrași de pârtia de schi, iar în celelalte anotimpuri pot fi satisfăcute cele mai exigente gusturi ale amatorilor de drumeție. Aici se află monumentul comemorativ care amintește de trecerea lui Bogdan I (1359) prin această comună, rezervația geologică Pietra Țibăului și rezervația Lala.

Rezervația geologică Pietra Țibăului este localizată la confluența pârâului Țibău cu Bistrița Aurie și reprezintă un interesant masiv de calcare eocene fosilifere, înalt de 70 m, înălțime. Această impresionantă stâncă atrage prin masivitatea sa. Protecția stâncii s-a impus datorită valorii științifice pe care o prezintă și faptul că aceste calcare ar fi putut fi atras exploatarea și ar fi periclitat existența ei.

Долина Золотої Бистриці є місцевістю бурхливих вод та рідкісних диких квітів. Вона наповнена легендами і таємницями, тут колись королі ходили пішки, а ресурси природи ще й сьогодні вилікують хворих. Найчарівніша зона Буковини здатна створити гарний настрій, причарувати просьмим повітрям та красою природи.

Зона Чокенешть - Кирлібаба зберігає багату етнографію і фольклорну спадщину: пісні, танці та народні промисли. Жителі цих країв ще не забули традиційних занять, пов'язаних із тваринництвом та обробкою дерева.

Село Чокенешть розкинулося в чарівному природному пейзажі на терасах Чокенештьської низовини. Воно оточене водами Бистриці, що тече майже паралельно шосе, дрімучими лісами Буковини та пасовищами, які змінюють свій колір залежно від пори року. Краса селянських господарств зачарується місцевій архітектурі, із зовнішніми орнаментами, заповненими з народного убрання. Вони зображують флористичні, зооморфні чи геометричні візерунки, що опіраються стіни хат на шпалат багатокольорових поєсів (коричневий, чорний, помаранчевий, сохристий).

Будини мають білі стіни та дерев'яні балконики із декором, кольорові орнаменти якого гармонійно вписуються у природний пейзаж. Від шосе починається багато лісових доріг, що ведуть до проського масиву Сухард (Потік Речеле, Потік Шуцій, Оліца, Скоруш). На перехресті цих доріг із республіканським шосе є багато агротуристичних садиб, що пропонують місця для проживання туристам.

Село Чокенешть, яке проголошено туристичним поселенням, є початковим пунктом для здійснення відпусток в горах Сухард, Община Местекеніш та Національному заповіднику Гори Родня.

В зоні села Чокенешть існують найкращі умови для ловлі форелі «на мушку». Води Золотої Бистриці є настільки багатими рибою, що кожного року місцеві жителі організують Національний Фестиваль Форелі та змагання рибалок.

Село Кирлібаба, що знаходиться у верхов'ї Золотої Бистриці на перехресті проського масиву Цібеу, гори Община Лучней та гори Сухард, виникло в останній чверті XVIII-го століття завдяки цилцерам (німцям) рудокопам, гудулам та румунам.

У зв'язку з тим, що село оточене найвищими вершинами зазначених геологічних утворень, його населення розкидане по присілках Цібеу, Іяду та Валея Стійей.

Форми рельєфу, клімат та рослинність творять привабливе природне середовище, яке за відсутності промислового забруднення сприяє впровадженню різних видів туристичної діяльності. В зимовий період туристів притягують лижні траси, а в інші пори року зона може задовольнити найбільш вишукані смаки аматорів подорожей. Тут знаходиться пам'ятний знак, який нагадує, що в 1359 р. через село пройшов Богдан I, а також геологічний заповідник Камень Цібеу та заповідник Пала.

Геологічний заповідник Камень Цібеу знаходиться біля впадіння потоку Цібеу в Золоту Бистрицю та являє собою цікавий масив відкладів еоценового вапняку висотою 70 м. Ця вражаюча скеля привертає увагу насамперед своєю величністю. Зважаючи на наукову цінність, для попередження видобування вапняку та її збереження, скеля була взята під охорону.

The Gold Bistrița Valley is a place of rapid waters coming from the mountains and of rare and wild flowers. It is full of legends and mystery, where kings passed in the past and where the forces of nature still heal the sick people. The most beautiful region of Bucovina will make you feel well. Here you will be charmed by the mountain air and by the nature beauty.

The Ciocănești - Cărlibaba region preserves rich ethnographic and folkloric funds, songs, dances and artistic trades. The locals of this region have kept the traditional occupations connected to growing animals and harvesting wood.

Ciocănești Commune, situated in a natural charming landscape carved by the Bistrița River which flows almost parallel with the road, Bucovina forest and grasslands which change their color each season, lies on the terraces of Ciocănești tableland. The beauty of the peasants households is rendered by the local architecture, with exterior ornaments inspired by local folk clothes, representing floral, zoo forms and geometrical motives which embrace the walls of the houses like multicolored belts in brown, black, brick-red and ochre.

The houses have white walls, wooden balconies with decorations made in fretwork so the exterior ornaments blend perfectly with the natural landscape. From the highway forestry roads go to the Suhard Massif (Pârâul Răcele, Pârâul Șuții, Oța, Scoruș). At the intersection of these roads with the national highway, there are the agro-tourist households, which have vacant rooms for the visiting tourists.

Ciocănești village, declared a tourist village, is point of departure in mountain holidays towards the Suhard Massif, Obcina Mesteceaniș and the National Park Rodna Mountains.

There are perfect conditions for "fly" fishing of the trout in Ciocănești Commune. So rich in fish are the Gold Bistrița's waters, that the locals hold every year the National Trout Festival and a competition of fishing.

Cărlibaba Commune, situated at the crossing of Țibău Massif, Obcina Lucina and Suhard Mountain, on the superior course of Gold Bistrița, was formed in the last quarter of the XVIIIth century from Zipsers (Germans) attracted by mining, Hutsuls and Romanians.

Enclosed by the highest summits of the above mentioned orographic units, the population is scattered in the villages Țibău, Iedu and Valea Stăni (Sheepfold Valley).

The relief, climate and vegetation, make an attractive landscape which, not being polluted by industrial activities, allows specific touristic activities. In the cold season the tourists are drawn by the ski tracks and in the other seasons the area can satisfy the most exacting tastes of amateur hiking. Here is the memorial monument which remembers the passing of Bogdan the First (1359) through these commune, The Țibău Rock Geological Reservation and Lala Reservation.

The Geological Reservation Țibău Rock is situated at the confluence of the Țibău River with Gold Bistrița and represents an interesting massif of Eocene limestone fossils, of 70 m high. These impressive rock attracts through its massiveness. The protection of the rock was imposed because of its scientific value and because of the fact that these limestone formations could have been exploited and thus could have endangered its existence.

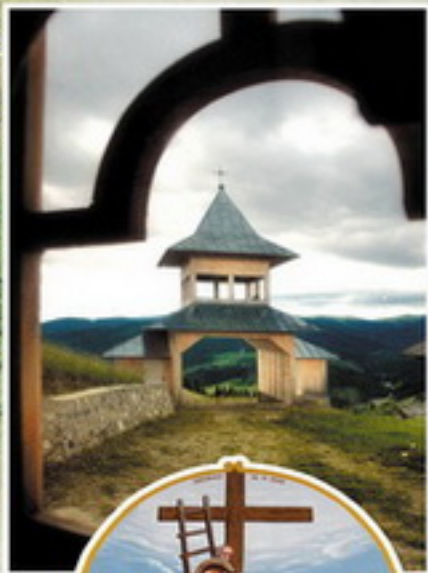

COMUNA CIOCĂNEȘTI
СЕЛО ЧОКЕНЕШТЬ
CIOCANESTI COMMUNE

Comuna Ciocănești. Centru civic. Vedere aereo
Село Чокенешть - центр. Аэроэкомка
Ciocănești Commune. The Civic Centre. View from the plane

Așezăminte spirituale din Comuna Ciocănești
Религиозни установи в община Чоканешти
Spiritual establishments in Ciocănești Commune

Arhitectură rurală tradițională Ciocănești
Традиційна сільська архітектура - Чокінешту
Traditional rural architecture in Ciocănești

◆ Manifestări tradiționale ale sufletului bucovinean
Традиційні вистави буковинської душі
◆ Traditional manifestations of the Bucovina's inhabitants soul

Tradiție și ocupații în zona Ciocănești
Традиції та заняття в зоні Чокенешть
Tradition and activities in Ciocănești area

An aerial photograph of a village nestled in a valley. A river winds through the center of the village, crossing a bridge. The surrounding landscape is lush green with rolling hills and patches of forest. In the background, blue mountains rise against a clear sky. The text is overlaid in the upper portion of the image.

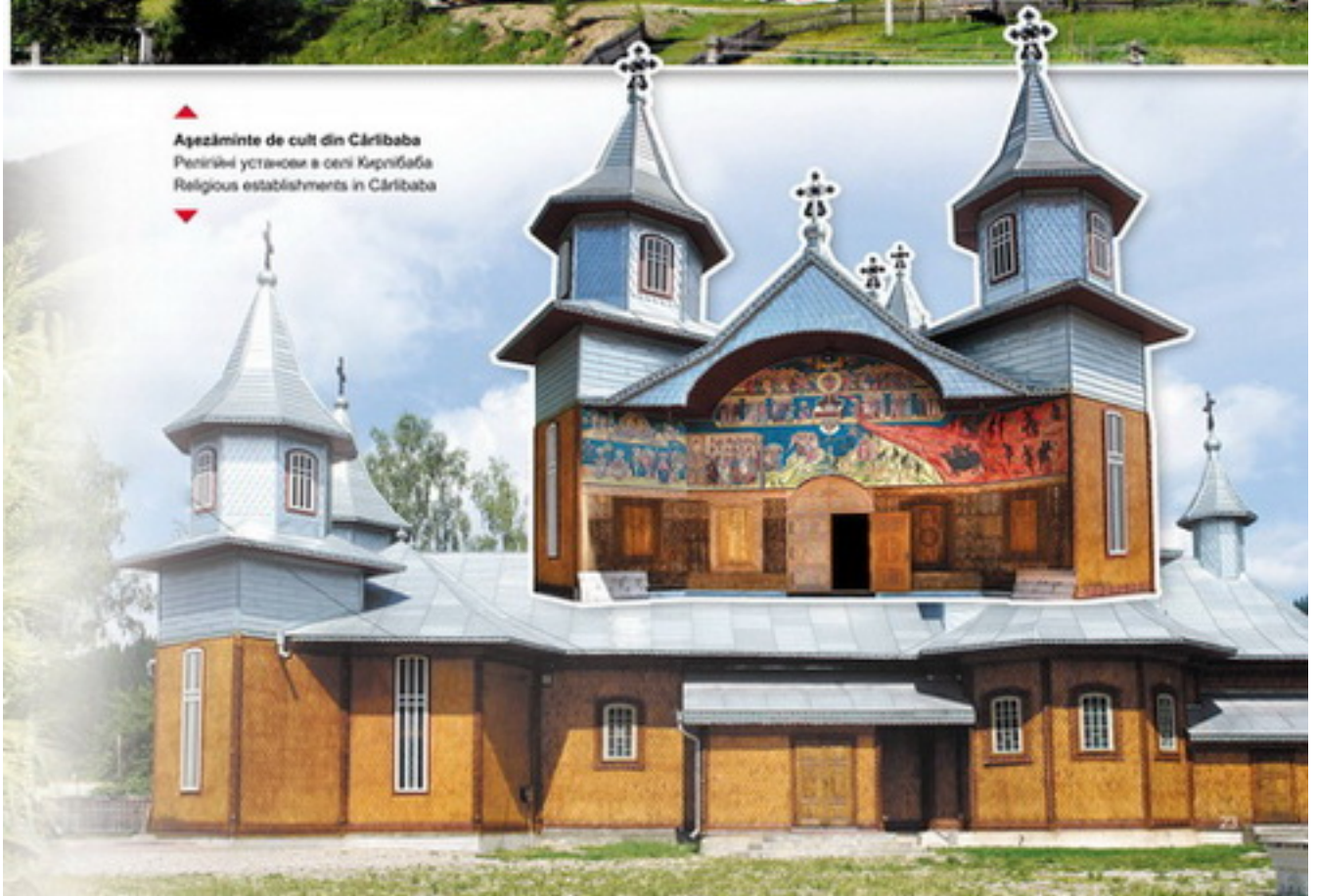
CÂRLIBABA - LA MARGINE DE OVSINI
КИРЛІБАБА - НА КРАЮ ГІР
CARLIBABA - AT THE BORDER OF OVSINI MOUNTAINS

▲
Platra Țibulului și Bistrița Aurie
Камінь Цібуль та Золота Бистриця
Platra Țibulului and Bistrița Aurie
▼

▲
Așezăminte de cult din Cărlibaba
Религіозні установаи в селі Кєрлібаба
Religious establishments in Cărlibaba

Cărlibaba - Casa de pe stâncă
Кърлибаба - Хаџа на оџени
Cărlibaba - The house on the rock

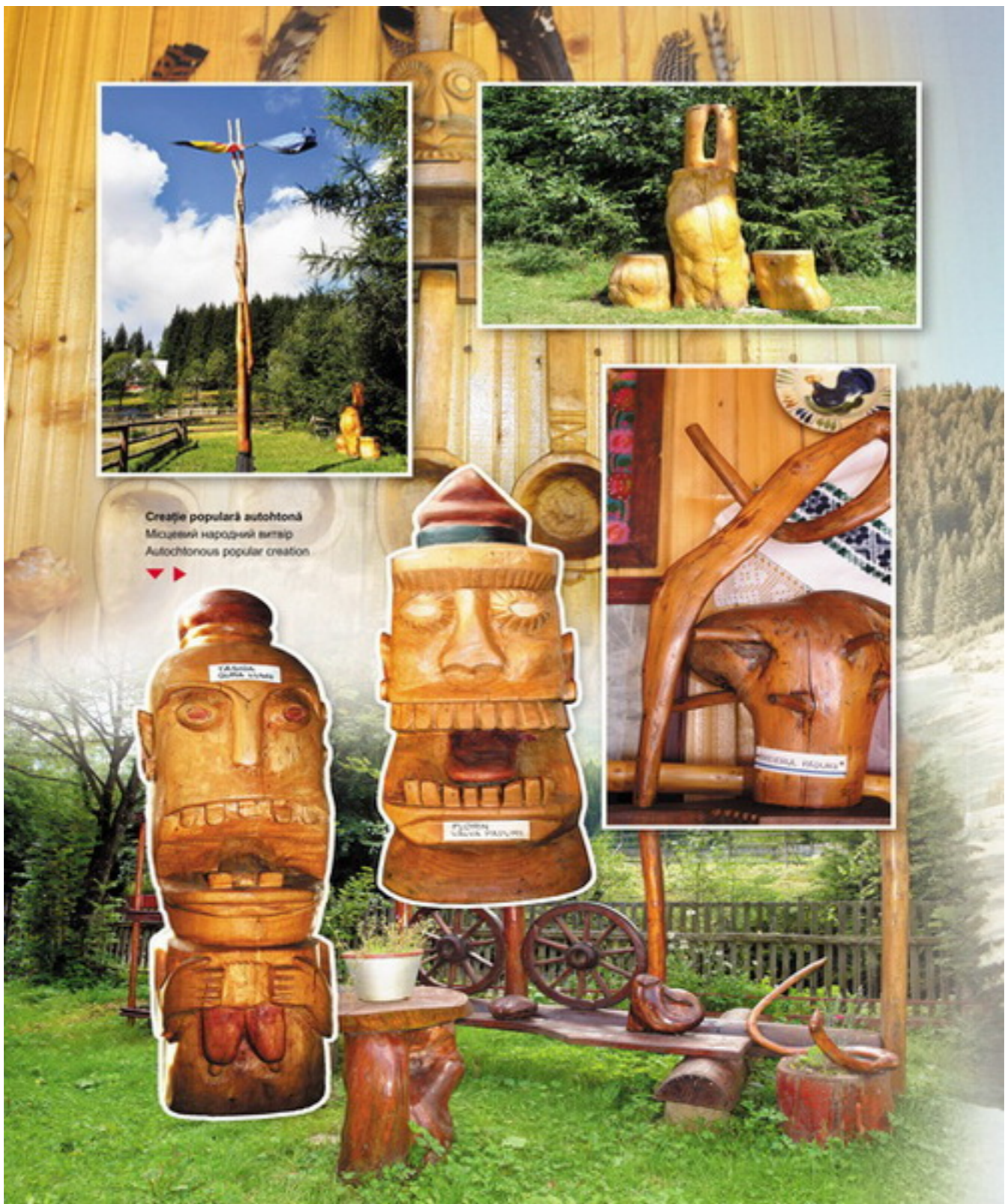
▲
Stânca „Cap de lup”
Cămin «Гонимая собака»
The rock “Head of wolf”

▲
La pescuit pe Bistrița Aurie
Рыболовие на Золотой Бистриці
Going fishing on Bistrița Aurie

Срепје популарă аутохтонă
Місцетый народный вытвир
Autochthonous popular creation

La sărbători
Încă oară
Holiday time

Armonie și peisaj
Гармонія і ландшафт
Landscape and harmony

**STATIUNEA
BALNEO-CLIMATERICĂ
VATRA DORNEI - PERLA BUCOVINEI**

**ПЕРЛИНА БУКОВИНИ -
БАЛЬНЕОКЛІМАТИЧНИЙ
КУРОРТ ВАТРА ДОРНЕЙ
THE PEARL OF BUCOVINA -
VATRA DORNEI
BALNEAL RESORT**

VATRA DORNEI

ВАТРА ДОРНЕЙ

VATRA DORNEI

Cunoscută și ca *Pera Bucovinei*, stațiunea balneo-climaterică Vatra Dornei, este situată în nordul României, într-una dintre cele mai pitorești depresiuni ale Carpaților Orientali, Țara Domelor.

Actualul oraș Vatra Dornei s-a dezvoltat pe fostul cătun Doma pe Giumulău, atestat în documente la sfârșitul secolului al XVII-lea - începutul secolului al XVII-lea. Locul a fost așezat de-a lungul unuia dintre drumurile care leagă Moldova de Transilvania și a crescut repede ca importanță printre satele vecine. Locul a devenit cu adevărat semnificativ odată ce autoritățile au confirmat oficial proprietatea de vindecare a apelor minerale, la începutul secolului al XIX-lea. Proprietățile locului de recuperare care l-au făcut cunoscut în toată lumea include izvoare minerale, nămol și aer puternic ionizat negativ. Turii vin în Vatra Dornei pentru a-și trata afecțiunile cardiovasculare și reumatismul, pentru a se odihni, pentru a practica sporturile de iarnă sau doar pentru a se distra. De asemenea, peisajul extraordinar permite numeroase activități de petrecere a timpului liber: plimbări, călărit, river-rafting și vizite la mănăstirile din Bucovina și Maramureș.

Ambianța este cu atât mai propice cu cât orașul-stațiune este înconjurat de munți împăduși precum: Munții Giumulău, Munții Bistriței, Munții Călimani, Munții Rodnei, Munții Obcina Mestecăniș. Vatra Dornei este un loc ideal de odihnă și petrecere a vacanței, oferind posibilități de practicare a alpinismului și a sporturilor de iarnă, dar fiind în același timp și o importantă stațiune balneară. Parcul din centrul stațiunii, renumit pentru verzele sale, precum și cazinoul, amintesc de faimoasele stațiuni balneare din vestul Europei. În oraș, cele mai interesante atracții turistice sunt Muzeul etnografic și Muzeul de Științe Naturii și Cinegetică. Cei care vor să exploreze împrejurimile au la dispoziție telescaunul care acoperă distanța dintre oraș și Dealul Negru sau pot pleca în excursii la Poiana Negri și Poiana Stâmpel, renumite pentru izvoarele lor minerale.

Vatra Dornei este punctul de plecare în diferite drumeții sau excursii: de aici se poate pleca în drumeții pe masivele Rarău și Giumulău, pe masivul Bistriței, pe munții Suhardului etc. Munții Rarău-Giumulău sunt o arie turistică de primă dimensiune. Aici pot fi găsite elemente de mare atractivitate - relief carstic, puncte de belvedere, rezervații forestiere etc.

Відомий як Перлина Буковини, бальнеокліматичний курорт Ватра Дорней розташований на півночі Румунії, в одній із найдивовижніших низовин Східних Карпат - Краї Дорн.

Сьогоднішнє місто Ватра Дорней постало на місці колишнього селища Дорна на Дкумелу, про яке існують документальні свідчення з кінця XVI та початку XVII ст. Воно виросло на одному з шляхів, які зв'язують Молдову з Трансильванією, і швидко розвинулось порівняно із сусідніми селами. Населений пункт став по-справжньому важливим тоді, коли на початку XIX ст. спеціалісти офіційно підтвердили лікувальні властивості мінеральних вод. Елементи курорта, які зробили його відомим у всьому світі, включають родовища мінеральних вод, намул та негативно іонізоване повітря. Туристи приїждять у Ватра Дорней, щоб лікувати кардіологічні захворювання та ревматизм, щоб відпочити, щоб займатися зимовими видами спорту або щоб просто весело провести час. Чудовий ландшафт дозволяє розгорнути найрізноманітніші види дозвілля: піші чи кінні прогулянки, рафтинг або відвідини монастирів Буковини та Марамоурочини.

Умови є привабливими ще й тому, що місто-курорт оточене залісненими горами: Дкумелу, Бистриця, Келімань, Родна, Община Местеканіш. Ватра Дорней є ідеальним місцем для відпочинку та проведення відпустки і надає можливість займатися альпінізмом та зимовими видами спорту, але водночас є і важливим бальнеологічним курортом. Парк в центрі міста, відомий завдяки своїм білкам, а також будівля казино нагадують про славні курорти західної Європи. В самому місті найбільш цікавими туристичними атракціями є Етнографічний музей та Музей природничих наук і полювання. Туристи, які бажають побачити околиці, можуть це зробити за допомогою підйомика, який пересувається між містом та горою Далуп Негру, або поїхати в екокурсію до Поїана Негрі чи Поїана Стампей, добре відомим завдяки джерелам мінеральних вод.

Ватра Дорней може стати відправною точкою для здійснення різних прогулянок або екокурсів. Звідси можна пройти пішохідними маршрутами до гірських масивів Рару і Дкумелу, до масиву Бистриця, по горі Сухард тощо. Гори Рару-Дкумелу представляють туристичну зону першої величини. Тут можна знайти елементи великої спуски для відвідувачів: карстовий рельєф, мілі красивди, лісові заповідники тощо.

Known as the Pearl of Bucovina, the therapeutic Resort Vatra Dornei is situated in the north of Romania, in one of the most picturesque depression of the Eastern Carpathians, Tara Dornel (Dorna Country).

The present town Vatra Dornei developed on the former hamlet Dorna on Giumalău, attested in the documents of the end of the XVIth century - the beginning of the XVIIth century. The place was placed along one of the roads which connected Moldavia and Transylvania and it soon grew in importance among the neighbouring villages. The place became truly significant since the authorities officially confirmed the healing propriety of the mineral spring waters, at the beginning of XIX century. The proprieties that made the place recognized throughout the world are the mineral water springs, mud and very strongly negative ionized air. Tourists come in Vatra Dornei to heal their cardiovascular problems and rheumatism, to rest, to practice winter sports or only to have a wonderful time. Also, the extraordinary landscape allows numerous leisure time activities - walking, horse riding, river-rafting and visits to monasteries in Bucovina and Maramures.

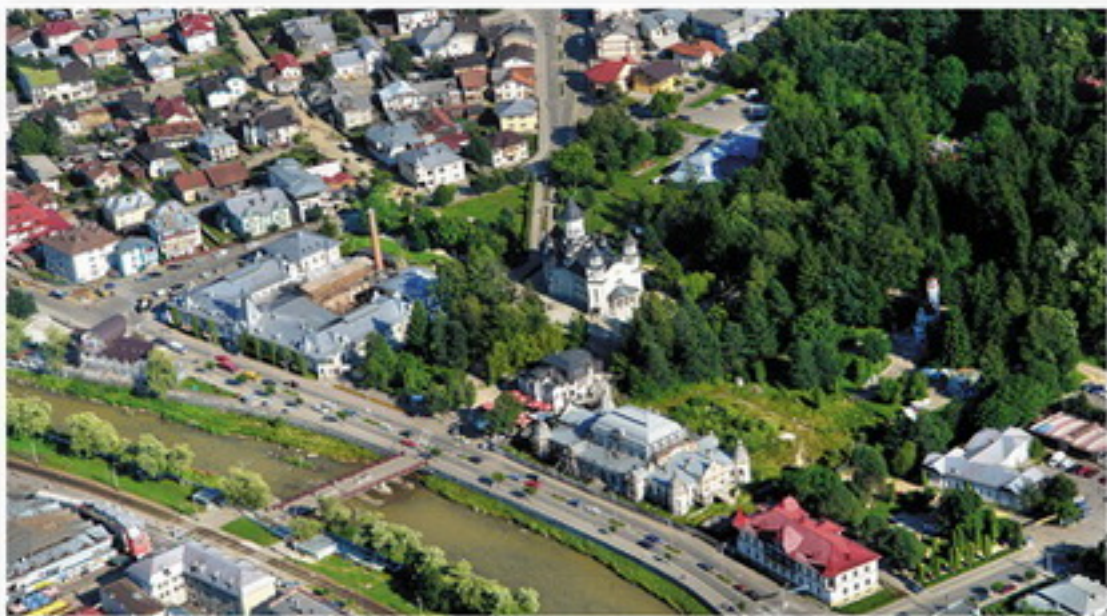
The surroundings are the more favourable as the town-resort is surrounded by forest full mountains like: the Giumalău Mountain, the Bistriței Mountain, the Călimani Mountain, the Rodnei Mountain and Obcina Mestecaniș. Vatra Dornei is an ideal place for rest and holidays, that offers possibilities of practicing climbing and winter sports, but in the same time it is an important balneal resort. The park in the center of the resort, renowned for its squirrels, also for its casino, reminds one of the Western Europe resorts. In the town, the most interesting tourist attractions are the Ethnographic Museum of Bucovina and The Museum of Natural Science and Hunting. Those who would like to explore the surroundings have available the chairlift which covers the distance between the town and the Black Hill or they could go on trips at Poiana Negri or Poiana Stampei, places renowned for the mineral springs.

Vatra Dornei is point of departure for wandering or trips: from here you can go hiking on Rarău and Giumalău Mountain, on Bistriței Mountain, Suhard Mountain, etc. The Rarău-Giumalău Mountains are a very important tourist area. There are many elements of attraction: limestone relief, belvedere places, forestry reservations etc.

Chete Zugreni
Ущелина Зугрени
Zugreni Gorges

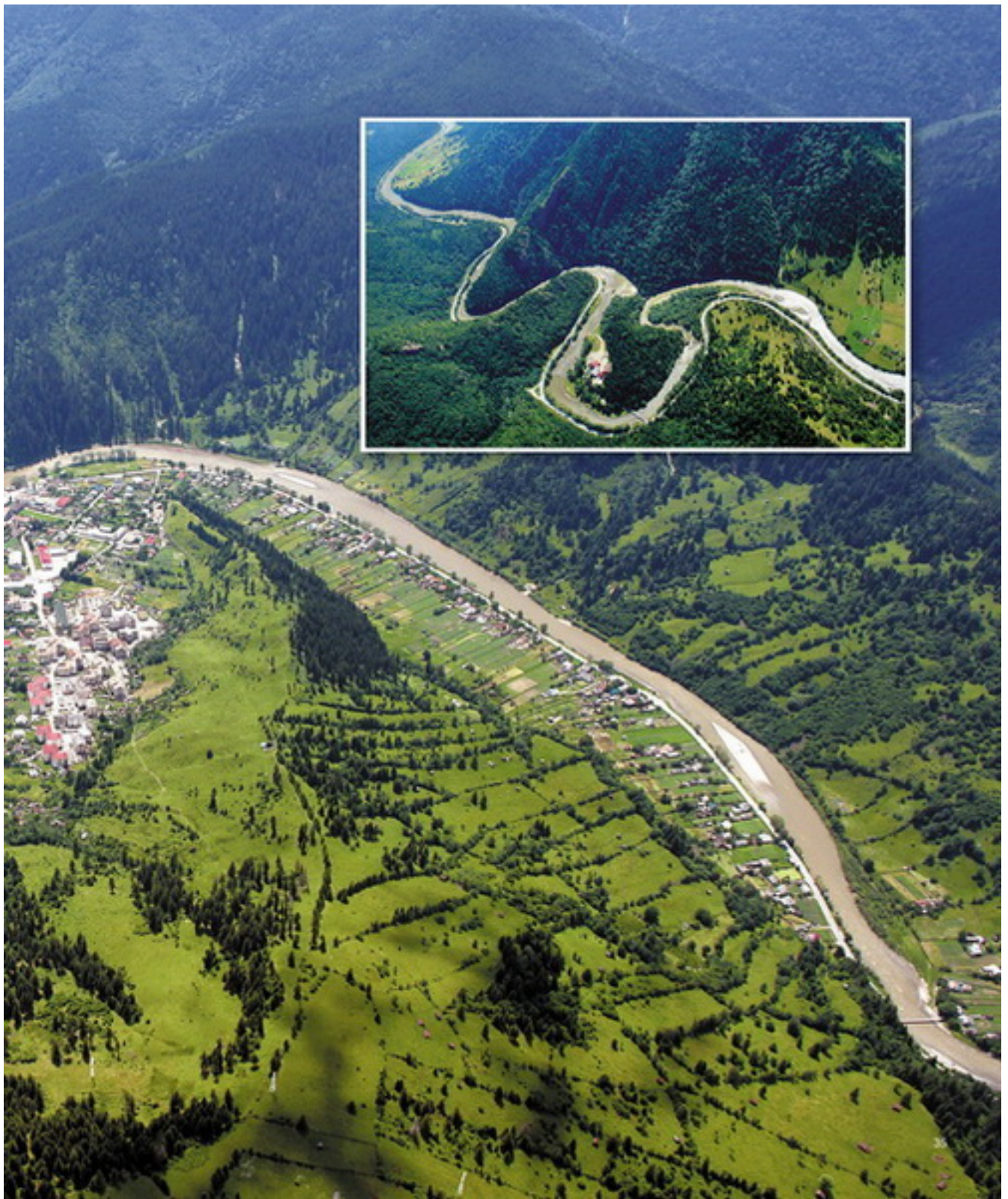
Stațiunea balneoclimaterică Vatra Dornei
Бальнеоклиматический курорт Ватра Дорней
Vatra Dornei balneal resort

▲
Stațiunea balneoclimaterică Vatra Dornei
Бальнеоклиматический курорт Ватра Дорней
Vatra Dornei balneal resort

Valea Bistriței la Broșteni
Долина Бистрица при Броштовени
Bistrița Valley at Broșteni

Vatra Dornei arhitecturală
Архитектура Ватра Дорней
Architecture in Vatra Dornei

Muntele Ouşoru - punct de răscruce în calea vânturilor din bazinul domelor
Гора Оушор - точка перехрестя на шляху вітря у долині Дорн
Ouşoru Mountain - the place where the winds from the Dornelor basin meet

▲ **Agrement în parcul stațiunii Vatra Dornei**
Досуги в парке курорты Ватра Дорней
Recreation in park in Vatra Dornei resort

Clasicii culturii române în parcul dărnear
Классики культуры румыны в парке дэрнеар
The classics of the romanian culture in dornb park

MIHAI EMINESCU
1850 - 1889

GEORGE ENESCU
1881 - 1955

CIPRIAN PORUMBESCU
1853 - 1883

Vatra Dornei in culorile verii
Ватра Дорней в цветах лета
Vatra Dornei in summer colours

▲
Dorna Arini. Mănăstirea Acoperământului Maicii Domnului
 Дорна Аринь. Манастир Почкос Богоматери
 Dorna Arini. The Veil of the Blessed Virgin Monastery

▼
Pasul Mesteacăniș. Vedere aero
 Паспан Местеканиш. Аэропанорама
 Mesteacăniș Pass. View from the plane

Vatra Dornei - Recreere și ambiental
Ватра Дорней - Дозвілля та довкілля
Vatra Dornei - Recreation and surroundings

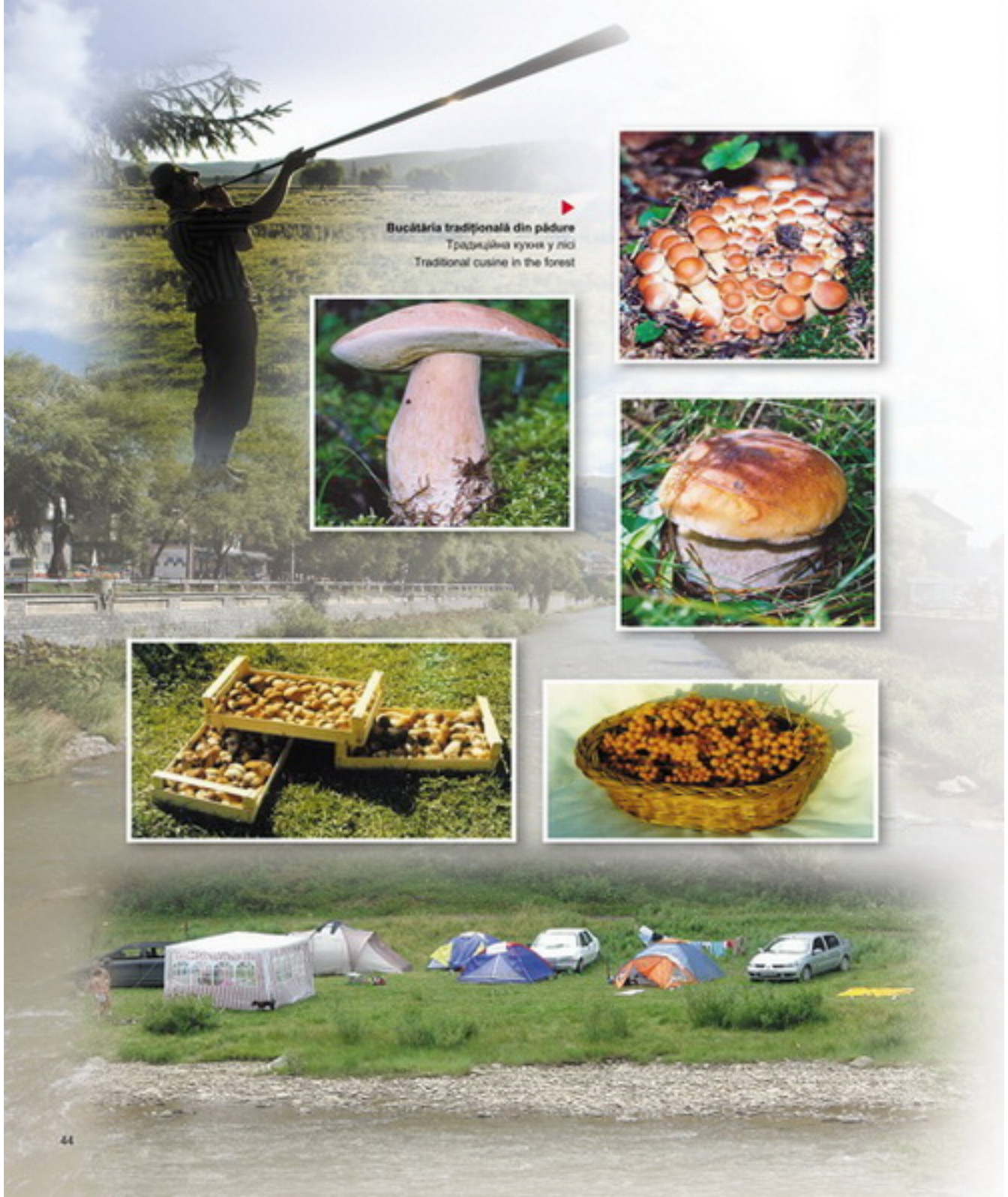
Hotelul Călimani
Готель Калімань
Călimani Hotel

Hotelul Bradul
Готель Бродуль
Bradul Hotel

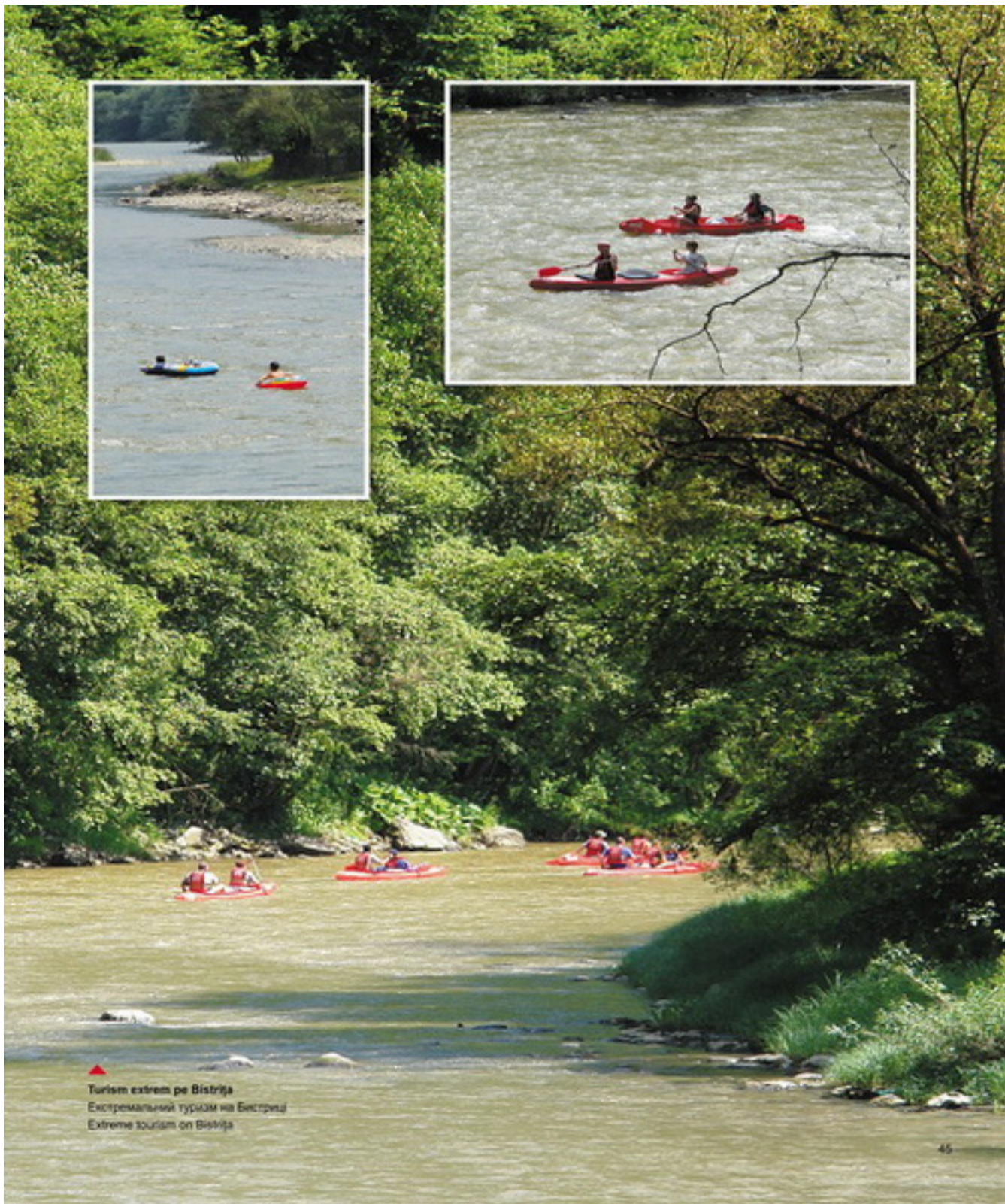

Bucătăria tradițională din pădure
Традиційна кухня у лісі
Traditional cuisine in the forest

▲
Turism extrem pe Bistrița
Екстремалний туризм на Бистрица
Extreme tourism on Bistrița

Bucurile iernii
Pozostaj zimni
Winter's joy

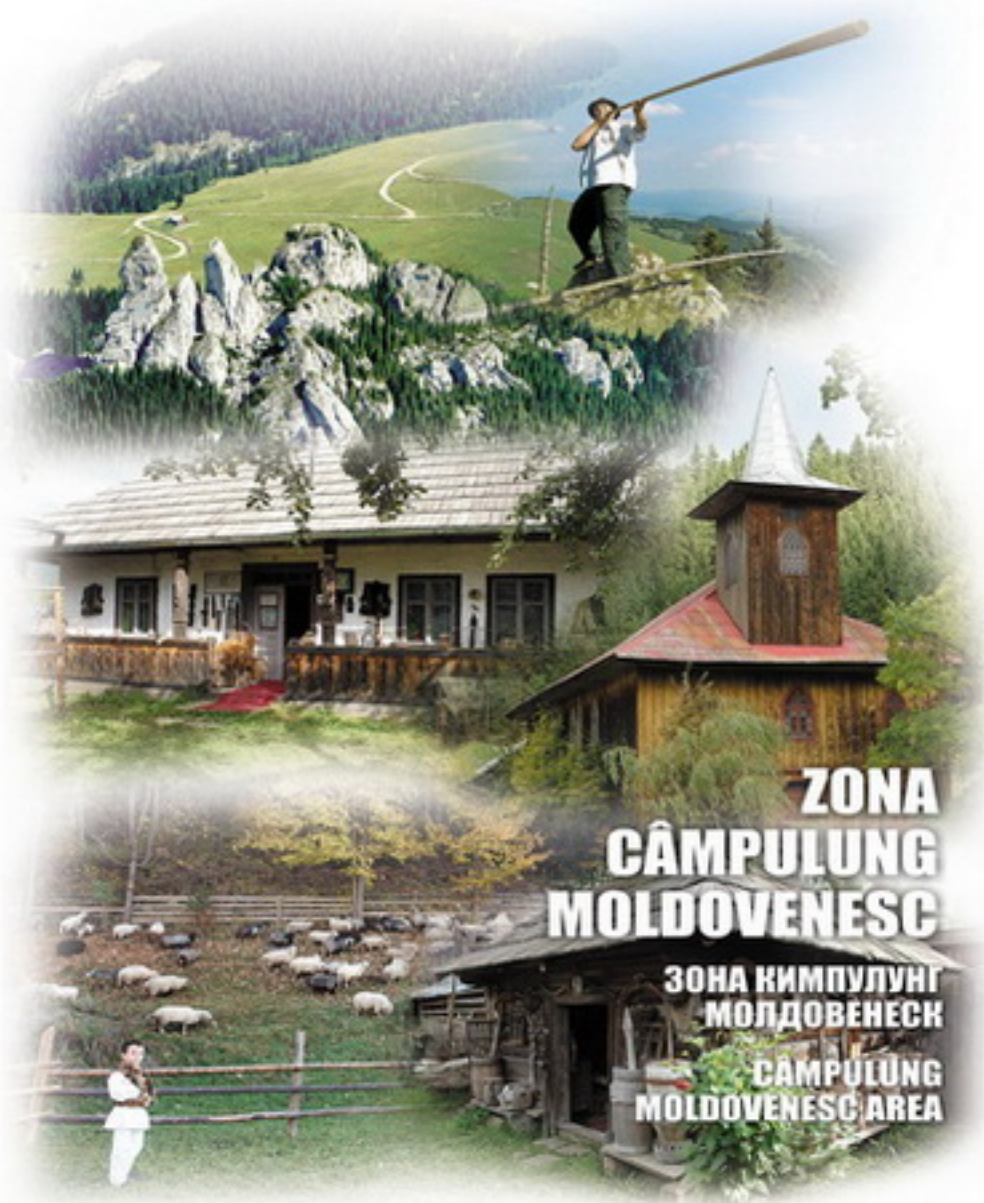

farma in Bucovina
Зима на Буковині
Winter in Bucovina

Drumejie
Подорож
Wandering

**ZONA
CÂMPULUNG
MOLDOVENESC**

**ЗОНА КИМПУЛУНГ
МОЛДОВЕНЕСК**

**CAMPULUNG
MOLDOVENESC AREA**

CÂMPULUNG MOLDOVENESC

КИМЛИВИНТ МОЛДОВЕНЕСК

CÂMPULUNG MOLDOVENESC

Ținut de legende și meleaș pitoresc, înconjurat de codrii de brad și molid, Câmpulungul Moldovenesc are o istorie îndelungată, care începe cel puțin odată cu întemeierea Moldovei. Prima atestare documentară a localității se datorează domnului Alexandru cel Bun (1400-1432), care atribuia, la 14 aprilie 1411, mănăstiri Moldovița satul Vama, situat „mai jos de Câmpulung”. Ocolul Câmpulung Moldovenesc este adeseori menționat în documentele vremii, în special atunci când principi precum Ștefan cel Mare, Bogdan cel Chior ori Petru Rareș profitau de dreptul lor de proprietar și înzestrau mănăstirile moldovenești cu munți și văi din această zonă. Locuitorii ocolului se bucurau de libertate personală, nu depindeau de boieri și erau obligați să plătească anumite taxe la visteria statului într-un cuantum mult redus în comparație cu restul supușilor domnului. Acest statut distinct i-a determinat pe unii să vorbească despre „republica” Câmpulungului.

După 1775 Câmpulungul Moldovenesc a înregistrat o dezvoltare de la gradul de târg la cel de oraș, așezarea căpătând înălțimea de important centru industrial și de comunicații al Bucovinei. Cu toate începuturile activității industriale, regiunea a rămas slab dezvoltată, chiar și în perioada interbelică aproape 50% din populația activă a orașului fiind ocupată cu creșterea animalelor și cu activități legate de exploatarea și valorificarea fondului forestier al zonei.

După cel de-al doilea război mondial orașul a cunoscut o rapidă dezvoltare din punct de vedere industrial (crearea unor noi unități industriale: fabrica de mobilă, fabrica de produse lactate, sector metalurgic, materiale de construcție, flatura de bumbac, fabrica de încălțăminte etc.), Câmpulungul fiind, în același timp și un important centru turistic. În prezent, majoritatea localnicilor sunt ocupați în comerț (cca. 60%), prestări de servicii, producție, alte activități.

Datorită poziției sale geografice extrem de favorabile, orașul este punctul de legătură pentru principalele rute turistice bucovinene, în special pentru vizitarea celebrelor monumente de arhitectură medievală, mănăstirile: Voroneț, Humor, Vatra Moldoviței, Sucevița, Dragomirna, Putna dar și a masivelor Rarău ori Giumalău.

În centrul orașului, turiștii pot vizita Muzeul „Arta Lemnului” și Colecția de linguri din lemn „Jon Țugu”, unică în Europa prin diversitatea exponatelor, structură și aranjament. O excursie la rezervația geologică „Pietrele Doamnei” oferă turistului momente unice într-un decor feeric.

Pentru cei care au ocazia să viziteze astăzi Câmpulung Moldovenesc, orașul de la poalele Rarăului îi întâmpină cu adierea vântului jucăuș care răsfiră cetina brazilor cărunți, cu susurul pârâielor ce despacă munții din preajmă, cu zâmbetul ospitalier al localnicilor ori cu cripițul mașinal al păsărilor din parcuri. Aflați mereu aproape, munții străjuiesc liniștea și misterul unui paradis ce resimte presiunea unei lumi materialiste aflate în căutarea unui loc de refugiu și relaxare. Orelle petrecute în diminețile catiflate de vară sau în zilele argintii de iarnă vor lăsa impresii memorabile oricui care va poposi pe aceste meleaguri de legendă.

Дивовижний край легенд, оточений ялиновими лісами та ялицевими галями, Кімпулунг Молдовенеск має давню історію, яка розпочинається разом із заснуванням Молдовської держави. Перша документальна згадка місцевості згадується господарю Олександром Добром (1400-1432), який подарував 14 квітня 1411 р. монастирю Молдовейца село Вама, розташоване «нижче Довгопілля [«Кімпулунга»]. Окіл Кімпулунг Молдовенеск часто згадується в письмових джерелах, особливо тоді, коли господарі Стефан Великий, Богдан Сліпий або Петро Рареш користувались правом власника та наділяли молдовські монастирі горами і долинами з цієї зони. Жителі околу мали особисту свободу, були незалежними від бояр і були зобов'язаними сплачувати певні податки до державної казни в розмірах значно менших ніж інші піддані господаря. Цей своєрідний статус дозволяв говорити навіть про «республіку» Кімпулунгу.

Після 1775 р. Кімпулунг Молдовенеск розвивався від торгу до рівня міста, населений пункт став важливим промисловим і транспортним центром Буковини. Не дивлячись на швидкий індустріальний розвиток, регіон залишився слабо розвинутим і навіть в міжвоєнний період майже 50% активного населення міста займалося тваринництвом та діяльністю, пов'язаною із експлуатацією та продажем лісових багатств зони.

Після Другої світової війни місто зазнало бурхливого промислового розвитку (були створені нові підприємства: меблева фабрика, молочний комбінат, металургійний сектор, будівельні матеріали, бавовняна фабрика, взуттєва фабрика тощо). Кімпулунг перетворився водночас і у важливий туристичний центр. Сьогодні більшість градоначальників пов'язані з торгівлею (приблизно 60%), послугами, виробництвом та іншими видами діяльності.

Завдяки своєму сприятливому географічному положенню місто є вузлом зв'язку між головними буковинськими туристичними маршрутами, надаючи можливість відвідати видатні пам'ятки середньовічної архітектури монастирі Воронці, Хумор, Ватра Молдовіцей, Сучевца, Драгомирна, Путна, а також гірські масиви Рареш та Дзунелеу.

В центрі міста туристи можуть відвідати Музей «Мистецтво дерева» та Колекцію дерев'яних ложок «Іон Цугуй», яка є унікальною в Європі через різноманітність, структуру та упорядкування експонатів. Екскурсія до геологічного заповідника «Скелі панени» подарує туристу неповторні моменти у казковому оточенні.

Сучасних відвідувачів Кімпулунг Молдовенеск місто у передгір'ї Рарешу зустріне легким подувом вітру-весельчака, який розтріпає гілки сивих яли, дорочанням струмків, які розсівають навколишні гори, гостинною посмішкою місцевих жителів або ранковим цвіріннянням пташок в парках. Завжди залишаючись поблизу, гори стоять на страхі спокійно мальовничого куточка раю, який відчуває тиск з боку матеріалістичного суспільства, яке знаходиться в пошуках місця для притулку та спочину. Години, проведені в оксамитовій літній саїтані або в срібні зимові дні, залишать незабутні враження в будь-якого, хто потрапить до цього краю легенд.

Land of legends and a picturesque place surrounded by fir and spruce forests, Câmpulung Moldovenesc has a long history, which starts at least with the foundation of Moldavia. The first written report, known until now, about Câmpulungul Moldovenesc dates from the 14th April 1411, from the time of Alexander the Good, through which Moldovița Monastery got Vama village, "south of Câmpulung". Ocolul Câmpulungului Moldovenesc appears frequently in the documents of the time, in old writings from the time of Stephen the Great, Bogdan the Blind or Petru Rareș, who profited of their position and endowed the Moldavian monasteries with mountains and valleys from this region. The inhabitants of Ocol had personal freedom, they did not depend on boyars and they were forced to pay much reduced dues to the state's treasury as compared with the rest of the voivode's subjects. This special status made some speak about the Câmpulung "republic".

After 1775 Câmpulung Moldovenesc developed and became town, the place having the aspect of an important industrial and communications center of Bucovina. In spite of its industrial beggings, the region remained poorly developed; even in the inter-war period almost 50% of the active population were rising animals and exploiting the forestry potential of the region.

After the Second World War the town started a quick industrial development (new industrial units appeared: furniture factories, dairy factory, ironworks, building materials, spinning mill, shoe factory etc.), Câmpulung being in the same time an important touristic center. In present, the majority of the inhabitants work in trade (about. 60%), utilities, production, and other activities.

Due to its extremely favourable geographic position, the town is linking point for the main touristic routes, especially for the visit of the famous medieval architecture monuments, such as Voroneț, Humor, Vatra Moldoviței, Sucevița, Dragomirna, Putna monasteries but also of the Rarău or Giurmalău Mountains.

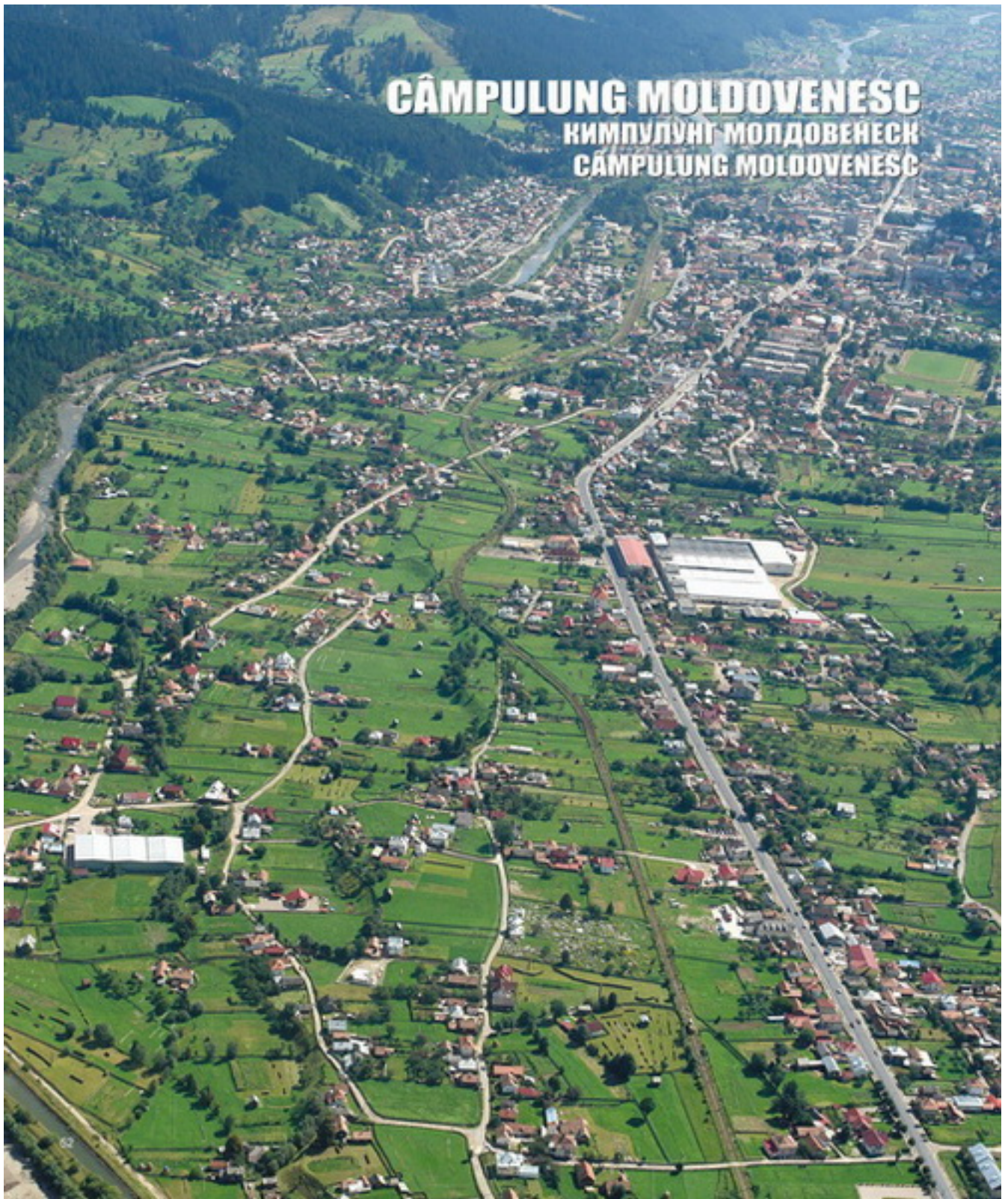
Tourists can visit in the center of the town the "Wood Museum" and "Ion Țugui" Collection of Wood Spoons, unique in Europe through the diversity of the exhibits, structure and arrangement. A trip to the geological reservation "The Lady's Stones" offers the tourist special moments in enchanting surroundings.

Câmpulung Moldovenesc of today, the town situated at the foot of Rarău Mountain welcomes those who have the occasion to visit it with the gentle wind that plays in the fir branches and with the pleasant whisper of the brooks that split the mountains, with the hospitable smile of the inhabitants or with the morning chirp of the birds in the parks. Always close, the mountains guard over the silence and the mystery of a paradise that feels the pressure of a materialist world searching for a place of refuge and relaxation. The hours spent in the velvet morning of summer or in the silvery days of winter will leave memorable impressions to any visitor of these legend place.

CÂMPULUNG MOLDOVENESC

КИМПУЛУНГ МОЛДОВЕНЕСК
CÂMPULUNG MOLDOVENESC

Câmpulung Moldovenesc. Perspectivă aeriană
Кемпунг Молдовенеск. Аэрофотока
Câmpulung Moldovenesc. View from the air

Câmpulung Moldovenesc. Perspectivă aeriană
Кемпунг Молдовенеск. Аэрофотока
Câmpulung Moldovenesc. View from the air

Câmpulung Moldovenesc. Arhitectură și tradiții
Кемпунг Молдовенеск. Архитектура і традиції
Câmpulung Moldovenesc. Architecture and traditions

▲
Eternitate in unelte tradiționale
Безсмертність в традиційних знаряддях
Eternity in traditional tools
▼▼

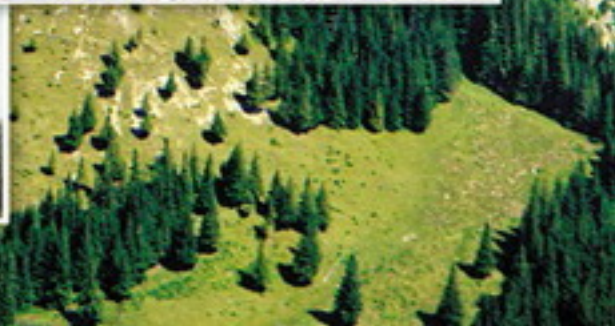

Manifestarea tradițională, Întâlniri Bucovinene
Традиційний захід, Буковинські зустрічі
Traditional activity, Meeting in Bucovina

Măşivul Rarău, Pietrele Doamnei
Маонс Папэу, Скепа Паюнеи
Rarău Mountain, Pietrele Doamnei

Mănăstirea din Rarău
Манастир в Рарей
Monastery in Rarău

Cabana Rarău
Хотел в Рарей
Rarău Hut

Cazare in Bucovina
Проживање на Буковини
Accommodation in Bucovina

An aerial photograph of a mountain valley. The valley floor is filled with a small village of houses with red and white roofs. The surrounding hills are covered in lush green grass and patches of dense evergreen forests. The perspective is from a high vantage point, looking down into the valley.

FUNDU MOLDOVEI

ФУНДУ МОЛДОВЕИ
FUNDU MOLDOVEI

Fundu Moldovei, Perspectiva serială
Фунду Молдовей, Перспектива
Fundu Moldovei, Air view

Funda Moldovei. Ocupații și arhitectură rurală
Фунда Молдовей. Заняття і архітектура сільськогосподарська
Funda Moldovei. Architecture and rural activities

Fundu Moldovei. Obiective spirituale
Фунду Молдовей. Пам'ятки намітмосу
Fundu Moldovei. Spiritual dimensions

POJORĀTA
ПОЖОРІТА
POJORĀTA

Pejorita - eper al turizmito rural
Покопета - апаро динскало туризмот
Pejorita - landmark of the rural tourism

▲ **Spiritualitate la Pojorâta**
Духовність у Пожоріті
▼ Spirituality at Pojorâta

Intre joc si vite buna
Măi, la cântec și la cântec
Dance and joy

Recreere și autenticitate gastronomică bucovineană
Дозвілля та буковинська гастрономічна автентичність
Recreation and gastronomical authenticity in Bucovina

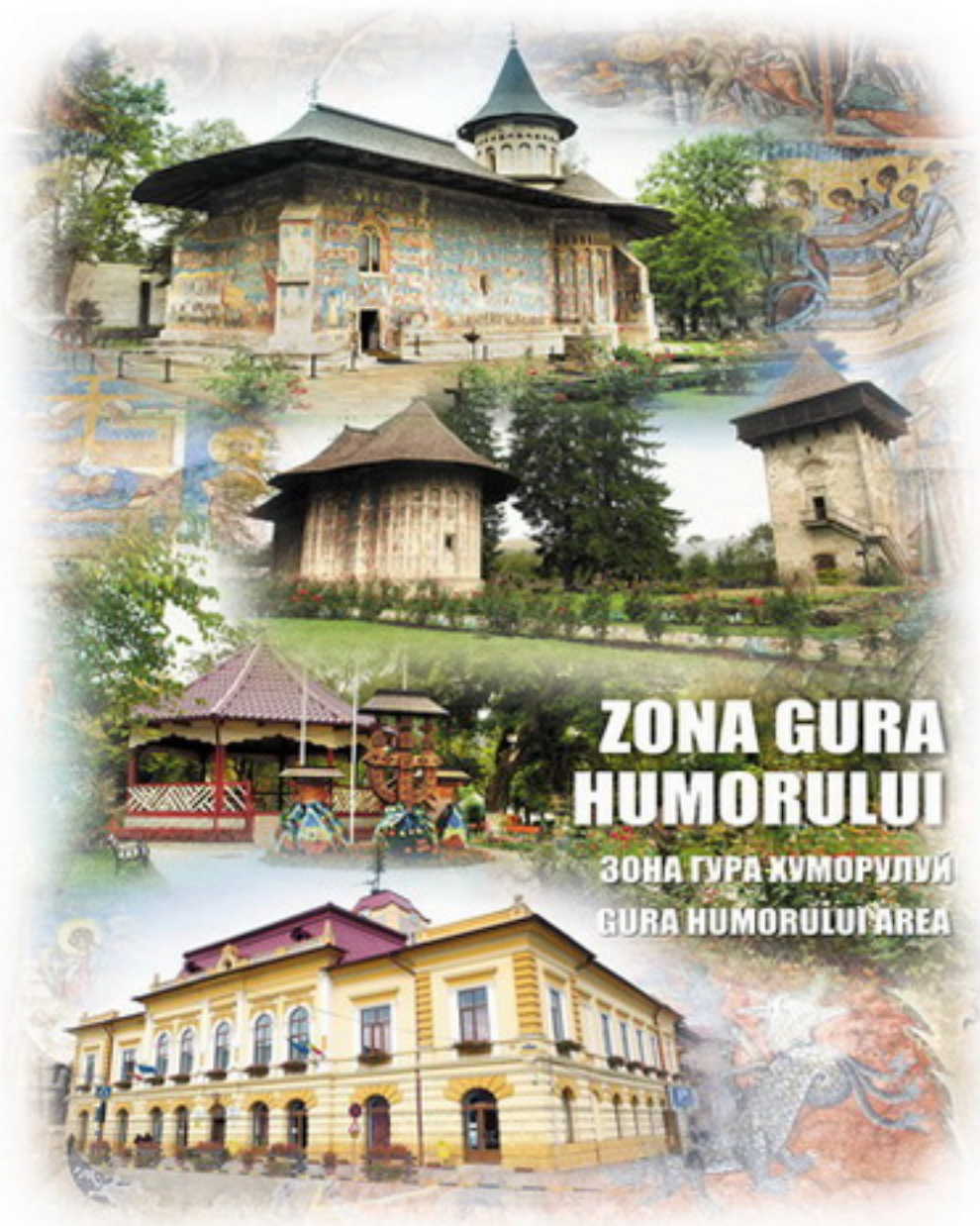

▶▶
Preparate tradiționale din Bucovina
Буківинські традиційні страви
Traditional food in Bucovina
◀◀

▲
Artă și meșteuguri la Pojorâta
Мистецтво та промисли в Пожорітi
Art and trade at Pojorâta

ZONA GURA HUMORULUI

ЗОНА ГУРА ХУМОРУЛУЙ
GURA HUMORULUI AREA

GURA HUMORULUI

ГУРА КУМОРУЛИЎ

GURA HUMORULUI

Gura Humorului este o stațiune turistică situată în depresiunea intramontană cu același nume, dezvoltată la confluența râului Moldova cu râul Humor, de la acest fapt provenind și numele orașului. La nord, sud și vest se întind culmile Obcinelor Humorului, Voronețului și Obcinei Mari. Acești munți sunt bine împăduriți, iar climatul de adăpost conferă zonei un cadru plăcut și pitoresc. Meleagurile humorene sunt atestate în documentele scrise medievale emise de cancelaria Moldovei, încă de la începutul secolului al XV-lea (1415), când vomicul Oana a întemeiat vechea mănăstire a Humorului, la o distanță de 6 km de actualul oraș Gura Humorului.

Începând cu anul 1775, acest teritoriu este cuprins în acea parte a nordului Moldovei a Imperiului Habsburgic, care s-a numit Bucovina. În condițiile în care administrația austriacă a căutat să exploateze bogățiile solului și subsolului, în unele localități aflate în amonte de Gura Humorului au apărut exploatarea miniere sau forestiere, care au pus în valoare mai intens bogățiile codrilor și subsolurilor. La 10 septembrie 1782 aici este mutat comandamentul militar austriac, care construiește o fortăreață și în acest context a progresat și așezarea situată la vărsarea Humorului în Moldova. Din datele statistice, epoca de înflorire a stațiunii Gura Humorului a început cu a doua jumătate a secolului XIX.

Prin așezarea ei lângă străvechiul drum de legătură între Moldova și Transilvania, localitatea a câștigat un important rol comercial. La sfârșitul secolului XIX, Gura Humorului avea 3.502 locuitori, mici unități industriale și era definită printr-un negoț provincial cu vite și cereale. Era locul unde se făcea schimbul între produsele șesului cu cele ale muntelui. Începând cu anul 1893, Gura Humorului a devenit și reședință de județ, iar în 1905 localitatea a fost declarată oraș, ceea ce i-a înlesnit și mai mult dezvoltarea.

În Gura Humorului, în anul 1863 s-a născut scriitoarea de limbă ucraineană Olga Kobyleanska, în familia unui funcționar de stat. În acest oraș, ea și-a petrecut copilăria și adolescența, iar începând din anul 1891, s-a mutat în orașul Cernăuți, unde a locuit pentru tot restul vieții și unde a decedat în 1942. Opera sa literară are ca temă viața țăranilor bucovineni, huțurilor și intelectualității ucrainene. A fost o militanță consecventă pentru pace. Teatrul muzical-dramatic din Cernăuți îi poartă numele.

Cultura populară ce a înflorit de-a lungul timpului în așezările de munte de la poalele Obcinei Mari a tezaurizat reușite ce o evidențiază în arealul național prin notele particulare de semnificație și realizare artistică. Muzeul Obicinelor Populare din Bucovina, din Gura Humorului, este o instituție singulară în rețeaua culturală românească, fiind singurul muzeu care valorifică și ilustrează tradiția populară - segmentul de spiritualitate ce definește cel mai bine o etnie, un popor, o națiune. Tematica a fost gândită ca o călătorie în universul spiritual al satului bucovinean de la sfârșitul secolului al XIX-lea, sat virtual în care vizitatorul cunoaște cele mai importante momente ale curgerii ciclice a timpului, muzeul humorian devenind astfel o ilustrare sintetică și semnificativă a calendarului popular.

Гура Хуморулуй є туристичним курортом, що знаходиться в однойменній мікрорівнині, де зливаються річки Молдова та Хумор. Від назви останньої й походить назва міста. На північ, південь та захід тягнуться узгір'я Обчинеї Хуморулуй, Воронєт та Обчинеї Маре. Ці гори є добре залісненими, вони захищають від несприятливих метеоролог. роблячи зону присмоєю і мальовничою. Перші письмові згадки про Хумор знаходяться в середньовічних документах молдовської князівської канцелярії. Так, в 1415 р. зазначається, що двірник Оана заснував старий монастир Хумор, на відстані 6-ти км від сучасного міста Гура Хуморулуй.

Починаючи з 1775 р. ця зона, разом з іншими повітями північної Молдови, була включена до складу Габсбурзької імперії і отримала назву Буковина. Австрійська адміністрація почала інтенсивно освоювати земельні та підземні багатства. В деяких населених пунктах вище Гура Хуморулуй з'явилися гірничі та лісопереробні підприємства, які розкрили справжній потенціал лісів та підземелля зони. 10 вересня 1782 тут була встановлена австрійська військова комендатура, яка побудувала укріплення. Цей факт мав позитивний вплив на розвиток населеного пункту поблизу впадіння Хумору в Молдову. Зі статистичних даних випливає, що розвиток курорту Гура Хуморулуй розпочався у другій половині XIX століття.

Завдяки розташуванню в сусідстві зі стародавнім шляхом, що з'єднує Молдову і Семигород, населений пункт здобув важливу комерційну роль. В кінці XIX ст. Гура Хуморулуй мав 3502 жителів; в ньому діяли маленькі промислові підприємства та розвивалася жава торгівля тваринами і зерновими. Населений пункт був місцем, де відбувався обмін між товарами долини та виробами гір. Починаючи з 1893 р. Гура Хуморулуй став центром повіту, а в 1905 році проголошений містом, що ще більше сприяло розвитку місцевості.

В Гура Хуморулуй в 1863 р., в сім'ї державного службовця, народилася українська письменниця Ольга Кобилянська. В цьому містечку вона провела роки дитинства та юнацтва, а починаючи з 1891 р. письменниця переселилася в Чернівці, де прожила до самої смерті (1942 р.). Головною темою її творчої спадщини є життя буковинських селян, гудів та української інтелігенції. Вона була послідовним борцем за мир. ім'ям О.Кобилянської назвали Чернівецький музично-драматичний театр.

Народна культура, що розцвіла з часом у поселеннях горин біля підножжя Обчинеї Маре, зберегла оригінальні риси. Це виділяє її на тлі національної культури завдяки особливим рисам у мистецькому виконанні та змісті. Музей народних звичаїв Буковини в Гура Хуморулуй є особливою установою в румунській культурній мережі: це єдиний музей, що висвітлює та ілюструє народну традицію - той сегмент духовності, що найкраще визначає певний етнос, народ, націю. Його тематика була задумана у вигляді мандрівки у духовний всесвіт буковинського села кінця XIX ст. В цьому віртуальному селі відвідувач дізнається про найважливіші моменти циклічного руху часу. Хуморський музей став таким чином стилем та красномовним відображенням народного календарю.

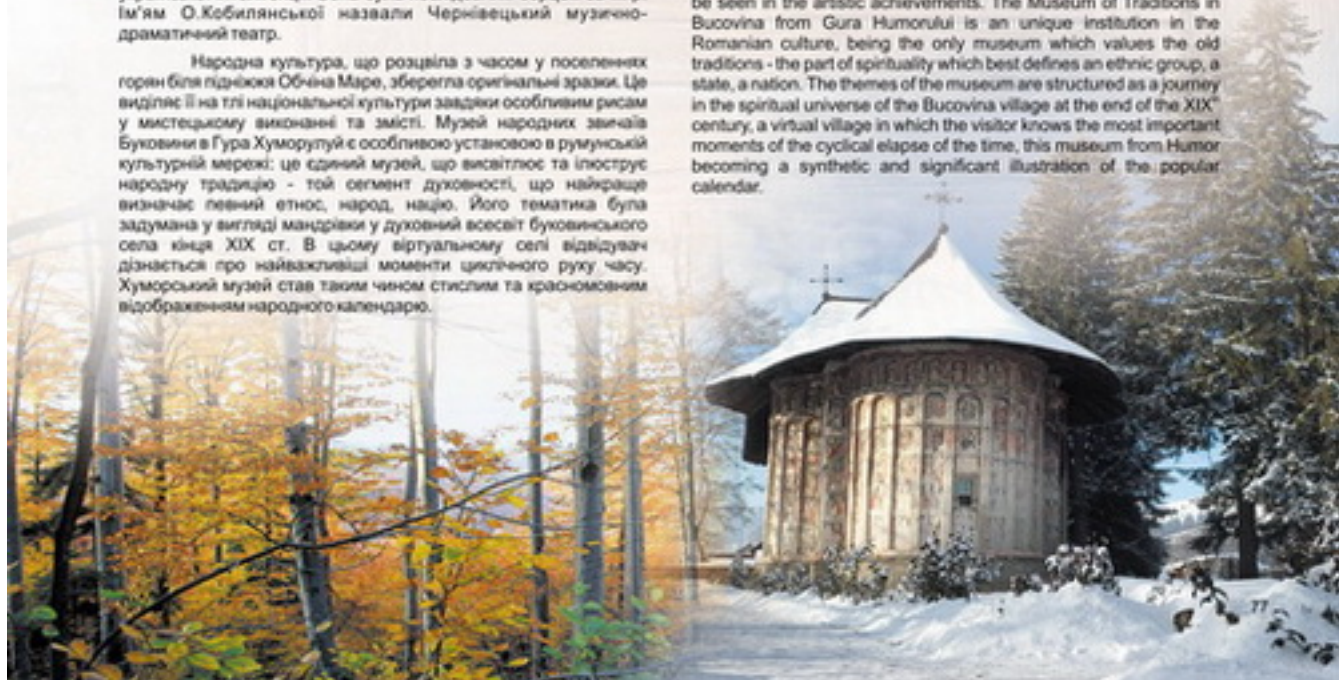
Gura Humorului is a tourist resort situated in the intramountain depression with the same name, developed at the confluence of Moldova and Humor River, hence the name of the town. To the north, south and west lie the summits of Humor and Voroneț and Big Obcina. These mountains are well forested and the climate offers the region a picturesque and nice background. The regions from Humor are certified in the medieval documents made by the Office of Moldova, from the beginning of the XVth century (1415), when the headman Oana founded the old Humor Monastery at a distance of 6 km from the present town Gura Humorului.

Starting with 1775, this territory is part of the northern Moldavia of the Habsburg Empire, known as Bucovina. As the Austrian administration tried to exploit the natural resources, in some places upstream Gura Humorului mines or lumber mills appeared, which valued the natural resources of the forest and subsoil. On the 10th of September 1782 the Austrian military commandment was moved to this place, and it built a fortress and in this context progressed the settlement situated at the place where Humor River flows in Moldavia. From the statistics, the period of success of the resort Gura Humorului began in the second half of the XIXth century.

Through its position near the ancient road between Moldavia and Transilvania, the city won an important commercial role. At the end of the XIXth century, Gura Humorului had 3,502 inhabitants, small industrial buildings and was defined by provincial trade with cattle and cereals. It was the place where the inhabitants from the plains exchanged goods with those from the mountains. Since 1893, Gura Humorului became the residence of the county and in 1905 the region was declared town, fact that made its development easier.

In Gura Humorului the Ukrainian writer Olga Kobyleanska was born in 1863, in the family of a state official. In this town, she spent her childhood and adolescence and after 1891 she moved to Czernowitz City, where she lived the rest of her life and died in 1942. Her literary masterpiece has the theme of the peasants from Bucovina, of the Hutzuls and of the Ukrainian intellectuals. She was a fervent militant for peace. The Musical-Dramatical Theatre in Czernowitz holds her name.

The popular culture flourished in time in the settlements of the inhabitants at the foot of Obcina Mare mountain and this thing can be seen in the artistic achievements. The Museum of Traditions in Bucovina from Gura Humorului is an unique institution in the Romanian culture, being the only museum which values the old traditions - the part of spirituality which best defines an ethnic group, a state, a nation. The themes of the museum are structured as a journey in the spiritual universe of the Bucovina village at the end of the XIXth century, a virtual village in which the visitor knows the most important moments of the cyclical elapse of the time, this museum from Humor becoming a synthetic and significant illustration of the popular calendar.

MĂNĂSTIREA HUMORULUI

МОНАСТІР ХУМОР
HUMOR MONASTERY

Mănăstirea Humorului. Perspectivă aeriană
Монастир Хумор. Аэрофото
Humor Monastery. Aerial view

Mănăstirea Humor este una dintre cele mai importante ctitorii medievale din Moldova. Este situată în localitatea cu același nume, în apropierea orașului Gura Humorului. Împrejmuită de dealuri împădurite. Ruinele primei biserici a Mănăstirii Humor se află în imediată apropiere. Un document din vremea lui Alexandru cel Bun certifică faptul că judecătorul Oana, mare vornic de prin părțile locului, a construit o mănăstire în Humor la începutul secolului XV. În timpul lui Petru Rareș, Humorul este cuprins în campania de restaurări inițiată de un mare boier, logofătul Toader Bubuioga, astfel încât actuala biserică este construită de acesta în 1530 "cu chețuiala și osteneala" logofătului și a soției sale Anastasia. Pictura interioară păstrează schema iconografică clasică, accentuând mișcarea și umanismul expresilor (Cina cea de taină, absida altarului, Ospeția lui Avram, conca de sud, Tabloul votiv, Maica Domnului, cupola pronaosului). Sunt remarcabile icoanele de factură bizantină (sec. XVI), portretele ctitorilor (fridele gropiței) și pietrele de mormânt.

Pictura exterioară reprezintă cele mai vechi fresce în aer liber din Bucovina, unde, preciza istoricul culturii Vasile Drăguț, "...își spune cuvântul o sărbătorească orchestrație de culori calde, pe suportul cărora roșul se detașează cu strălucire". Unică prin valoare în pictura românească veche este imaginea Maicii Domnului cu pruncul din timpanul portalului; tot în pridvor Judecata de Apoi se lasă privită și din afară, luminată prin arcade. Dacă peretele nordic a fost în mare parte șters de intemperii, cel dinspre sud se constituie într-un real tezaur.

Arhitectura Mănăstirii Humor este o totul deosebită. Aici apar pentru prima dată în construcția bisericilor din Moldova pridvorul și o încăpere la etaj, numită tainiță, în care se păstrau obiectele de preț. Din pridvor se pătrunde în pronaos, iar mai departe în camera momintelor și în naos. Spre răsărit biserică se termină prin absida de formă circulară a altarului, despărțit de naos printr-o catapetesma foarte veche, o excepțională sculptură în lemn. Edificiul este fără turn la naos ca și în cazul altor ctitorii boierești. Elementul particular este pridvorul deschis cu arcade și influențele renascentiste din exterior. Turnul de apărare a fost înălțat de Vasile Lupu (1641).

Mănăstirea este înscrisă pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO.

Монастир Хумор є одним з найважливіших середньовічних пам'яток Молдови. Він розташований в однойменному населеному пункті поблизу міста Гура Хуморутул поперед заліснених пагорбів. Руїни першої церкви монастиря Хумор знаходяться неподалік. Один з документів періоду Олександра Доброго засвідчує те, що суддя Івана, великий двірник, побудував монастирську церкву в Хуморі на початку XV ст. В часи правління Петра Рареша, коли Хумор був охвачений кампанією забудови, великий боєрин і логофет Теодор Бубуїога та його дружина Анастасія «за власні кошти та зусилля» звели у 1530 теперішню церкву. Зовнішній живопис зберігає класичну іконографічну схему, акцентуючи рух та гуманізм виразів (Тайна вечеря, абсида вівтаря, Бенкет в Авраама, п'яденна конка, П'ясування, Богоматір, купол пронаосу). Треба відмітити також ікони візантійського походження (XVI ст.), портрети ктиторів (фрідє гробниці) та надгробні камені.

Зовнішній живопис представляє найдавніші на Буковині неприярітні фрески, на яких, як зазначає мистецтвознавець Василє Дрегут, «...визначається святкове оркестрування теплих кольорів, на базі яких червоний виділяється із блискучістю». Унікальною за своєю значущістю в давньому румунському живопису є зображення Богоматері із немовлям у тимпані порталу; в тому ж притворі Страшний Суд, на який падає світло через аркади, можна бачити також з подвір'я. В той час як лівічна стіна значно постраждала від погодних умов, п'яденна є справжнім скарбом.

Архітектура монастиря Хумор є особливою. Вперше в процесі церквобудівництва в Молдові тут з'являються притвор та приміщення на другому поверсі, яке називається тайницю і в якій зберігались цінності. Притвор за'язаний із пронаосом, потім слідує приміщення з гробницями та наос. В сідній частині церква закінчується колоподібною абсидою вівтаря, який відокремуюється від наоса за допомогою старовинного іконостасу чудовою скульптурою в дереві. Як і у випадку інших боєвських церков, будинок не має куполу над наосом. Ці особливості є відкритий притвор з аркадами та впливом Відродження зовні. Оборонна вежа була заведена Василієм Лупу (1641 р.).

Монастир включений до списку об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО.

Humor Monastery is one of the important feudal foundations in Moldavia. It is situated in the locality with the same name, near Gura Humorului city, surrounded by afforested hills. The ruins of the first church of Humor Monastery are in the neighbourhood. A document mentioned by Alexander the Good certifies the fact that the judge Oana, a great magistrate from those places, built a monastery in Humor at the beginning of the XVth century. During the reign of Petru Rares, Humor is included in the company of restoration initiated by a great boier, chancellor Toader Bubuioc, so that this church is built by him in 1530 with the "financial effort and fatigue" of the chancellor and his wife, Anastasia. The interior painting preserves the iconographic scheme emphasizing the movement and the humanism of the expressions (The Last Supper, the apse of the altar, The Hospitality of Abraham, the southern concha, The votive Picture, The Holy Virgin, The Cupola of the pronaos). The Byzantine icons (the XVIth century), the portraits of the founders (the niches of the burial vault) and the tombstones are remarkable indeed.

The exterior painting represents the oldest frescos in the open air in Bucovina, where, the historian Vasile Dragut stated that, "... a festive orchestration of warm colour, on whose support the red detaches brightly, is to be remarked". Unique through its value in our old painting is the image of the Holy Virgin with the baby from the tympanon of the portal; also, in the church porch The Doomsday can be seen from the outside, being lighted through the archways. If the northern wall was mostly wiped by bad weather, the one from the south represents a real thesaurus.

The architecture of Humor Monastery is indeed special. Here appears for the first time in the construction of the churches in Moldavia, the church porch and a room on the first floor, called vault, where precious objects were kept. From the church porch one enters the pronaos, and after that in the room of the graves and in the nave. To the east the church ends through the circular apse of the altar, separated from the nave through a very old catapetesma, a special sculpture in wood. The edifice is without a tower on the nave, just like in other boiwar foundations. Its particular element is the open church porch with archways and the Renaissance influences from the outside. The tower of defense was raised by Vasile Lupu (1641).

The monastery appears on the list of the world cultural patrimony UNESCO.

Mănăstirea Humor - Monument medieval ocrotit de UNESCO

Манастир Хумор - средньовісний пам'ятник під охороною ЮНЕСКО

Humor Monastery - Medieval monument protected by UNESCO

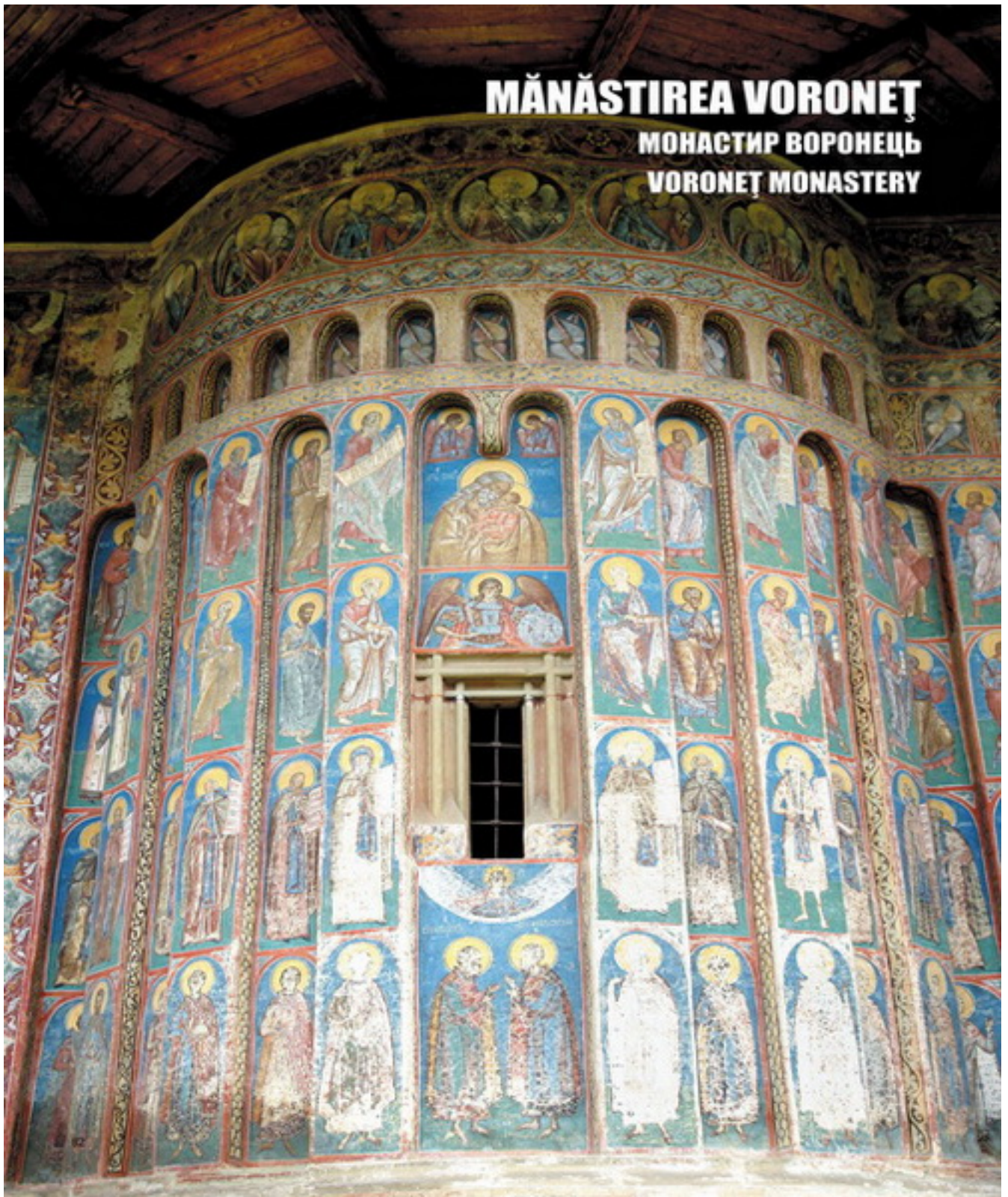

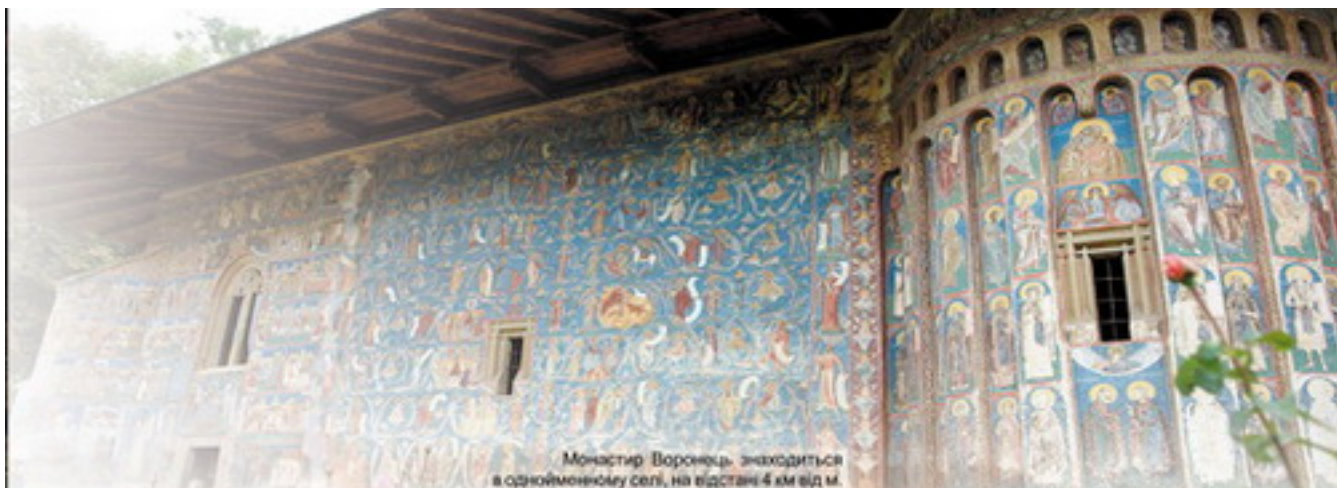

MĂNĂSTIREA VORONEȚ

МОНАСТІР ВОРОНЕЦЬ

VORONEȚ MONASTERY

Mănăstirea Voroneț este situată în satul cu același nume, la numai 4 km de orașul Gura Humorului. Ea constituie una dintre cele mai valoroase ctitorii ale lui Ștefan cel Mare. Biserica a fost ridicată în anul 1488 în numai patru luni și jumătate, fiind de mici proporții, cu plan trilobat, având turla cu boltă moldovenească pe naos. Face parte dintre puținele monumente de arhitectură religioasă din Moldova care-și păstrează în mare măsură forma inițială. În anul 1547 mitropolitul Grigore Roșca a inițiat adăugirea unui pridvor închis, pentru care adopta o soluție nemeitălănită până la el, în cadrul căreia arhitectura este vizibil subordonată decorului pictat.

Pictura exterioară a Voronețului, datând din timpul domniei lui Petru Rareș, este considerată drept cel mai reușit ansamblu al artei medievale moldovenești. Figurile biblice din aceste fresce sunt apropiate de viață, însuflețite, frescă. Frescele se disting prin coloritul lor viu, apropiat de cel al naturii înconjurătoare și în care predomină verdele și albastrul, prin compoziția larg desfășurată a diferitelor scene. Cea mai impresionantă frescă reprezintă scena Judecării de Apoi. Originalitatea picturii exterioare este determinată de prezența unor instrumente muzicale moldovenești (buclum, cobză), a peisajului local, a ștergarelor și veșmintelor populare - totul pe un fond albastru ce a născut sintagma albastru de Voroneț egală verdelui Veronese și roșului Titian.

Pictura interioară a bisericii datează în cea mai mare parte din timpul lui Ștefan cel Mare. În scenele din altar și din naos artistul a urmărit să pună în evidență în mod deosebit sensul teologic al marginilor, realizând un ansamblu solemn dar cu vădit caracter de monumentalitate. Printre picturile interioare atrag atenția mai ales: „Cina cea de taină”, „Împărțirea apostolilor”, „Spălarea picioarelor”, „Ciclu patimilor” și tabloul votiv al domnitorului Ștefan cel Mare.

Biserica pictată a mănăstirii este înscrisă pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO.

Монастир Воронець знаходиться в однойменному селі, на відстані 4 км від м. Гура Хуморулуй. Він є однією з найбільш визначених будівель Стефана Великого. Церква була побудована в 1488 р. за чотири з половиною місяці. Вона невелика, має 3-пелюстковий план та купол молдавського типу над наосом. Відноситься до нечисленних пам'яток релігійної архітектури Молдови, що значною мірою зберегли свою первісну форму. В 1547 р. митрополит Григорій Рошка почав будувати закритий притвор. Було прийняте неординарне до того моменту рішення, згідно якого архітектура чітко підпорядковується живопису.

Зовнішня фреска монастиря, яка датується часами князювання Петра Рареша, вважається найбільш вдалим ансамблем молдавського середньовічного мистецтва. Намальовані біблійні фігури є реалістичними, одухотвореними, природними. Фрески відзначаються живим колоритом, наближенням до навколишнього середовища, в якому переважають зелені і сині кольори, а також широко розгорнутою композицією різних сцен. Найбільш вражаючою фрескою є сцена Страшного Суду. Оригінальність зовнішнього живопису доповнена зображеннями деяких молдавських музичних інструментів (трембіти, коби), місцевого пейзажу, народного зброю та рушників - усе на синьому фоні, який породив вислів «синій Воронець», подібний до «зеленого Веронезе» або «чорного Тіціана».

Внутрішня фреска належить до часів Стефана Великого. У сценах, змальованих у вітарі та наосі, митець намагався особливо підкреслити теологічний сенс смуг, створивши урочистий ансамбль з чітко вираженим характером монументальності. Серед внутрішніх сцен привертають увагу такі композиції: «Тайна вечеря», «Сахаристія», «Омивання ніг», «Діалог пристрасей» та картина, яка зображує кнотора Стефана Великого.

Розписана церква монастиря увійшла до списку пам'яток світової культурної спадщини ЮНЕСКО.

Voronet Monastery is situated in the village with the same name, at only 4 km distance from Gura Humorului city. It is one of the most valuable foundations of Stephen The Great. The church was raised in 1488 only in four months and a half, being of small size, with a three-cusped plan, having the tower with Moldavian vault on the nave. It is one of the few monuments of religious architecture from Moldavia which preserves in a big part the initial form. In 1547, the bishop Grigore Rosca initiated the addition of a closed church porch, for which he chose a innovative solution, as part of the architecture is visibly subordinated to the painted background.

The exterior painting of Voronet, dating from the reign of Petru Rares, is considered to be the most successful assembly of the Moldavian medieval art. The biblical figures from these frescos are lively, cheerful and natural. The frescos are distinguished through their bright color, close to that of the environment in which the green and the blue predominate, through the widely developed composition of different scenes. The most impressive fresco represents the scene of the Doomsday. The originality of the exterior painting is determined by the presence of some Moldavian musical instruments (alphom, kobsa), of the local landscape, of popular towels and clothes - everything on a blue background that created the syntagm Voronet blue that is equal to Veronese green and Titizian red.

The interior painting of the church dates mostly from the period of Stephen the Great. In the scenes from the altar and the nave the artist intended to emphasize in a special way, the theological sense of the borders, realizing a serious assembly but with an obvious character of monumentality. Among the interior pictures that draw our attention we can remark: "The Last Supper", "The Apostles Receiving the Eucharist", "The Washing of the Legs", "The Cycle of the Suffering" and the votive picture of the voivode Stephen the Great.

The painted church of the monastery is written on the list of the world cultural patrimony UNESCO.

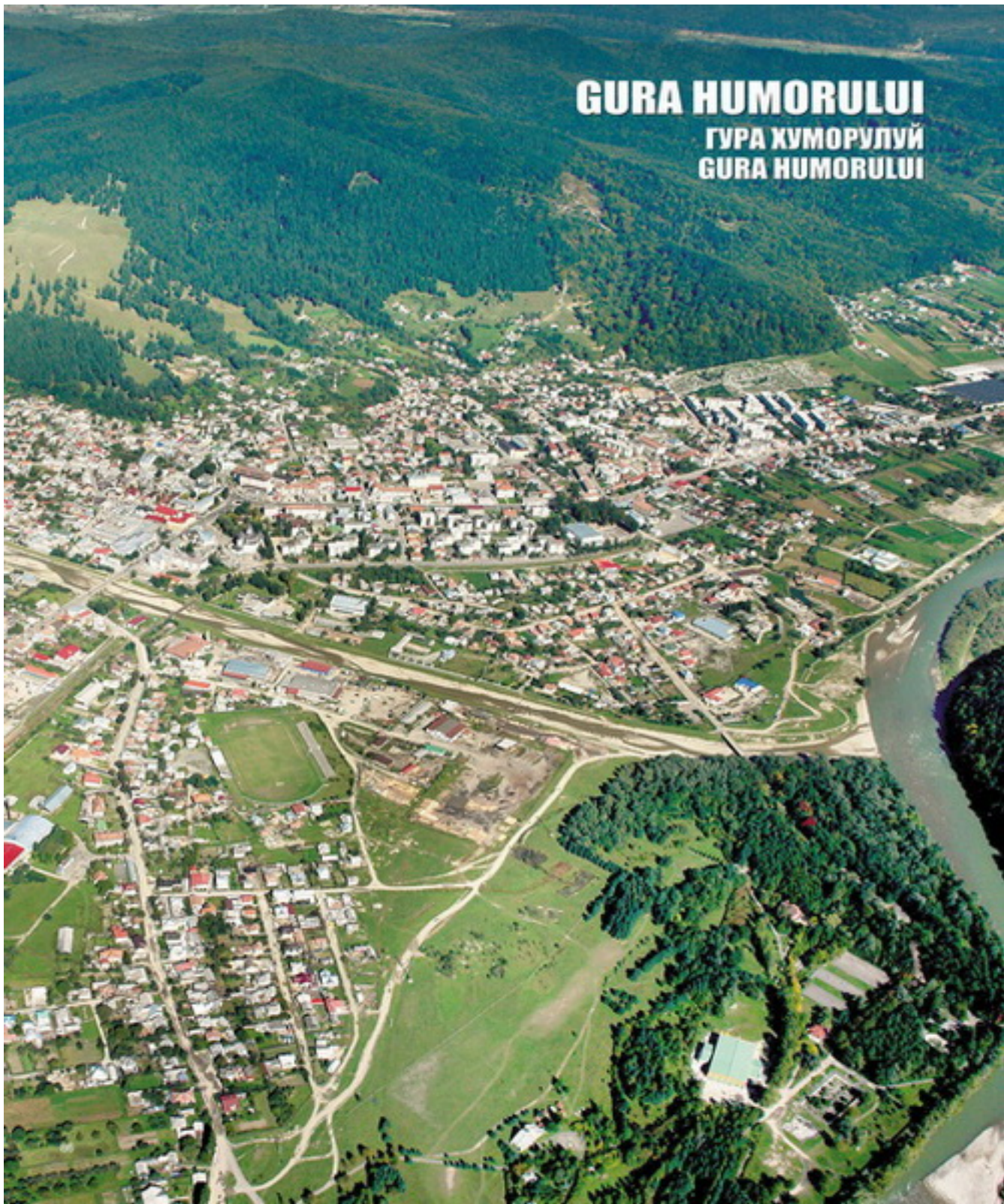
▲ ▲
Mănăstirea Voroneț - una din cele mai valoroase clădirii a lui Ștefan cel Mare
Монастырь Воронецъ - одна з найбільш цінних забудов Стефана Великого
Voroneț Monastery - one of the most valuable foundations of Stephen the Great
▼

GURA HUMORULUI

ГУРА ХУМОРУЛУЙ
GURA HUMORULUI

◀
Gura Humorului, Vedere de ansamblu
 Гора Хисопомийк, Загальний вигляд
 Gura Humorului, General view
 ▶

▶
Hotelul Best Western, Centru Civic - Vedere aereo
 Готель Бест Вестерн, Центр міста - Аерознімок
 Best Western Hotel, Civic centre - View from the air

▲
Primăria Gura Humorului
Мерія Гуря Хуморуньїк
Gura Humorului Town Hall

Parcul Central din Gura Humorului
Центральний парк міста
The Central Park in Gura Humorului
▼

Centru de informare turistică
Центр туристической информации
Centre of touristic information

OLGA KOBYLEANSKA
Ольга Кобылянская
OLGA KOBILEANSKA

Hotelul Best Western
Горель Best Western
Best Western Hotel

COMUNA CIPRIAN PORUMBESCU

СЕЛО ЧІПРІАН ПОРУМБЕСКУ
CIPRIAN PORUMBESCU COMMUNE

Comuna Ciprian Porumbescu, Republica Moldova
Село Чіпріан Порумбеску, Республіка Молдова
Ciprian Porumbescu Commune, Moldova

▲
Comuna Ciprian Porumbescu. In Memoriam
Село Чиприан Порумбеску. In memoriam
Ciprian Porumbescu Commune. In Memoriam
▼▼

Comuna Ciprian Porumbescu - Repere istorice
Село Чіпріан Порумбеску - монументи історії
Ciprian Porumbescu Commune - Historical landmarks

Cântecul tricolorului

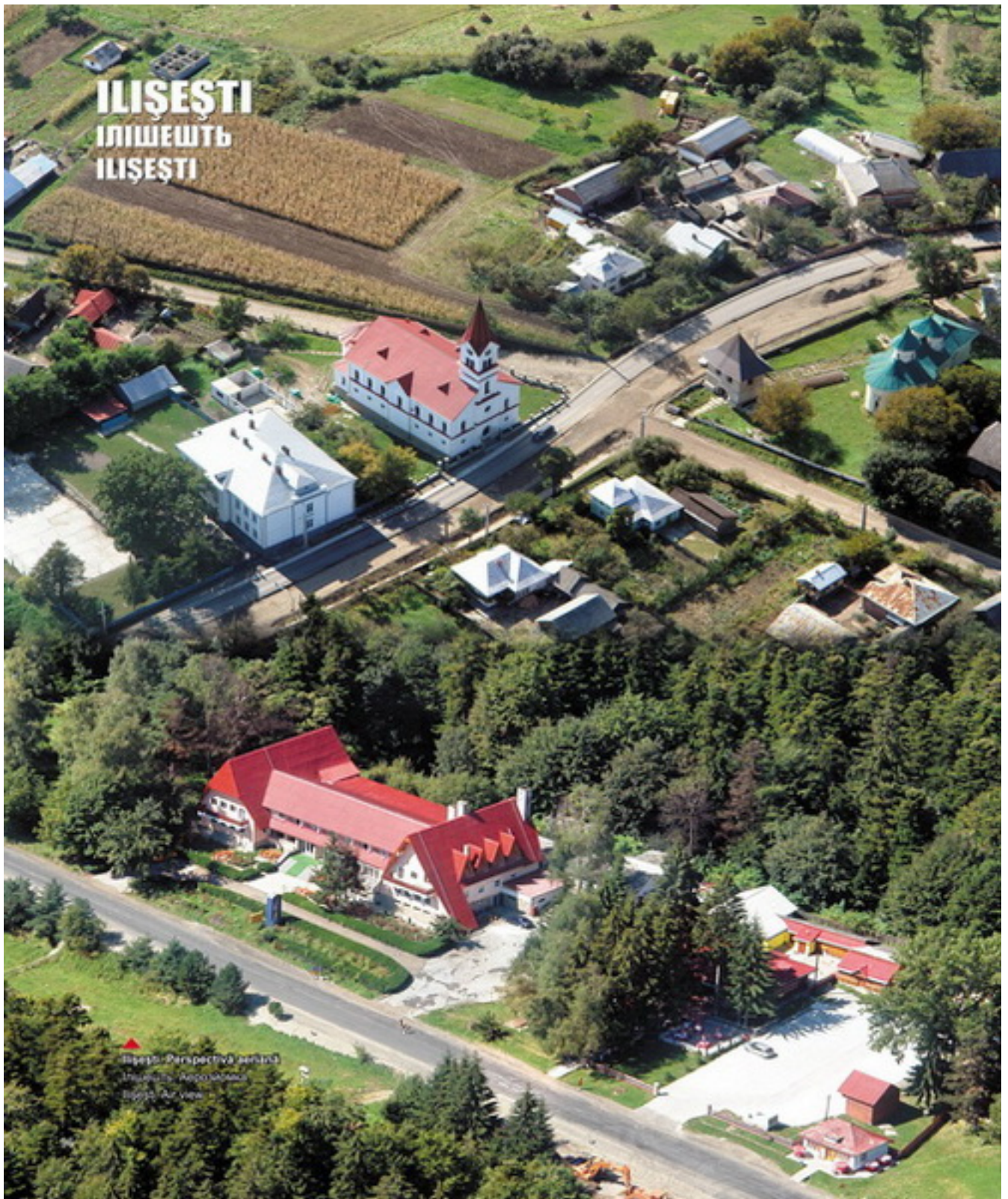
Trei cu-lori cu-nosc pe lume Ce le tin de-un sânt o-dor
Sunt culori de-un vechi renu-me Su-veniri de-un brav po-por
Sunt culori de-un vechi renu-me Su-veniri de-un brav po-por.

Corina Păunescu

İLİŞEŞTİ
ІЛІШЕШТҮ
İLİŞEŞTİ

İlişti Perspektivə servisi
Илішті перспектива
İlişti Air View

САСІСА КАЧІКА САСІСА

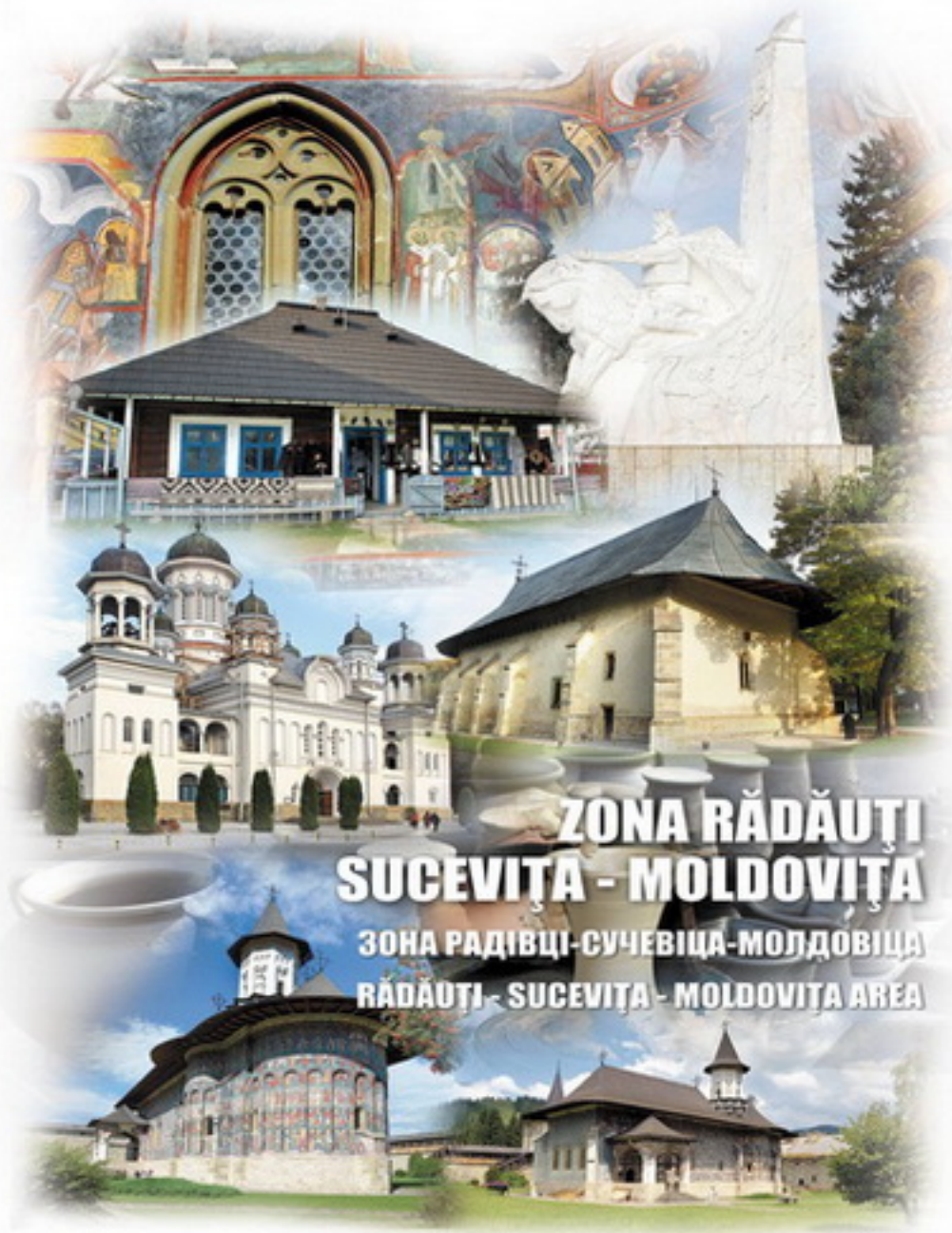

Сасіса. Видење аэро ▼
Качіка. Аэрапазіцыя
Сасіса. View from the air

În drum spre Cacica
Дорогою до Качика
On the way to Cacica

**ZONA RĂDĂUȚI
SUCEVIȚA - MOLDOVIȚA**

**ЗОНА РАДІВЦІ-СУЧЕВІЦА-МОЛДОВІЦА
RĂDĂUȚI - SUCEVIȚA - MOLDOVIȚA AREA**

RĂDĂUȚI

RAJIBICI

RĂDĂUȚI

Orașul Rădăuți cu împrejurimile sale au fost locuite încă din timpurile preistorice. După întemeierea Moldovei, istoria așezării este marcată de Bogdan Vodă care alege, din punct de vedere strategic, ca inimă a rezistenței sale Valea Sucevei. Din 1359, venind vremuri mai liniștite pentru marele voievod, a început înfrumusețarea capitalei sale Rădăuți. În locul unei bisericițe de lemn, el construiește Biserica Domnească sau Bogdana.

Vocația de centru regional a orașului a început să apară încă din perioada medievală, aici funcționând o școală mănăstirească, unde au fost redactate manuscrise de valoare, utilizate în Țara Românească și Moldova. Prin trecerea la stadiul de târg, localitatea a căpătat rolul de centru economic regional, rol datorat în mare parte iarmarocului săptămânal ce mijlocia schimbul de produse dintre producătorii din zona nordică a Țării Moldovei și cei din partea sudică, funcțiune care se menține și în zilele de astăzi, prin târgul din fiecare vineri.

Odată cu imigrația populației de etnie germană și evreiască a început dezvoltarea sectorului micilor meșteșugari și comercianți. De asemenea, a început dezvoltarea sectorului sanitar, datorită consultațiilor pe care le dădeau medicii militari germani, la început doar pentru etnicii germani apoi și pentru restul populației.

Astăzi Rădăuți găzduiește o grădina zoologică deosebit de atractivă în toată zona Moldovei de nord, Mănăstirea Bogdana și cel mai vechi muzeu etnografic din Moldova, deschis în anul 1934. Este singurul muzeu din țară în incinta căruia funcționează un atelier de olărit, în care se lucrează inclusiv ceramică tradițională.

Orașul se mândrește și cu alte obiective de interes turistic: Aleea Voievozilor, care cuprinde busturile domnilor Bogdan I, Petru Mușat, Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Alexandru Ioan Cuza. Parcul din centrul municipiului, cu o suprafață de 3 ha, cuprinde peste 80 de specii de arbori și arbuști ornamentali, fiind declarat de către Academia Română ca „zonă de interes estetic”. La dispoziția comunității locale și a vizitatorilor se află Biserica romano-catolică, construită din piatră. În anii 1823-1825, Sinagoga, construită în anul 1879, Catedrala ortodoxă începută în anul 1927 și terminată în anul 1961. Cu o arhitectură inspirată din stilul moldovenesc medieval, aceasta din urmă are caracteristici unice în țară (cupola centrală ce e construită sub forma unui clopot invers). O altă atracție turistică este Herghelia Rădăuți, una dintre cele mai vechi din țară, înființată în anul 1792, în care se crește, ameliorează și exploatează rasa Shagya Arab.

Turiștii pot beneficia de condiții excelente de cazare și masă la hotelurile și pensiunile din oraș. Rădăuțul se află în centrul unui nod de trasee turistice spre mănăstirile: Putna, Sucevița, Moldovița, Voroneț și Humor.

Місто Радіуці та його околиці були заселені ще з доісторичних часів. Після заснування Молдови, доля поселення зазнала впливу діяльності господаря Богдана I, який зі стратегічних міркувань вибрав центром оборонної потужності нової держави долину р. Сучава. Після 1359 р., коли часи стали більш спокійними, воевода почав прикрашати Радіуці як свою столицю. Замість маленької дерев'яної церкви він будує князівську церкву або «Богдану».

Претензію Радіуці на статус регіонального центру почали з'являтися ще в середньовіччю, коли тут діяла монастирська школа, в якій виготовлялись рукописні книги, що використовувались у Валахії та Молдові. Після того, як поселення стало містечком, Радіуці здобули роль регіонального економічного центру, головним чином завдяки тижневому ярмарку, на якому відбувався обмін товарами між виробниками із північної та південної частин Молдови. Ця традиція збереглась до наших днів - у формі ярмарку, який організується щоп'ятниці.

Разом із імміграцією населення німецького та єврейського походження розпочався розвиток сектора дрібних торговців та майстрів. Також почав розвиватися санітарний сектор завдяки консультаціям, яких надавали німецькі військові медики спочатку тільки етнічним німцям, а потім і решті населення.

Сьогодні Радіуці відомі зоопарком, який є привабливим об'єктом для значної зони півночі Молдови, монастирем Богдана та найкращим етнографічним музеєм Молдови, заснованим у 1934 році. Тільки в приміщенні цього музею Румунії можна побачити гончарну майстерню, в якій виготовляють виключно традиційні вироби.

Місто пишасться й іншими туристичними об'єктами: Алеєю Воевод, на якій можна побачити бюсти господарів Богдана I, Петра Мушата, Олександра Доброго, Стефана Великого, Петра Рареша, Александра Іоана Кузи. Центральний парк площею 3 га зосереджує понад 80 видів дерев та декоративних деревець, він був проголошений Румунською Академією «зоною естетичної привабливості». Для потреб місцевої спільноти, а також для туристів діють Римо-католицька кам'яна церква, побудована в 1823-1825 рр., Синагога - побудована в 1879 р., Православний собор, будівництво якого розпочалося у 1927 р. і було завершено в 1961 р. За архітектурою, яка інспірована з середньовічного молдавського стилю, собор є унікальним для Румунії тому, що центральний купол був зведений у вигляді велетенського дзвона. Іншою атракцією для туристів є Радіуцький конний завод - одна із найдавніших у Румунії галузей, який був заснований у 1792 р. Тут розводять, удосконалюють та експлуатують коней породи Shagya Arab (Арабський оскан).

Туристи можуть скористатися відмінними умовами щодо поселення та харчування в готелях та котеджах міста. Радіуці знаходяться в центрі мережі туристичних маршрутів до монастиря Путна, Сучевіца, Молдовіца, Воронец та Хумор.

Rădăuți City with its surroundings has been inhabited since prehistoric times. After the founding of Moldavia, the history of the region is marked by Bogdan Vodă that chose, from a strategic point of view, as heart of its resistance the Valley of Suceava. Since 1359 peaceful times came for the great ruler and he began the embellishment of its capital Rădăuți. In the place of a little wooden church, he raised the Princely Church also called Bogdana.

The characteristic of regional center of the town began to appear since the medieval period, as in this place functioned a monastery school, where there were edited valuable manuscripts, used in Walachia and Moldavia. Going through the stage of market town, the place acquired the role of regional economic center, role due in a great part to the weekly fair which allowed the exchange of produces between the producers from the northern part of Moldavia and those in south, this function being maintained till today, through the fair in every Friday.

Together with the immigration of the population of German and Jewish nationality began the development of the field of the handicraftsmen and tradesmen. Also, the development of the health department began, because of the consultations which the German military doctors gave, at the beginning only to the German people and afterwards to the rest of the population.

Today Rădăuți houses an extremely attractive zoo for the whole northern region of Moldavia, Bogdana Monastery and the oldest Ethnographic Museum in Moldavia, opened 1934. Is the only museum in the country which contains a pottery workshop, which works also traditional china.

The city is proud of other touristic objectives: The Alley of Voivodes, that includes the busts of rulers such as: Bogdan the First, Petru Mușat, Alexander the Good, Stephen the Great, Petru Rareș, Alexander John Cuza. The municipal central park, with an area of 3 hectares, includes over 80 species of trees and ornamental shrubs, declared by the Romanian Academy as "a region of esthetic interest". At the disposal of the local community of the visitors is the Roman-Catholic Church, built of stone, between 1823 and 1825, the Synagogue, raised in 1879 and the Orthodox Cathedral started in 1927 and finished in 1961. With an architecture inspired from the medieval Moldavian style, it has unique characteristics in the country (the central dome is built in the shape of an enormous bell). Another touristic attraction is the Herd of Horses, one of the oldest in the country, built in 1792, where the Shagya Arabian breed is improved and exploited.

The tourists can benefit from excellent conditions of accommodation and food at the local hotels and boarding houses. Rădăuți is situated in the center of a junction of touristic roads towards the monasteries: Putna, Sucevița, Moldovița, Voroneț and Humor.

Vedere aereo a Municipiului Rădăuți
Micro Pașeuș. Аэроаэмоска
Rădăuți Town - view from the air

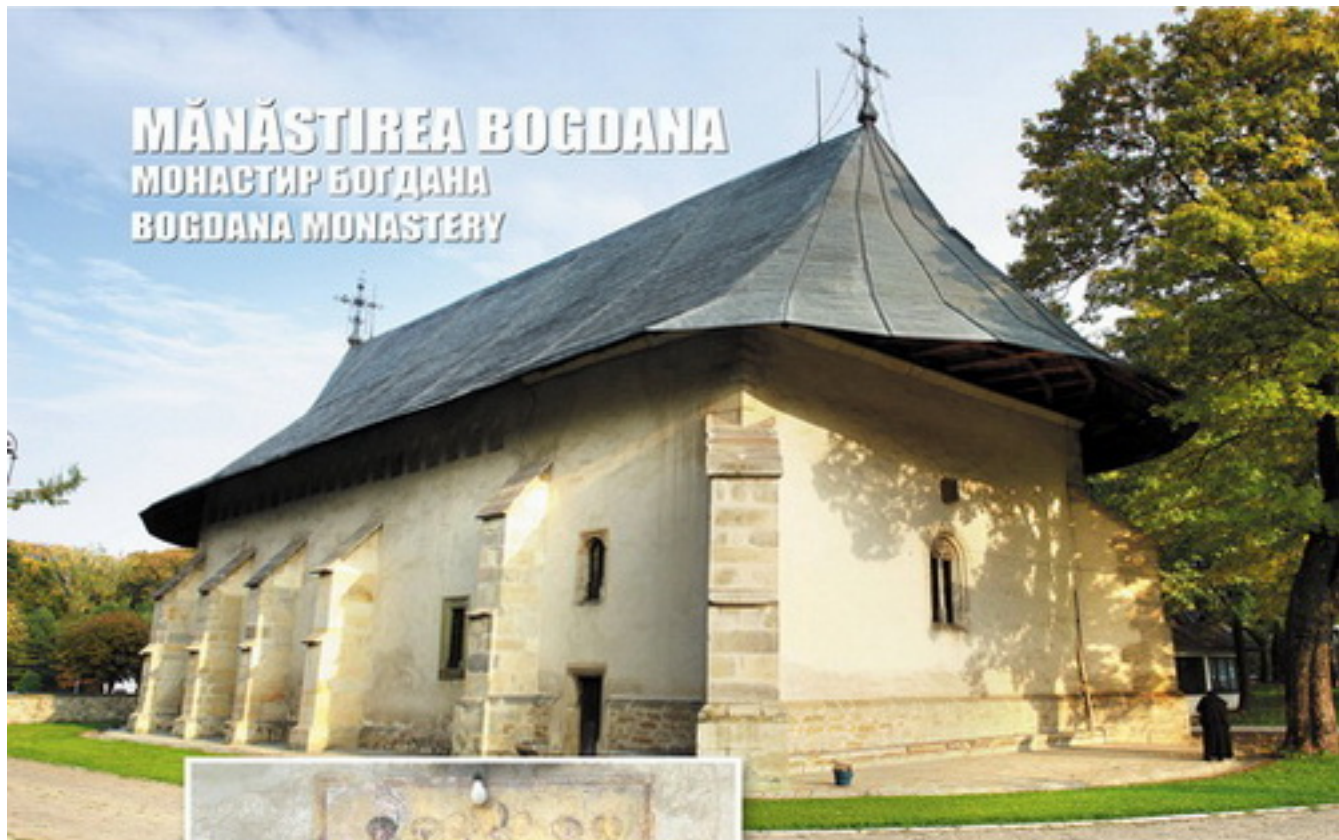
Centrul civic din Râdăuți
Муниципальный центр
The Civic Centre in Râdăuți

Catedrala din Râdăuți
Кафедральный собор в Радзюцах
The Cathedral from Râdăuți

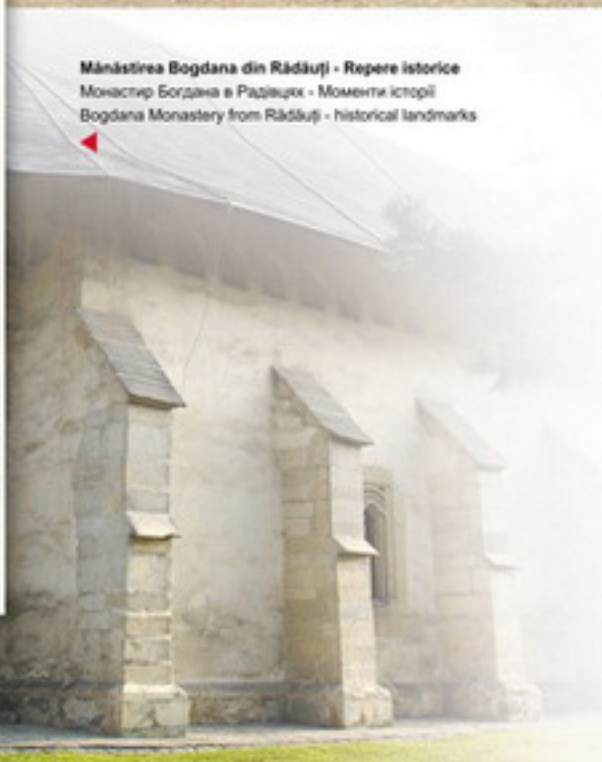

MĂNĂSTIREA BOGDANA

МОНАСТІР БОГДАНА
BOGDANA MONASTERY

Mănăstirea Bogdana din Rădăuți - Repere istorice
Монастир Богдана в Радіцях - Моменти історії
Bogdana Monastery from Rădăuți - historical landmarks

Mănăstirea Bogdana a fost ctitorită în jurul anului 1360 de voievodul Bogdan I (1359-1365) drept mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru izbândă în luptele pentru constituirea statului independent Moldova. Biserica mănăstirii, care poartă numele Sfântului Nicolae, este prima construcție religioasă de piatră din Moldova păstrată în forma ei originală, nealterată până astăzi.

Aici sunt înmormântați domnitorii Moldovei și membrii familiilor domnitoare până în timpul lui Alexandru cel Bun. Fînd necropola Mușatinilor, primii voievozi ai Moldovei, biserica Bogdana a beneficiat de atenția lui Ștefan cel Mare care a împodobit mormintele înaintașilor cu lespezi executate de meșterii lui (cca 1480) în tehnica reliefului piat, cioplit în piatră care "...se opune principal sculpturii decorative occidentale" (P. Comanescu). Motivele ornamentale sunt bizantin-orientale, chiar amendate autohton cu frunzele fațului, frasinului, ulmului. Domnitorul Alexandru Lăpușneanu hotărăște în 1559 mărirea construcției prin adăugarea pridvorului închis și înlocuirea ancadramentelor din piatră ale ferestrelor.

Biserica Bogdana constituie expresia unei admirabile sinteze artistice între arhitectura romanică, gotică și bizantină. Paul Henry consideră biserica un fel de casă țărănească la exterior. Lăcașul a constituit model important în orientarea și dezvoltarea arhitecturii moldovenești a secolelor XVI-XVII. Edificul are plan basilical (influență romanico-gotică), fără turle, unic în arhitectura moldovenească. Zidurile sunt întărite la exterior cu contraforți și decorate cu o friză de frîde în partea superioară.

Prima strat de pictură datează din secolul al XV-lea, din vremea lui Alexandru cel Bun. Alexandru Lăpușneanu a dispus refacerea picturii originale în anul 1558. Restaurări ulterioare au avut loc în sec. XVIII-XIX (1745-1750 și 1880 când pictorul bucovinean Epaminonda Bucveschi a realizat frescele actuale).

Prin calitățile artistice, arhitecturale și decorative, Mănăstirea Bogdana a devenit unul din monumentele reprezentative ale patrimoniului artistic-cultural al României, fiind inclusă în patrimoniul UNESCO.

Монастир Богдана був зведений близько 1360 року воєводою Богданом I (1359-1365), як символ подяки Богу за перемогу в змаганнях за заснування незалежної Молдовської держави. Монастирська церква Святого Миколая є першою кам'яною релігійною спорудою середньовічної Молдови, яка зберегла до наших днів свій оригінальний вигляд.

Тут поховані господарі Молдови та члени князівських сімей до часу Олександра Доброго. Будучи місцем погребіння Мушатинів - першої князівської династії, церква Богдана відіграла прямий інтерес Стефана Великого, який прикрасив хрести своїх попередників надробними плитами, виконаними майстром Яном (близько 1480 р.) методом плоского рельєфу - різьбленим у камені, яке «...принципово відрізняється від західної декоративної скульптури» (П. Комарнеску). Орнаментальні мотиви є східно-візантійськими, доповненими місцевими візерунками листя буку, ясеню, ільми. В 1559 р. господар Олександр Лепушнюку наказав розширити будівлю за рахунок зведення закритого притвора та заміни віконних кам'яних рам.

Церква Богдана є витвором дивного мистецького символу романської, готичної та візантійської архітектури. Пауль Енрі вважав божицю подібною зовні до селянської хати. Споруда стала важливою моделлю у розвитку та спрямованості молдовської архітектури XVI-XVII ст. Вона має план базилика (романско-готичний вплив) без куполів унікальний приклад в молдовській архітектурі. Мури зміцнені знавору за допомогою контрафорсів та прикрашені фризомніш у верхній частині.

Перший прошарок фрески датується XV століттям, з періоду Олександра Доброго. У 1558 р. Олександр Лепушнюку наказав поновити оригінальний живопис. Наступні реставрації були проведені в XVIII-XIX ст. (1745-1750 рр. та в 1880 р., коли буховинський художник Епамінонда Бучевський створив теперішні фрески).

Завдяки своїм мистецьким, архітектурним та декоративним якостям монастир Богдана став однією з репрезентативних пам'яток культурно-мистецької спадщини Румунії, які включені до об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО.

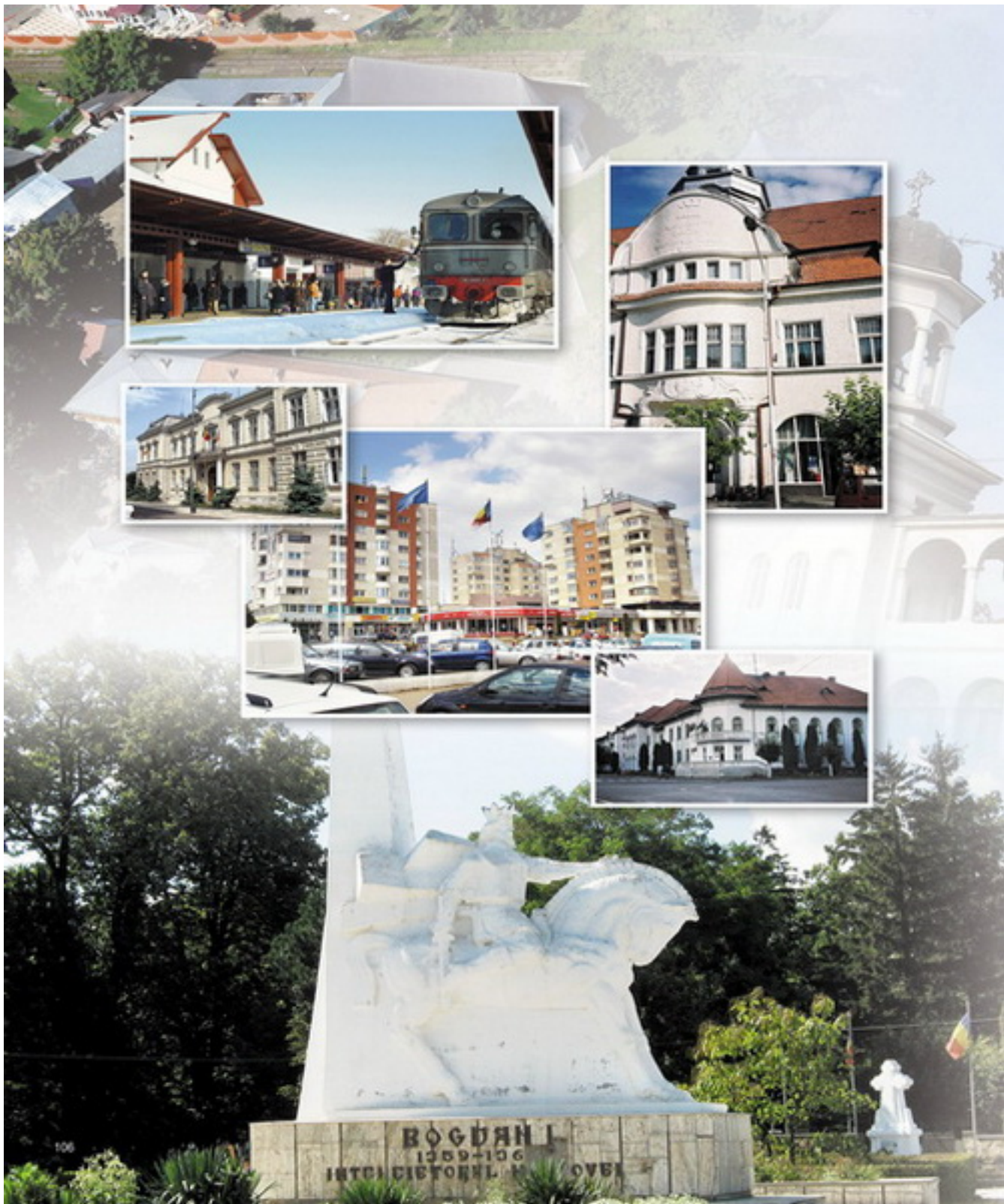
Bogdana Monastery was built around 1360 by the voivode Bogdan the 1st (1359-1365) as a thank to God for the victory in the battles for the constitution of the free and independent Moldavian State. The church of the monastery which is named Saint Nicholas is the first stone religious construction in Moldavia preserved in its original form, unaltered up to this very day.

Here are buried the rulers of Moldavia and the members of the ruling families until Alexander the Good. As necropolis of the Mușatinii, the first voivodes of Moldavia, the Bogdana church caught the attention of Stephen the Great who adorned the tombs of his precursors with tombstones carved by the artisan Jan (approx. 1480) in the technique of the flat relief, carving in stone which "...is mainly against the decorative Western sculpture" (P. Comanescu). The ornamental motifs are Byzantine-Oriental, even completed in an autochthon manner with beech, ash and elm leaves. The ruler Alexandru Lăpușneanu decides in 1559 to extend the construction by adding the closed porch and by replacing the stone framework of the windows.

Bogdana church is the expression of an admirable artistic synthesis between Romanic, Gothic and Byzantine architectural styles. Paul Henry considers biserica un fel de casă țărănească la exterior. Paul Henry considers the church s from the outside a sort of peasant house. The building was an important model in the orientation and development of the Moldavian architecture of the XVI-XVII centuries. The edifice has a basilical construction plan (Romanic-Gothic influence) without spires, unique in the Moldavian architecture. The walls are reinforced on the exterior with wall buttresses and they decorated with a frieze of niche on the superior side.

The first layer of painting dates from the XVI century, the time of Alexander the Good. Alexandru Lăpușneanu ordered the restoration of the original painting in 1558. Later restorations took place in the XVIII-XIX centuries (1745-1750 and 1880 when the painter Epaminonda Bucveschi from Bucovina painted the present frescos).

Due to its artistic, architectural and decorative qualities, Bogdana Monastery has become one of the representative monuments of the artistic and cultural heritage of Romania being included in the UNESCO heritage.

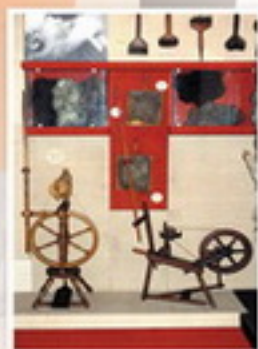

Râdăuți - arhitectură și spiritualitate
Радэўці - архітэктыва і духоўнасць
Râdăuți - architecture and spirituality

MUZEUL ETNOGRAFIC "SAMUIL ȘI EUGENIA IONEȚ" RĂDĂUȚI

Prin sălile Muzeului "Samuil și Eugenia Ioneț" din Rădăuți
Занави Мuzeo «Самуїл та Євгенія Іонєц» з Радєуці
Through the halls of „Samuil and Eugenia Ioneț” Museum in Rădăuți

MĂNĂSTIREA SUCEVIȚA

МОНАСТИР СУЧЕВИЦА
SUCEVIȚA MONASTERY

Манастир Сучевица, який є забудовою родини Могила, вперше згадується в 1582 р. в період панування Петра Кульгавого. Будівля, яка побудована в стилі молдавської архітектури - сплетіння візантійських та готичних елементів з архітектурними елементами старих дерев'яних церков Молдови, консервує стиль епохи Стефана Великого. В устальній церкві сплелися одним оном брати-воєводи Сремія та Симеон Могила, надробні каміня якої, вироблені із мрамору з Руської, є згідно традиції започаткованої Стефаном Великим цінними об'єктами румунського середньовічного мистецтва. Сьогоднішній іконостас монастиря Сучевица був вироблений в 1801 р. з тисового дерева в стилі бароко-рококо. Внутрішній живопис, збагачений темами які є менш звичними в Молдові але є традиційними у Балатії, розтягується на усю наявну площу.

Mănăstirea Sucevița este ctitoria comună a familiilor Movileștilor, atestată la 1582, în vremea domnitorului Petru Șchiopul. Construită în stilul arhitecturii moldovenești - îmbinare de elemente de artă bizantină și gotică, la care se adaugă elemente de arhitectură ale vechilor biserici de lemn din Moldova, edificiul păstrează stilul epocii lui Ștefan cel Mare. În camera mormintelor își dorm somnul de veci frații voievozi Ieremia și Simion Movilă ale căror lespezi funerare din marmură de Rușchița sunt, în tradiția inaugurată de Ștefan cel Mare, valoroase obiecte de artă medievală românească. Icoanostaul Mănăstirii Sucevița este sculptat în lemn de tisă, în stil baroc-rococo și datează din anul 1801. Pictura interioară este repartizată pe toată suprafața disponibilă. Îmbogățită însă prin subiecte mai puțin obișnuite în Moldova, dar familiare pentru Muntenia.

Sucevița, ultima biserică din Bucovina zugrăvită pe fațade (1596), este monumentul cu cel mai mare număr de imagini religioase din țară, este un testament al artei vechi moldovenești. Tradiția și inovația se împletesc original și pitoresc într-o desfășurare multicoloră dominată de verdeața și intensitatea smaraldului și vigoarea ierbi proaspete după ploaie. O trăsătură caracteristică a picturii de la Sucevița este înclinația spre narațiune, configurând cicluri complete din viețile unor sfinți (St. Pahomie, St. Ioan cel Nou de la Suceava, St. Ierarh Nicolae, Sf. Mucenic Gheorghe, Viața lui Moise etc.), prezentate cu scop educativ. Pictura murală de la Mănăstirea Sucevița, considerată de cercetătorul de artă francez Paul Henry drept „testamentul artei moldovenești”, încheie epoca de mari creații care a fost secolul al XVI-lea, ale cărei monumente cu pictură exterioară de la Humor, Moldovița, Arbore și Voroneț constituie capodopere ale culturii universale. În muzeul mănăstirii se află una dintre cele mai bogate și mai prețioase colecții de artă medievală din Moldova: acoperămintele de morminte ale domnitorilor Ieremia (1606) și Simion Movilă (1609), capodopere ale broderiei, totodată printre cele mai reușite portrete laice din epocă: epitaful cu 10000 de mărgăritare (1597), caseta de argint cu părul doamnei Elisabeta, soția lui Ieremia Movilă.

Vizitatorii domici de a cunoaște arta medievală din secolele XV-XVI găesc, reunite, arhitectură religioasă, de apărare și civilă, pictură, sculptură în lemn și piatră, broderii, manuscrise vechi...

datorită valorii sale, Mănăstirea Sucevița, perla a ortodoxiei românești, face parte din patrimoniul universal.

Sucevița Monastery is the foundation of Movileștilor Family, certified in 1582, in the time of the ruler Limping Petru. Built in Moldavian architectural style combination of elements of Byzantine and Gothic art, to which are added architectural elements seen in the old wooden churches of Moldavia, the edifice, preserves the style of Ștefan the Great era. In the chambers of the graves are the brothers voievozdes Ieremia and Simion Movilă whose funerary marble rocks of Rușchița are, in the tradition inaugurated by Ștefan the Great, valuable objects of Medieval Romanian art. The iconostasis of Sucevița Monastery is sculptured in yew wood, in baroque-rococo and dates back to the year 1801.

The interior painting is assigned on the entire available surface, enriched with themes less usual in Moldavia, but common in Muntenia. Sucevița, the last church in Bucovina painted on the front sides (1596), is the monument with the biggest number of religious pictures in whole the country, being a testimony of the Old Moldavian art. Tradition and innovation interweave originally and picturesquely in a multicolored display dominated by the green with "the intensity of emerald and the vigour of the fresh grass after rain".

A distinct characteristic of the paintings from Sucevița is the inclination towards story, configuring complete cycles of the lives of the Saints (St. Pahomie, St. John the New of Suceava, St. Hierarch Nicolae, St. Martyr Gheorghe, Life of Moses etc), presented for educative purpose.

The mural painting from Sucevița Monastery, considered by the French art researcher Paul Henry as "the testimony of Moldavian art", finishes the era of great creations which was the XVIth century, whose monuments with exterior painting from Humor, Moldovița, Arbore and Voroneț represent masterpieces of the universal art.

In the monastery museum there is one of the richest and most precious collections of medieval art in Moldavia: the covers of graves of the rulers Ieremia (1606) and Simion Movilă (1609), masterpieces of embroidery, at the same time one of the most successful laic portraits of the era: the epitaph with 10000 pearls (1597), the silver box with Mrs. Elisabeth's hair, wife of Ieremia Movilă.

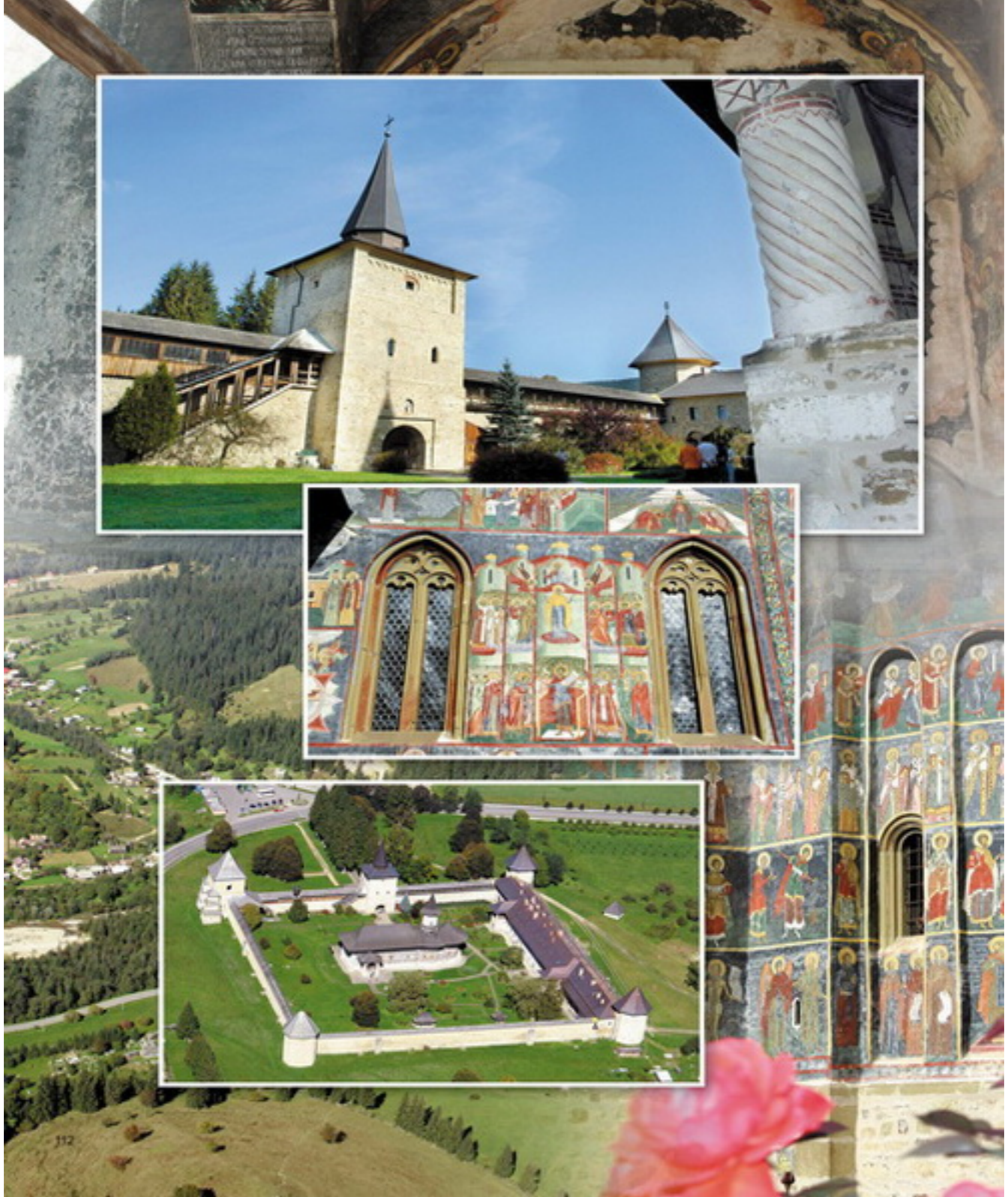
The visitors eager to know the medieval art of the XVth and XVIth centuries find, reunited, religious, of defense and civil, monastic architecture, painting, sculpture in wood and stone, embroideries and old manuscripts.

Because of its value, Sucevița Monastery, pearl of Romanian orthodoxy, is part of the universal patrimony.

Сучевица - остання церква на Буковині з намальованими фасадами (1596 р.), є пам'ятником з найбільшою кількістю релігійних сцен в Румунії, є заповітом давнього молдавського мистецтва. Традиція та інновація сплелися оригінальним і природним чином в багатокольоровому розвії, домінованому зеленим із інтенсивністю ізумруд та енергією свіжої трави після дощу. Специфічною рисою живопису Сучевиці є направленість до нарративності, конфігуруючи повні цикли з життя окремих святих (Св. Пахомія, Св. Іоана Нового Сучавського, Св. Миколи, Св. Георгія, Життя Мойсея тощо), які представлені з живою метою. Настінний живопис монастиря Сучевиці, про який французький мистецтвознавець Поль Анрі писав, як про «заповіт молдавського мистецтва», завершує епоху великих творів XVI-го століття, чий пам'ятник із зовнішніми фресками (Хумор, Молдовица, Арборе та Воронець) стали шедеврами світової культури. В музеї монастиря знаходиться одна з найбільш багатих і цінних колекцій середньовічного мистецтва Молдови: надробні покривала господарів Срем'ї (1606 р.) та Симеона Могили (1609 р.), шедеври вишивки, які є водночас найбільш вдалими нерелігійними портретами епохи: епітафія з 10000 перлинами (1597 р.), срібна шкатулка із волоссям княгині Єлизавети - дружини Срем'ї Могили.

Бажаючи познайомитись із середньовічним мистецтвом XV-XVI ст. знайдуть тут об'єднаними релігійну, оборонну та цивільну архітектуру, живопис, скульптуру у каменю та дереві, вишивки, старі рукописи...

Завдяки своїй значущості, монастир Сучевица - перлина румунського православ'я, входить до пам'яток світової спадщини.

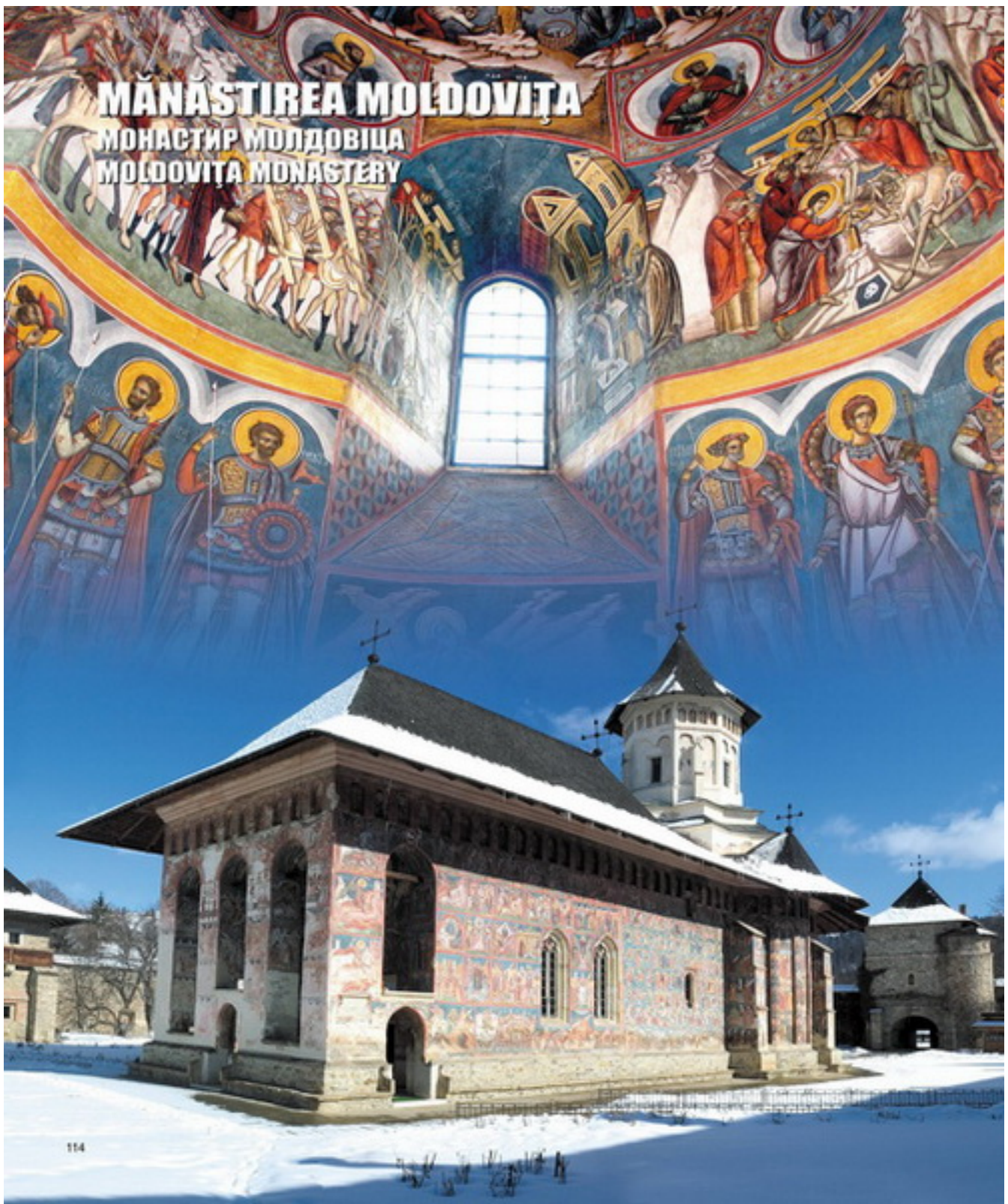

Ansamblul arhitectural al Mănăstirii Sucevița - Scara virtuților
Архітектурний ансамбль монастиря Сучевки. Діагональ чеснот
The architectural ensemble of Sucevița Monastery - The ladder of virtues

MĂNĂSTIREA MOLDOVIȚA

МОНАСТІР МОЛДОВІЦА
MOLDOVIȚA MONASTERY

Монастир Молдовіца - одне з давніх монастирських поселень, що має визначне історичне значення. Про його заснування немає точних даних, але за традицією монастир відноситься до періоду династії Мушатинів. У часи правління Олександра Доброго була збудована перша кам'яна церква із усім комплексом будівель, яка стала значним культурним центром. Перші документальні свідчення про неї відносяться до 1402-1410 рр. Монастир отримав привілей також і від Стефана Великого, тому і відноситься до найоможливіших в Молдові. Господар Петро Рареш міняє місце його розташування та будує в 1532 р. нову церкву (яка існує й нині), обгородив її оборонними мурами та вежами, отож, монастир набуває вигляду фортеці. Церква монастиря Молдовіца зберігає традиційний план триконку, із п'ятьма приміщеннями, розділеними стінами з дверима посередині, та із системою окремих склепінь для кожного приміщення. На відміну від інших молдовських церков, тут з'являються нові архітектурні елементи, такі як відкритий притвор із п'ятьма великими аркадами, які надають пам'ятці величності, тайниці та навісочки навколо церкви (які ці елементи власні тільки церквам епохи Петра Рареша). Склепіння притвора зроблені в молдовському стилі у формі хреста. Підлога виконана повністю з каменя. Зовні церква й купол прикрашені карнизом і рядом ніш та продовженими фірдами в абсидах. Дах церкви виготовлений повністю з ялинової гонти.

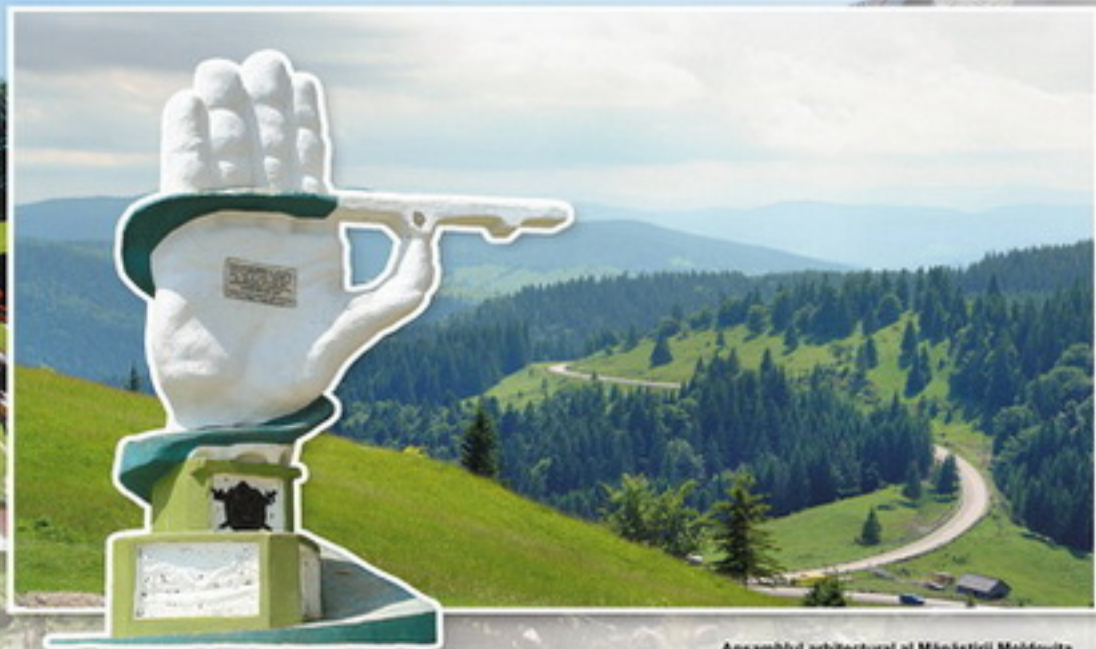
Монастир Молдовіца є другим після Хумора та останнім із буковинських монастирів, яким власний відкритий притвор. Хоча внутрішній живопис не відрізняється оригінальністю, сцена Розп'яття в насі вважається найбільш цінним дослідженням на цю тему в церковних фресках Буковини. Зовнішній живопис, який датується 1537 р., має очевидну схожість із фрескою монастиря Хумор і характеризується насиченими хроматичними кольорами. В монастирі Молдовіца зовнішній живопис є єдиним культурним ансамблем: поряд з релігійними тут можна побачити історичні сцени та картини культурного характеру. Підрунткам всього внутрішнього та зовнішнього живопису є принцип, властивий християнському мистецтву, а саме подання за допомогою малюнка синтезу релігійних іслн. На відміну від малярства XV ст., яке характеризується поміркованістю та символізмом, живопис Молдовіца, хоча й продовжує візантійську традицію, має більш реалістичний характер, намагаючись підкреслити гармонію пропорцій церкви. В музеї монастиря зберігаються рукописи XV ст., в яких можна знайти важливі дані щодо манери організації монастирської школи, культурної діяльності загалом. Найбільш цінним предметом музею є князівський престол часів Петра Рареша (XVI ст.), а також вишивки, подаровані монастирю господарем Стефаном Великим (XV ст.).

Moldovița Monastery is one of the old monastic settlements with an important and glorious historical past that guards for centuries the border of northern Moldavia. Although its origin is not precisely known, the tradition mentions it during the period of the Mușatini voivodes. Under the reign of Alexander the Good the first church of stone was built, certified in the documents in 1402-1410 with the whole construction complex, being a great cultural center. The monastery benefited by privileges from the part of Stephen the Great, being considered one of the wealthiest in Moldavia. Petru Rarău voivode changes its location and builds in 1532 the new church (preserved to this day), also in this period the monastery is surrounded with walls and defense canons, gaining the aspect of a fortress. The church of the Moldovița monastery follows the traditional triconic construction plan with 5 rooms separated through walls with doors in the middle and a separate arching system for every room. Unlike other Moldavian churches, here we discover new architectural elements such as the open porch, with five big arches that give the monument greatness and the semi-socle around the church - these elements appear only in the construction of the churches from Petru Rarău's epoch. The arches of the porch are in Moldavian style in shape of a cross. The floor is entirely made of stone. On the outside the church and the tower are adorned at the cornice with a row of ornaments and niches elongated at the apses. The roof of the church is entirely of fir tree shingle. Moldovița Monastery is second after Humor and last of the Bucovinean monasteries with an open porch. Although the interior painting follows the tradition, the Crucifixion from the nave is considered the most valuable achievement on this theme of all Bucovina's churches. The exterior painting dating from 1537 presents obvious similarities with the fresco from the Humor monastery, being very rich from a chromatic point of view.

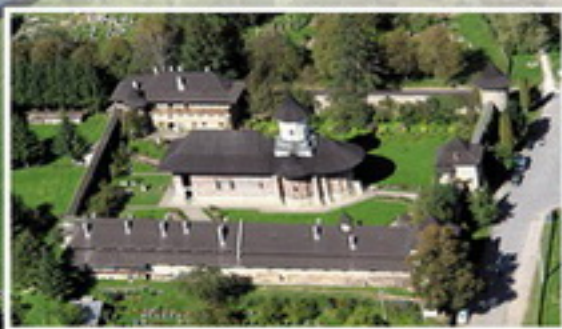
At Moldovița Monastery the exterior painting represents a single whole of general culture - beside the religious scenes one can remark historical scenes with a cultural aspect. At the basis of the interior and exterior painting there is a principle specific for the Christian art - that of offering through painting the synthesis of religious truths. Unlike the XVth century painting, which is represented by sobriety and symbolism, the one at Moldovița, although continuing the Byzantine tradition, has a more realistic character, the figures being reasonably distributed in order to highlight the harmonious proportions of the church. Manuscripts from the XVth century in which precious references are made to the manner of organization of the monastery's school and to the general cultural activity are kept in the monastery's museum. The most valuable piece in the museum is the royal stall from the time of Petru Rarău (XVIth century) to which one may add the embroidery given by voivode Stephen the Great (XVIth century).

Mănăstirea Moldovița este una din vechile așezări călugărești, cu un important și glorios trecut istoric. Deși originea sa nu este cunoscută cu precizie, tradiția o amintește încă din perioada voievozilor Mușatini. Sub domnia lui Alexandru cel Bun a fost zidită prima biserică din piatră, atestată documentar între 1402-1410, cu întregul ansamblu de construcții, fiind un mare centru cultural. Mănăstirea s-a bucurat de privilegii și din partea lui Ștefan cel Mare, aceasta fiind considerată printre cele mai înstărite din Moldova. Voievodul Petru Rarău îi schimbă amplasamentul și construiește în 1532 noua biserică (păstrată până astăzi), tot atunci mănăstirea fiind împrejmuită cu ziduri și turnuri de apărare, căpătând aspect de fortificație. Biserica Mănăstirii Moldovița păstrează tradiționalul plan triconc, cu cinci încăperi despărțite prin pereți cu uși pe mijloc și cu sistem de boltire separată la fiecare încăpere. Spre deosebire de alte biserici moldovenești, aici apar elemente arhitectonice noi, cum sunt pridvorul deschis, cu cinci arcade mari care dau marelui monumentului, tainița și semisocul din jurul bisericii - aceste elemente apar numai la construcția bisericilor din epoca lui Petru Rarău. Boltile pridvorului sunt în stil moldovenesc în formă de cruce. Pardoseala este în întregime din piatră. În exterior, biserica și turnul sunt ornate la cornișă cu un rând de ornate și fiind alungite la absida. Acoperișul bisericii este în întregime din șindă de brad.

Mănăstirea Moldovița este a doua după Humor și ultima dintre mănăstirile bucovinene având pridvorul deschis. Deși pictura interioară nu se abate de la tradiție. Răstignirea din naos este considerată cea mai valoroasă realizare pe această temă din bisericile Bucovinei. Pictura exterioară, datând din anul 1537, prezintă evidente asemănări cu fresca de la Mănăstirea Humor, fiind foarte bogată cromatic. La Mănăstirea Moldovița pictura exterioară reprezintă un tot unitar de cultură generală - pe lângă scenele religioase, se pot vedea scene istorice și cu aspect cultural. La baza întregii picturi interioare și exterioare, stă un principiu caracteristic artei creștine - acela de a oferi prin pictură sinteza adevărilor religiei. Spre deosebire de pictura din secolul al XV-lea, care vorbește mai mult prin sobrietate și simbolism, cea de la Moldovița, deși continuă tradiția bizantină, are un caracter mult mai realist, figurile fiind judicios distribuite, urmând să pună în valoare proporțiile armonioase ale bisericii. În muzeul mănăstirii se păstrează manuscrise din secolul al XV-lea în care se fac referiri prețioase la modul de organizare a școlii mănăstirești, la activitatea culturală în general. Cea mai valoroasă operă din muzeu este jilul domnesc din vremea lui Petru Rarău (sec. XVI) la care se adaugă broderiile dăruite de Voievodul Ștefan cel Mare (sec. XV).

Ansamblul arhitectural al Mănăstirii Moldovița
Архитектурный ансамбль монастыря Молдовица
The architectural ensemble of Moldovița Monastery

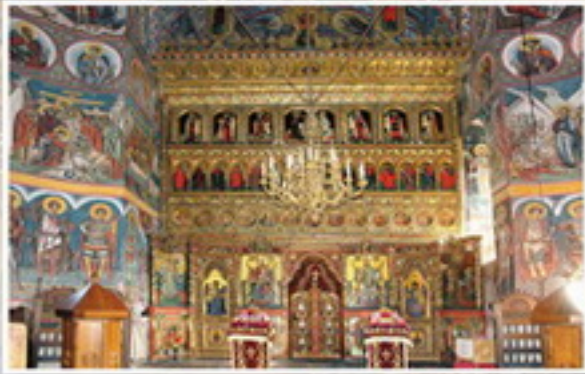

▲
Muzeul Mănăstirii Moldovița
Музей монастыря Молдовлица
The Museum of Moldovița Monastery

▲ ▲
**Arhitectura și tablourile biblice
 ale Mănăstirii Moldovița**
 Архитектура і біблійні картини
 монастиря Молдовіца
 Architecture and biblical pictures
 of Moldovița Monastery
 ▼ ▼

MARGINEA
МАРДЖІНЯ
MARGINEA

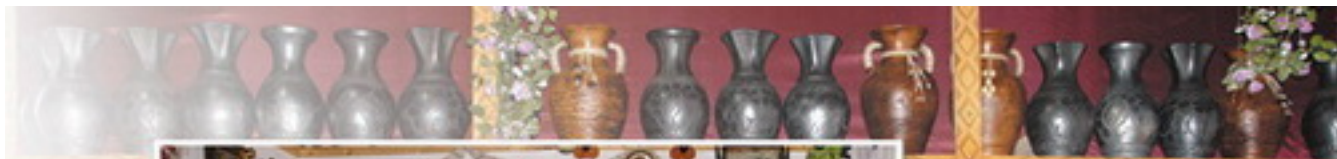

CERAMICA

CERAMICA

Meșteșuguri populare din Marginea
Народні промисли з Марджіня
Popular trades in Marginea

Ceramica neagră de Marginea
Чорна кераміка з Марджинів
Black ceramics of Marginea

SOLCA

СОЛКА
SOLCA

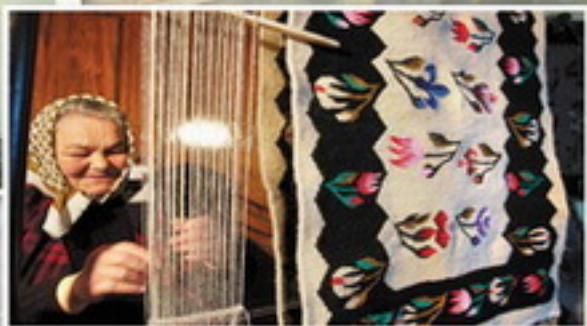

Solca - Localitate cu pretenții de stațiune balneoclimaterică datorită calităților deosebite ale aerului
Солка - містечко із претензіями на статус курорту завдяки винятковим якостям повітря
Solca - Town with potential of Balneari Resort due to the special quality of the air

▲
Casa Muzeu Saveta Cotribas
Мемориалниот будинок Савета Котрибац
Museum House Saveta Cotribas

▲
Biserica Mănăstirii Solca
Церква монастиря Солка
The Church of Solca Monastery

◀ ▶
Tradiții și meșteșuguri din zona Solca
Традиції і промисли в зоні Солка
Customs and trades in Solca area
▶ ◀

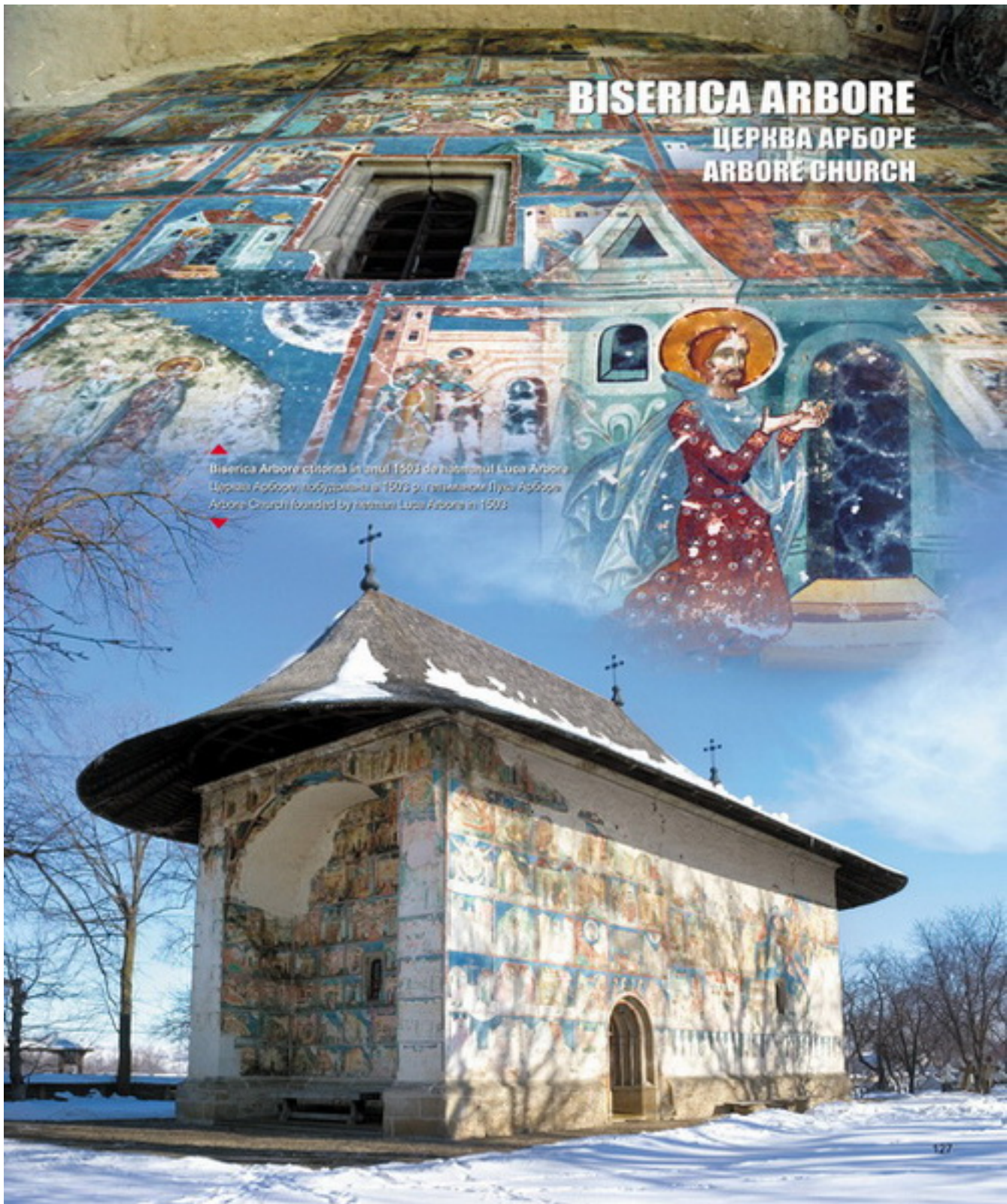
▲ Festivalul Tradițional "Muguri de brad"
Традиційний фестиваль «Яліночі бруньки»
The Traditional Festival "Fir buds"

BISERICA ARBORE

ЦЕРКВА АРБОРЕ

ARBORE CHURCH

Biserica Arbore cunoscută în anul 1503 de cărmărețul Luca Arbore.
Церква Арборе, побудована в 1503 р. керівником Лукою Арборе.
Arbore Church founded by Isac Luca Arbore in 1503.

Biserica Arbore in diferite ipostaze
Црква Арборе в різних іпостазях
Arbore Church in various hyposthases

**ZONA SUCEAVA
ȘI ÎMPREJURIMI**

**ЗОНА СУЧАВИ ТА ОКОЛИЦЬ
SUCEAVA AND ITS SURROUNDINGS**

SUCEAVA

CVIARA SUCEAVA

Orașul Suceava, reședință a județului omonim, este un excelent punct de plecare într-o călătorie spre multiple atracții istorice, culturale și naturale, de care turiștii se pot bucura în partea de sud a Bucovinei istorice. Suceava este, totodată, o poartă pentru efectuarea vizitelor la splendorile mănăstirilor medievale, răsfrânte pe întreg teritoriul județului.

Primele mărturii arheologice privind locuirea umană datează de câteva milenii, popularea fiind înlesnită de faptul că zona Sucevei oferea condiții de viață extrem de favorabile. La începutul mileniului al II-lea al erei noastre, pe una dintre variantele drumului comercial transcontinental Marea Neagră - Marea Baltică, s-a dezvoltat și impus punctul Suceava, care făcea legătura dintre Cetatea Albă și Lviv. Ca și alte târguri medievale, Suceava s-a ridicat la vadul unei ape, preluând numele acesteia. În calitate de oraș românesc („voloh”), ea este menționată în *Lista orașelor rusești îndepărtate și apropiate, întocmită în anii 1387-1392*.

Amplasarea la intersecția drumurilor comerciale și în apropierea hotarelor Moldovei cu Polonia și Ungaria s-a reflectat asupra structurii etnice a populației. Pe lângă etnicii români, Suceava găzduia un anumit număr de armeni, greci, polonezi, unguri, ucrainenii, ruși, nemți.

Pentru o lungă perioadă de timp, din 1388 și până în 1564, urbea a fost capitala țării și cetatea de scaun a domnilor Moldovei. Orașul a fost și locul de naștere a operei politico-diplomatice și sociale a lui Ștefan cel Mare (1457-1504), una din cele mai însemnate figuri ale istoriei românești, care a murit în Suceava în anul 1504 și a fost înmormântat la mănăstirea Putna.

Statutul de capitală a impus extinderea continuă a perimetrului locuit, construirea de noi clădiri particulare și administrative. În preajma Curții Domnești s-au ridicat treptat mahalale ale negustorilor și meșteșugarilor. Fiind vama principală a Țării Moldovei, Suceava a fost prima vază în cadrul circuitului comercial al Moldovei și al comerțului de tranzit. Pe străzile orașului puteai întâlni negustori din alte localități românești, din marile burguri europene sau orașele Orientului: comercianți greci, armeni, evrei, poloni, germani, italieni, francezi, turci etc. Avântul economic, politic și cultural al orașului a avut de suferit de pe urma strămutării capitalei țării de la Suceava la Iași, de către Alexandru Lăpușeanu.

În urma războiului ruso-turc din 1768-1774, Suceava a fost inclusă în cadrul Imperiului Habsburgic, frontiera cu Moldova (ulterior România) trecând prin proximitatea sud-estică a orașului. Sub administrația austriacă (1775-1918) și după revenirea în cadrul statului român (din noiembrie 1918), orașul a cunoscut o puternică dezvoltare edilitară și economică. Regimul comunist (1945-1989) și-a lăsat amprenta asupra Sucevei prin industrializarea adeseori lipsită de rațiuni economice.

Dintre atracțiile turistice ale Sucevei pot fi menționate Cetatea de Scaun, biserica Sfântul Gheorghe (monument UNESCO), ruinele Curții Domnești, Muzeul Etnografic cu o valoroasă colecție de veșminte populare și obiecte tradiționale, Muzeul Satului Bucovinean ce găzduiește exemplare de arhitectură rurală din diverse zone ale ținutului, Muzeul Științelor Naturii și Muzeul de Istorie care depozitează și expun obiecte extrem de interesante pentru turiști, biserica Mirăuș, mănăstirea Zamca etc. Vizitarea acestor obiective poate reprezenta o frumoasă și instructivă introducere în trecutul sinuos al românilor.

Місто Сучава - центр однойменного повіту, є чудовою відправною точкою для здійснення мандрівок до численних історичних, культурних та природних атракцій, які порадують туристів у ладеній частині історичної Буковини. Воно є одночасно воротами для здійснення виїзів до мальовничих середньовічних монастирів, що розташовані по всій території повіту.

Перші археологічні свідчення щодо присутності тут людей датуються кількома тисячоліттями тому. Заселення зони сприяло їй те, що Сучавський регіон має гарні умови для життя. На початку II-го тисячоліття н. е. на одній з віток трансконтинентального комерційного шляху Чорне море - Балтійське море постав та розрісся населений пункт Сучава, який зв'язував Білгород зі Львовом. Як і інші середньовічні містечка, Сучава була заснована біля броду й перейняла назву річки. Як румунське («волоське») місто, вона згадується в «Списку руських городів дальних и ближних», складеному в 1387-1392 рр.

Розташування на перехресті комерційних шляхів та поблизу кордонів Молдови з Польщею та Угорщиною позначилося на етнічній структурі населення. Окрім румунів, у Сучаві оселилась певна кількість вірменів, греків, поляків, угорців, українців, росіян, німців.

Трицільний час (1388-1564 рр.) Сучава була столицею держави та престольним містом господарів Молдови. Вона стала й місцем, звідки впроваджувались у життя політико-дипломатичні плани Стефана Великого (1457-1504) - однієї з найважливіших постатей румунської історії, який помер у Сучаві в 1504 р. і був похований у монастирі Путна.

Статус столиці зумовив постійне розширення території міста, будівництво нових приватних та адміністративних будівель. Навколо юнкваського двору поступово виникали околиці куцїца та майстрів. Як головної митниці Молдовської держави, Сучаві належала провідна роль у межах торгового обороту Молдови і транзитної торгівлі. На вулицях міста можна було зустріти комерсантів з інших румунських містечок, а великих європейських буржуа або міст Сходу: греків, вірменів, євреїв, поляків, німців, італійців, французів, турків тощо. На заваді економічного, політичного та культурного піднесення міста стало перенесення столиці країни з Сучави до Ясс, здійснене Олександром Лепушану.

У результаті російсько-турецької війни 1768-1774 рр. Сучава увійшла до складу Габсбурзької імперії, а кордон з Молдовою (пізніше з Румунією) проходив через південно-східне передмістя. У часи австрійської адміністрації (1775-1918) та після повернення в межі румунської держави (у листопаді 1918 р.) місто характеризувалося великим економічним та соціальним розвитком. Комуністичний режим (1945-1989) залишив свій відбиток у Сучаві надмірною індустріалізацією, не завжди економічно обґрунтованою.

Серед туристичних об'єктів Сучави варто вказати престольну фортецю, церкву Св. Георгія (пам'ятка ЮНЕСКО), руїни юнкваського двору, Етнологічний музей із цінною колекцією народного одягу і традиційних предметів, Музей буковинського села, який зосереджує зразки сільської архітектури з різних зон краю, Музей природничих наук та Історичний музей, які зберігають та експонують надзвичайно цікаві для туристів речі, церкву Мреуць, монастир Замка тощо. Візит до цих пам'яток допоможе пізнати непросте минуле румунів.

Suceava City, residence of the homonymous county, is an excellent point of departure in a journey towards many historical, cultural and natural attractions the tourists can enjoy in the southern part of historical Bucovina. Suceava is also a gate for making visits to the amazing medieval monasteries, scattered on the whole county territory.

The first archaeological testimonies regarding the human settlement date for some millennia, the inhabitation being eased by the fact that the area of Suceava offers extremely favorable life conditions. At the beginning of the second millennium of our era, on one of variants of the transcontinental commercial road the Black Sea the Baltic Sea, has evolved and imposed the point Suceava, which made the bound between the White Fortress and Lviv. Like other medieval market towns, Suceava developed on the bank of a river, taking its name. As a Romanian town (belonging to the "Vlachs"), Suceava it is mentioned in *The list of towns that are near of far from Russia*, made between the years 1387-1392.

Being situated at the crossroads of many commercial roads and in the nearby of the borders of Moldavia with Poland and Hungary, it had a major effect on the ethnical structure of the population. Besides Romanians, Suceava hosted a certain number of Armenians, Greeks, Polish, Hungarians, Ukrainians, Russians and Germans.

For a long time, from 1388 until 1564, the city was the capital of the country and The Throne Fortress to the rulers of Moldavia. The city was the place of birth of the political-diplomatically and social masterpiece of Stephen the Great (1457-1504), one of the most meaningful figures of the Romanian history, who died in Suceava in the year 1504 and was buried at Putna Monastery.

The status of capital imposed the continuous extension of the inhabited perimeter, the construction of new particular and administrative buildings. Around The Royal Court gradually appeared outskirts where merchants and craftsmen lived. Being the main importance custom house of Moldavia Country, Suceava was very important in the commercial trading and transit of Moldavia. On the streets of the city you could meet merchants from other Romanian villages and cities, from the big European and Oriental cities: Greek, Armenian, Jew, Polish, German, Italian, French, Turk merchants etc. The economical, political and cultural advance of the city had suffered from the moving of the capital to Iasi, by Alexander Lăpușeanu.

After the Russian-Turkey War in 1768-1774, Suceava was included in the Habsburg Empire; the border with Moldavia (later Romania) was through the south-east part of the city. Under Austrian administration (1775-1918) and after the return to the Romanian state (since November 1918), the city knew a great urbanistic and economical development. The communist regime (1945-1989) put its mark upon Suceava through industrialization often lacking economic reasons.

Of the many Suceava tourist attractions one can mention The Throne Fortress, St. George Church (UNESCO monument), the ruins of Royal Court, the Ethnographic Museum with a valuable collection of traditional clothes and objects, Bucovina Village Museum which houses remains of the rural architecture from different regions of the area, the Natural Science Museum and the History Museum which preserve and expose extremely interesting objects for the tourists, Mirăuți Church, Zamca Monastery etc. Visiting these objectives may represent a beautiful and informative introduction towards the sinuous past of the Romanians.

SUCEAVA
SUCEAVA
SUCEAVA

Centrul civic al Sucevei
Центр міста
The civic centre of Suceava

Municipiul Suceava - vedere aereo de ansamblu
Місто Сучава - загальний вигляд з повітря
Suceava town - general aerial view

◀ ▶
Suceava - File de istorie: Sala Tronului din
Muzeul de Istorie a Bucovinei
Сучава - сторінки історії: престольна зала
в Музеї історії Буковини
Suceava - Moments of history: The Throne Hall
in the History Museum of Bucovina
▶

Spiritualitate și arhitectură în Suceava
Духовність та архітектура в Сучаві
Spirituality and architecture in Suceava

ARHIEPISCOPIA SUCEVEI ȘI RĂDĂUȚILOR
АРХІЕПІСКОПСТВО СУЧАВИ ТА РАДІВЦІВ
THE ARHIEPISCOPATE OF SUCEAVA AND RADAUTI

Construcția Mănăstirii Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava a început în anul 1514, din porunca domnitorului Bogdan al III-lea, și terminată în anul 1522 de urmașul acestuia, Ștefanita Vodă. Privoarul a fost adăugat, se pare, de mitropolitul Teofan, în anul 1579. Turnul - clopotniță a fost construit din porunca lui Petru Șchiopul, către sfârșitul secolului al XVI - lea, paraclisul din curte fiind ridicat între 1626-1629 de Anastasie Crimca. Pictura exterioară a fost realizată, probabil, în timpul lui Petru Rareș.

În biserica mănăstirii se află moaștele sfântului Ioan cel Nou de la Suceava. A fost catedrala mitropolitană a Moldovei până la mutarea capitalei la Iași. Astăzi este sediul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților.

Biserica „Sf. Gheorghe” din incinta mănăstirii este una dintre cele mai valoroase, prin aceea că a preluat, la scară mare, principiile constructive și artistice ale perioadei stefaniene.

Frescele ce decorează biserica sunt opera meșterilor moldoveni. Atât pictura interioară cât și cea exterioară este din vremea lui Petru Rareș 1534-1535, biserica înscrind-se printre primele biserici pictate din dispoziția domnitorului.

Din punct de vedere stilistic, pictura naosului este cea mai reprezentativă, evidentându-se tendința spre amplificarea formelor din pictura murală a bisericilor anterioare, în aceasta fiind atins apogeul.

Будівництво монастиря Св. Іоана Сучавського розпочалося в 1514 р. за наказом господаря Богдана III і було завершене в 1522 р. його наступником Стефаніцею. Притвор був зведений, напевно, митрополитом Теофаном в 1579 р. Вежа-дзвіниця була побудована наприкінці XVI-го століття за наказом Петра Кульгавого, а каплиця всередині монастиря - Анастасієм Кримка в 1626-1629 рр. Зовнішній живопис мавірно був здійснений за часів Петра Рареша.

У монастирській церкві знаходяться мощі Св. Іоана Нового з Сучави. Вона була митрополитичим кафедральним собором Молдови до переміщення столиці в Яссі. Сьогодні тут знаходиться Архієпископство Сучави і Радіуці.

Церква Св. Георгія цього монастиря - одна з національних споруд завдяки тому, що увібрала майже всі мистецькі та архітектурні принципи періоду Стефана Великого.

Фрески, що прикрашають церкву, є результатом творчості молдовських майстрів. Внутрішній та зовнішній живопис був виконаний в часи Петра Рареша (1534-1535 рр.) і храм належить до перших церков, намальованих за наказом цього господаря.

Зі стилістичної точки зору, малярство наосу є найбільш репрезентативним, тому що тут бачимо аналог тенденції щодо збільшення форм у настінному живопису, що була зареєстрована в попередніх церквах.

The construction of the Saint John the New Monastery from Suceava started in 1514 by the order of Bogdan voivode the IIIrd, and it was finished in 1522 by his descendant, Ștefanita Voda. The church porch seems to have been added by the metropolitan Teofan, in 1579. The tower-spire was built by the order of Petru Șchiopul, at the end of XVI century, the chapel from the yard being raised between 1626 and 1629 by Anastasie Crimca.

The exterior painting was realized, probably, during the reign of Petru Rareș.

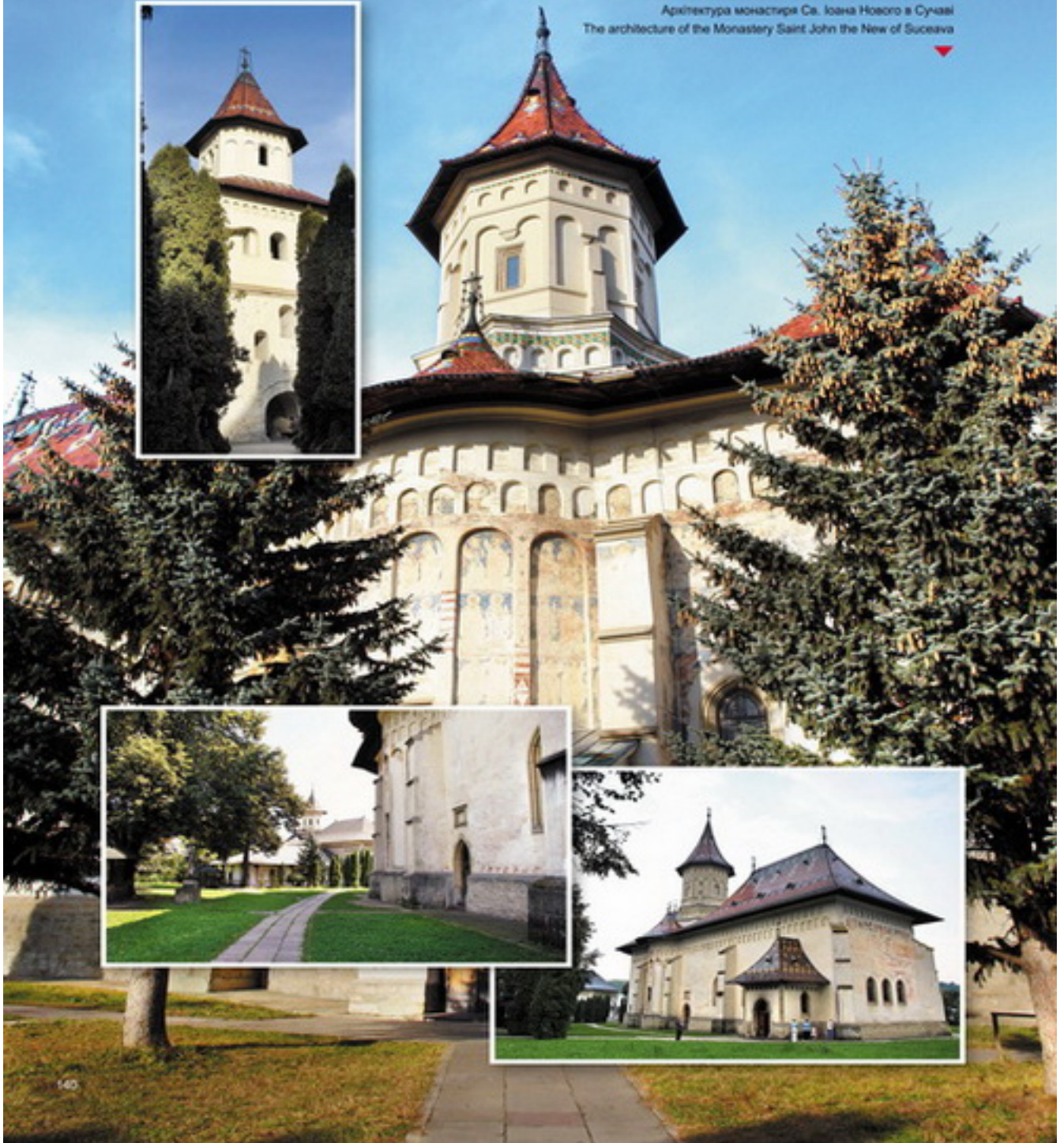
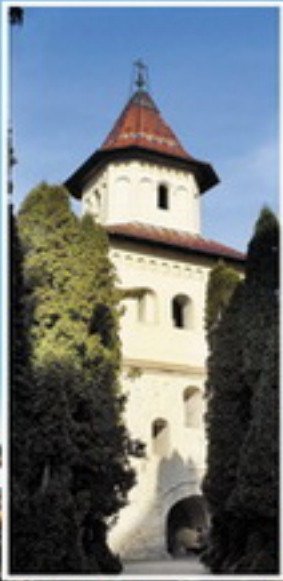
In the church of the monastery there are the relics of the Saint John the New from Suceava. It was the metropolitan cathedral of Moldavia till the removal of the capital to Iași. Today it is the center of the Archiepiscopate of Suceava and Rădăuți.

The church "Saint George" from the inside of the monastery is very valuable through the fact that it took over, on a high scale, the constructive and artistic principles of Stephen's period.

The frescos which decorate the church are the work of Moldavian artists. Both the interior and the exterior painting date from the period of Petru Rareș 1534-1535, the church being one of the first churches painted by the order of Petru Rareș.

From the stylistic point of view, the painting of the nave is the most representative. It's remarkable the tendency to amplify the forms from mural painting of the anterior churches.

Arhitectura Mănăstirii Sf. Ioan Cel Nou de la Suceava
Архитектура манастира Св. Иоанн Новоро в Сучава
The architecture of the Monastery Saint John the New of Suceava

СЕТАТЕА ДЕ СКАУН А СУСЕВЕИ

СУЧАВСКА ПРЕСТОЛНА ФОРТЕЦА
THE THRONE FORTRESS SUCEAVA

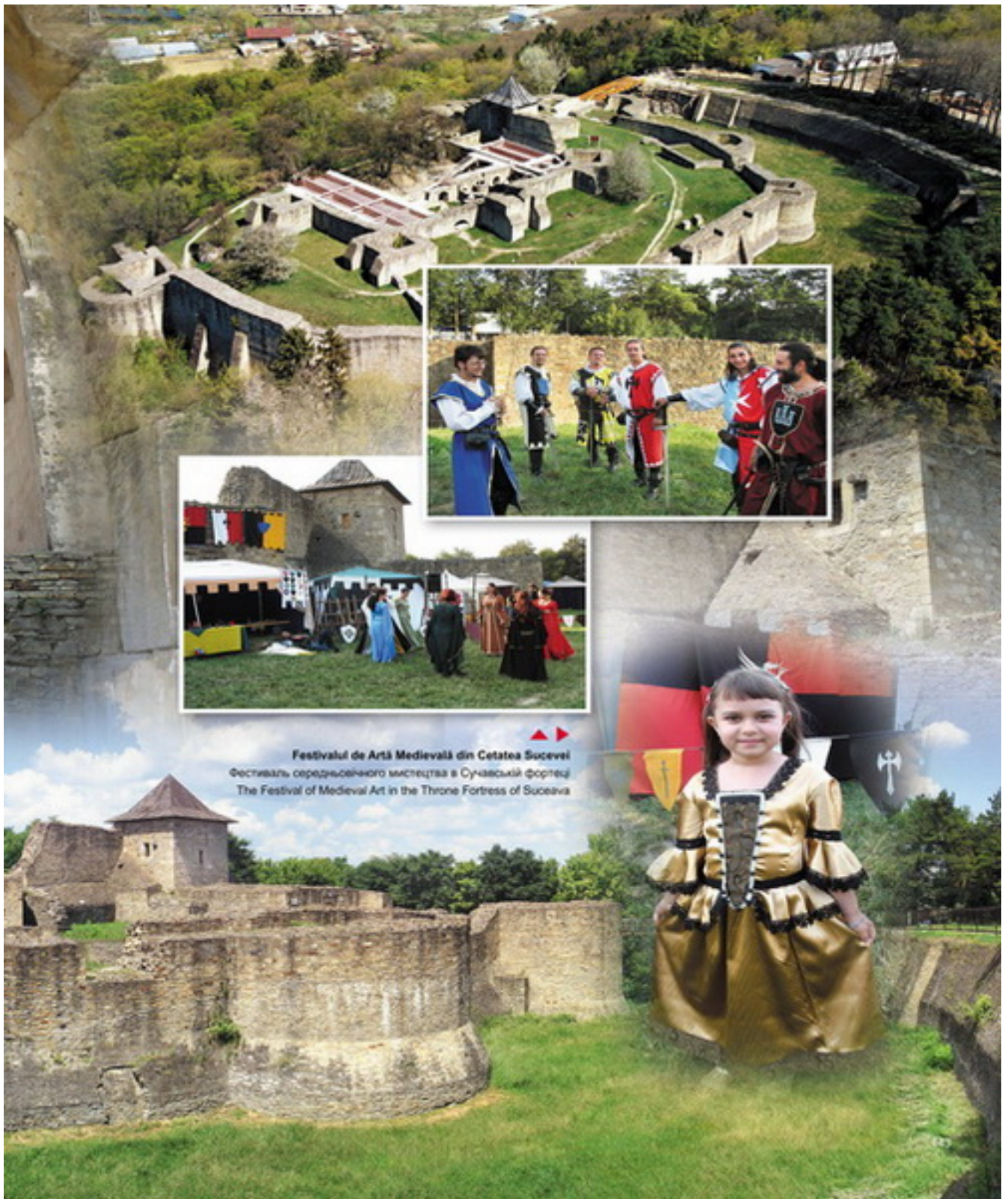

Elemente de arhitectură a Cetății de Scaun a Sucevei
Элементы архитектуры Сучавської престольної фортеці
Elements of architecture of the Throne Fortress of Suceava

ARHITECTURA
CETĂȚII
SUCHEVIT
ARHITECTURE

▲ ▲
Festivalul de Artă Medievală din Cetatea Sucevei
Фестиваль средневекового искусства в Суворовской фортеці
The Festival of Medieval Art in the Throne Fortress of Suceava

Imagine de toamnă a Mănăstirii Dragomirna
Осен в монастыре Драгомирна
Autumn at Dragomirna Monastery

MĂNĂSTIREA DRAGOMIRNA

МОНАСТІР ДРАГОМІРНА

DRAGOMIRNA MONASTERY

Piatra de temelie a Mănăstirii Dragomirna, aflată la 12 kilometri de Suceava, aproape de satul Mitocul Dragomirnei a fost pusă în anul 1602 și ridicată mitropolitul Anastasie Crimca. Înainte de construirea mari mănăstiri, fusese ridicată o altă biserică mai mică, care poate fi văzută astăzi în curtea Mănăstirii Dragomirna.

Arhitectura moldovenească a aceluși timp cunoaște multe inovații prin această construcție de proporții. Cu o structură îngustă și alungită, având o absidă poligonală în partea de vest, mănăstirea impresionează prin alura sa monumentală. Biserica apare ca un edificiu deosebit, unde cadrele ferestrelor cu elementele de factură gotică se armonizează cu decorațiunile bogate ale turlei ce sunt de influență moldovenească. Interiorul se remarcă prin înălțarea graduală a camerelor, începând cu pridvorul și mergând spre altar, prin bogata rețea de nervuri aliniată aproape peste tot, colorate în roșu, albastru și auriu. Pereții, bolțile naosului și al altanului sunt acoperiți cu picturi în frescă de o mare valoare artistică și plastică, tradițională moldovenească.

Cu 42 de metri pe verticală și numai 9,60 metri pe lățime, biserica Mănăstirii Dragomirna este cea mai înaltă din Moldova și deosebit de îngustă, ceea ce-i conferă o eleganță ușită din comun.

Dragomirna este pictată în frescă doar în naos și altar. Pictura urmează îndeaproape stilurile mănăstirii Sucevița: unul monumental, cu un desen elegant și unul mai apropiat de miniatură, ușor de sesizat în portret. Un element caracteristic este încercarea de sugerare a spațiului (Cina de taină). Se reușește totodată diferențierea planurilor în peisaj.

Фундамент манастиря
Драгомирна, розташованого на відстані 12 км від Сучави, поблизу села Митокул Драгомірней, був закладений в 1602 р. митрополитом Анастасієм Кримкою. До спорудження великого манастиря була зведена маленька церква, яка сьогодні знаходиться всередині манастиря Драгомирна.

У результаті будівництва цієї великої забудови молдовська архітектура того часу зазнала численних інновацій. Манастир створює грандіозне враження через свій монументальний алор завдяки продовженні та зручній структурі та полігонній абсиді в західній її частині. Здається, що церква є окремою будівлею, віконні рами якої, з елементами готичної архітектури, гармонізують з багатими декораціями купола молдовського типу. Всередині вона відзначається поступовим підняттям приміщень, починаючи з притвора і закінчуючи вітарем, багатою мережею вбудованих майже всюди нервов червоного, синього і золотого кольорів. Стіни, склепіння наосу та вітаря вкриті мальовничими традиційними молдовськими фресками великої мистецької цінності.

Завдяки значній висоті (42 метри) та малій ширині (лише 9,6 метри) церква манастиря Драгомирна відзначається незвичною елегантістю: вона є найвищою в Молдові та дуже вузькою.

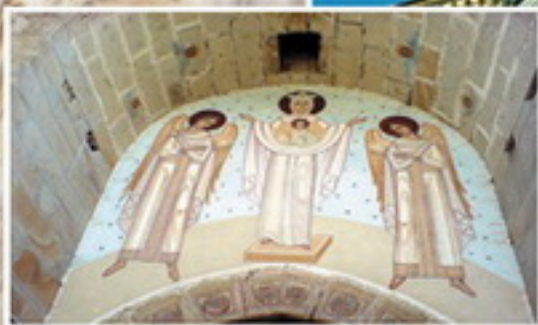
Драгомирна розписана фресками тільки в наосі та у вітарі. Живопис є дуже близьким до стилів манастиря Сучевіца: перший монументальний, з елегантним малюнком, та другий більш мініатюрний, який проступає в портретах. Специфічним елементом є спроба підкреслити простір (Тайна вечеря). Успішною є диференціація планів у пейзажі.

Dragomirna Monastery, situated at 12 km from Suceava, near the Mitocul Dragomirnei village, was built in 1602 and at the initiative of Anastasie Crimca metropolitan. Before the construction of the big monastery, it had been raised another small church, which can be seen in the yard of the Dragomirna Monastery.

The Moldavian architecture of that time knows multiple innovations through this big size construction. With a narrow and tall structure, having a polygonal apse in the western part, the monastery impresses through its monumental aspect. The church appears as a special edifice, where the frames of the windows with Gothic elements harmonize with the rich decorations of the tower which are of Moldavian influence. The interior is remarkable through the gradual raising of the rooms, starting with the church porch and going to the altar, through the rich network of aligned ribs almost everywhere, colored in red, blue and golden. The walls, the vaults of the nave and of the altar are covered with paintings in fresco of a great artistic and plastic Moldavian traditional value.

It is 42 m tall and only 9.60 m wide. This makes the church of Dragomirna Monastery the highest in Moldavia and the fact that it is very narrow makes it extremely elegant.

Dragomirna is painted in fresco only in the nave and in the altar. The painting follows up the styles of the Sucevita monastery: a monumental one, with an elegant drawing and another one closer to the miniature, easy to notice in the portrait. A characteristic element is the attempt to suggest the space (The Last Supper). At the same time, it succeeds in differentiating the plans in the landscape.

▲▲
Mănăstirea Dragomirna - elemente de arhitectură
Монастырь Драгомирна - элементы архитектуры
Dragomirna Monastery - elements of architecture

BISERICA PĂTRĂUȚI

ЦЕРКВА ПЕТРЕУЦЬ

PĂTRĂUȚI CHURCH

Biserica Pătrăuți - monument de arhitectură medievală
inclus în patrimoniul UNESCO

Церква Петреуць - пам'ятник середньовічної архітектури,
включений до світової спадщини ЮНЕСКО

Pătrăuți Church - monument of medieval architecture
included in UNESCO patrimony

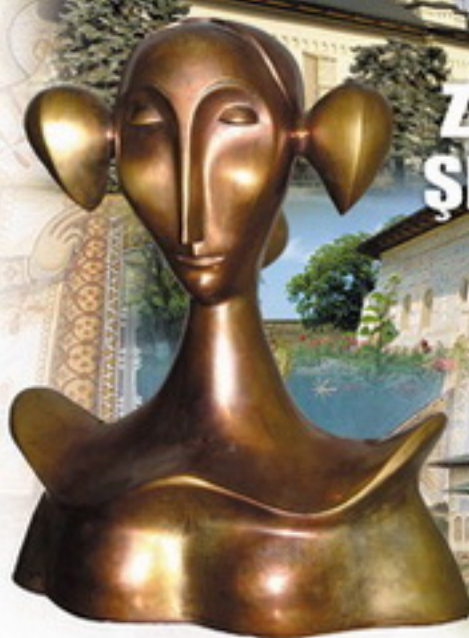
BISERICA MEDIEVALA PARNAUTI

СЕРЕДНЬОВІЧНА ЦЕРКВА ПЕРКЕЦЬ
MEDIEVAL CHURCH PARNAUTI

Elemente de arhitectură
Елементи архітектури
Elements of architecture

ZONA FĂLTICENI ȘI ÎMPREJURIMI

ЗОНА ФЕЛТИЧЕНЬ
ТА ОКОЛИЦІ
FĂLTICENI AND ITS
SURROUNDINGS

FĂLTICENI

ФЕЛТИЧЕНЬ
FĂLTICENI

Orașul Fălticeni s-a constituit pe locul unor străvechi așezări rurale. Satul Șoldănești, actualul cartier de est - este atestat în 1384. Satul „Fulțiceanii”, care avea să dea numele așezării urbane de astăzi, este menționat documentar în anul 1435. La 15 martie 1490, într-un hrisov scris în cancelaria Sucevei, capitala din epocă a Moldovei, se vorbește clar despre „un sat pe Șomuz, anume Fulțiceanii”.

Oficial, actul de naștere a târgului datează din 8 august 1780, când domnitorul Moldovei, Constantin Moșuzi, a poruncit „să se facă târg nou, la ținutul Sucevei”. Noul târg se naștea în punctul unde se întroncau câteva drumuri comerciale importante.

Fălticeni este considerat un punct de reper pentru cultura și știința națională. După București și Iași, Fălticeniul este al treilea oraș după numărul de literați dați țării. Din enciclopedia personalităților fălticeniene fac parte scriitorii Matei Milo, Enache Gane, Costache Gane, Maria Cantacuzino, Nicolae Istrași, Nicu Gane, Ion Creangă, Mihail Sadoveanu ș. a., istoricii, criticii literari și filologii Eugen Lovinescu, Alexandru Lambrior și Constantin Ciopraga, oamenii de teatru și muzicienii Jules Cazaban, Paul Călinescu, George Adamachi, Ștefan Șoldănescu, artiștii plastici Ion Irimescu, Dimitrie Hârlescu, Mihai Cămaruț ș. a.

Aici, la Fălticeni, se află câteva muzee deosebit de importante pentru cultura românească: Muzeul de Artă „Ion Irimescu” care conține 313 lucrări de sculptură, peste 1.000 de lucrări de grafică, la care se adaugă și biblioteca personală (peste 1.500 de volume) și o colecție de pictură și grafică în dezvoltare, Muzeul Apelor, Galeria oamenilor de seamă, Casa memorială Mihail Sadoveanu etc.

Municipiul Fălticeni este, de departe, o destinație turistică valoroasă din județul Suceava pentru împătiniții turismului cultural și una dintre cele mai importante din întreaga zonă a Moldovei.

Oportunitățile turistice zonale constau în numeroasele case memoriale din Fălticeni și din împrejurimile acestuia. Orașul oferă această gamă largă de posibilități de îmbogățire culturală, turiștii putând vizita un număr impresionant de muzee, galerii și case memoriale. Aleea pietonală a Fălticeniului este presărată de o parte și de altă de muzee, monumente istorice, sedii ale unor instituții publice. Printre acestea se găsesc și unele case în care aerul vechi al cafenelelor de odinioară a fost treptat ocupat de localuri cu un aspect modern. Puține sunt străzile Fălticeniului care să nu fie încărcate de istorie, în care să nu fie un monument, o statuie, o biserică veche, o sinagogă, un muzeu, o casă memorială sau o școală ori un liceu vechi. O parte din străzi sunt pline de flori, amintind de renumele pe care urbea îl avea odinioară, cel de „oraș al florilor”.

Місто Фелтінень виросло на місці кількох давніх сільських поселень. Село Шолденешть - теперішній східний мікрорайон, вперше згадується в 1384 р. Село Фултінень, яке надало назву нинішньому місту, документально засвідчене 1435 р. У грамоті від 15 березня 1490 р., яка була написана в Сучаві, в князівській канцелярії Молдови йдеться також про «село на Шомузі, а саме Фултінень».

Офіційною датою народження містечка вважається 8 серпня 1780 р., коли господар Молдови Костянтин Морузі наказав «заснувати новий торг в Сучавському повіті». Містечко розбудовувалось на перехресті декількох важливих комерційних шляхів.

Фелтінень вважається зразковим щодо розвитку національної культури та науки. Після Бухареста і Ясс, Фелтінень є третім за кількістю літераторів, яких місто дало країні. До енциклопедії фелтіненських особистостей входять письменники Матей Міло, Енаке Гане, Марія Кантакузіно, Ніколас Істраті, Ніку Гане, Іон Кринге, Михайл Садовяну та інші, філологи, історики та літературні критики Еуджен Ловінеску, Олександр Ламбріор та Костянтин Чопрага, театральні діячі та музиканти Жюль Казабан, Паул Келінеску, Джордже Адамакі, Штефан Шолденеску, митці Іон Ірмеску, Димітріс Хирлеску, Михайл Камаруц та інші.

Тут, у Фелтіненях, знаходиться кілька досить важливих для румунської культури музеїв: Художній музей ім. Іона Ірмеску, який зберігає 313 скульптур, понад 1000 графічних творів, а також персональну бібліотеку художника (понад 1500 томів) та колекцію живопису та графіки, що постійно збагачується, Музей Вод, Галерея особистостей, Меморіальний будинок «Михайл Садовяну» тощо.

Місто Фелтінень, безумовно, є важливою туристичною атракцією Сучавського повіту для тих, хто практикує культурний туризм, однією з найбільш значущих для усієї зони Молдови.

Місцеві туристичні можливості матеріалізуються в численних меморіальних будинках Фелтінень та його околицях. Місто пропонує широкий діапазон можливостей культурного духовного збагачення. Туристи мають змогу відвідати велику кількість музеїв, галерей та меморіальних будинків. Пішохідна алея Фелтінень по обидва боки має музеї, історичні пам'ятки, державні установи. Серед них знаходяться й деякі будівлі, в яких дух старих кафе поступово був замінений комфортом сучасних закладів. У Фелтінень мало є вулиць, які не дилюють історією, на яких немає пам'ятника, скульптури, старої церкви, синагоги, музею, меморіального будинку, старої школи чи ліцею. Чимало вулиць потіпають у квітах, нагадуючи про репутацію, яку населений пункт мав колись, - «місто квітів».

Fălticeni City was founded on the place of some very old rural settlements. Șoldănești village, the current eastern district is certified in 1384. „Fulticeani” Village, that was to give the name to the present city, is mentioned in a document in 1435. On the 15th of March 1490, in a charter of Suceava Office, the capital of Moldavia at the epoch, is mentioned “a village on Șomuz, namely Fulticeani”.

Officially, the act birth of the town dates from the 8th of August 1780, when the ruler of Moldavia, Constantine Moruzi, ordered “to be made a new fair in Suceava region”. The new town was brought to life where some important commercial roads crossed.

Fălticeni is considered a landmark for the national culture and science. After Bucharest and Iași, Fălticeni is the third city according to the number of literary men in the country. From the encyclopedia of the personalities born in Fălticeni we can mention writers such as Matei Milo, Enache Gane, Costache Gane, Maria Cantacuzino, Nicolae Istrati, Nicu Gane, Ion Creanga, Mihail Sadoveanu and others, historians, literary critics and the philologists Eugene Lovinescu, Alexandru Lambrior and Constantin Ciopraga, the actors of theater and musicians Jules Cazaban, Paul Călinescu, George Adamachi, Ștefan Șoldănescu, the artists Ion Irimescu, Dimitrie Hârlescu, Mihail Camaruț and others.

Here, at Fălticeni, there are some quite important museums for the Romanian culture: The Art Museum “Ion Irimescu” which contains 313 sculptures, over 1.000 graphic paintings, to which are added the personal library (over 1.500 volumes) and a collection of paintings and graphic arts in development, The Water Museum, The famous People Gallery the Memorial House of Mihail Sadoveanu, etc.

Fălticeni City is by far a valuable touristic destination in Suceava County for the people keen on cultural tourism and one of the most important in Moldavia region.

The local touristic opportunities consist in numerous memorial houses in Fălticeni and in the surroundings. The city offers this wide variety of possibilities of cultural enrichment, the tourists having the opportunity of visiting an astonishing number of museums, galleries and memorial houses. The pedestrian alley of Fălticeni has on both sides museums, historical monuments and buildings of public institutions. Among these there are some houses in which the old odour former coffee houses were gradually occupied by pubs with modern looks. Almost all the streets in Fălticeni are full of history, present through monuments, statues, old churches, synagogues, museums, memorial houses or old schools. Some streets are embellished with flowers, reminding us of the fame which the town had one day, that of “the city of flowers”.

Fălticeni. Vedere aero de ansablu
Фелтіень. Загальний вигляд з повітря
Fălticeni. Aerial general view

Fălticeni. Vedere aereo de ansablu
Фелтценя. Загальний вигляд з повітря
Fălticeni. Aerial general view

Centrul civic al Municipiului Fălticeni
Центр міста Фелтценя
The civic centre of Fălticeni Town

Arhitectură fălțiceneană
Фалтичевока архітектура
Architecture in Falticeni

Muzeul de referință al Maestrului Ion Irimescu ▼
Музей авторитетного творца Иона Иримуцы
Ion Irimescu Reference Museum

**MUZEUL APELOR
„MIHAI BĂCESCU”
FĂLTICENI**

Muzeul Apelor "Mihai Băcescu" din Fălticeni
Музей вод «Михай Бăцеску» в Фăлтăцені
The Waters Museum (Mihai Băcescu) from Fălticeni

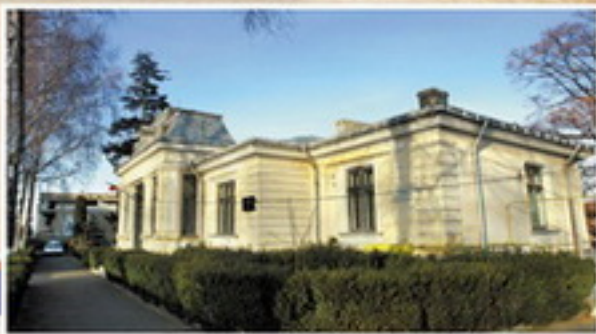

AICI A FOST CASA ÎN CARE
A STAT ION CREANȚĂ, PE CÂND
ÎNVĂȚA LA ȘCOALA DE CATIHEȚI
DIN FOLTICENI.

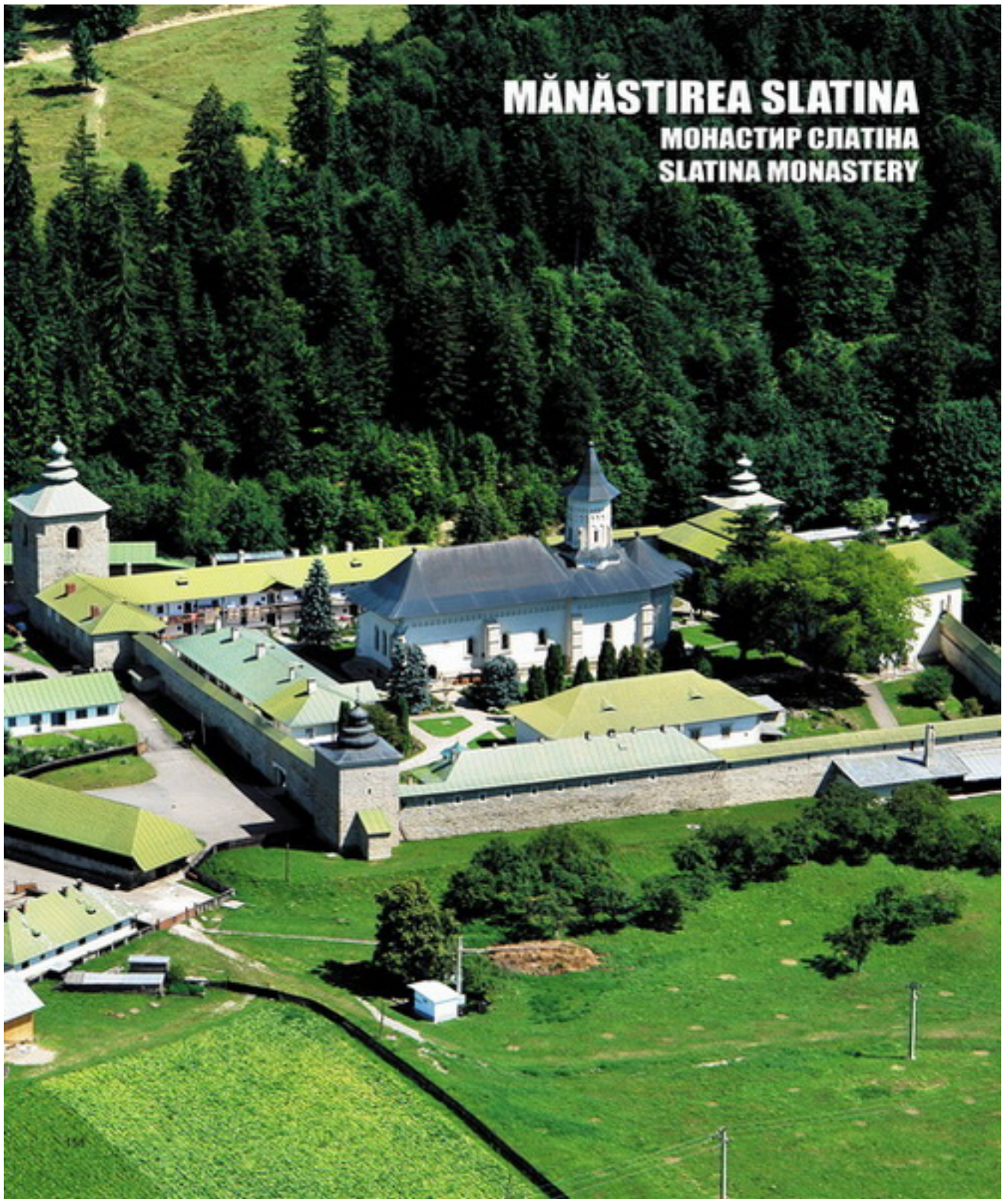
MIRAIL SADOVEANU
A LOCUIT ȘI CREAT
ÎN ACEASTA CASĂ
RIDICATA DE DINSUL,
ÎNȚRE ANII 1909-1918.

MUZEUL FĂLTICEȘTI
GALERIA DAMENILOR ȘI SEAMĂ

▲ **Locuri de pelerinaj ale scriitorilor românești**
Місця пам'яток (таб) румунських письменників
▲ Pilgrimage places of the Romanian writers

MĂNĂSTIREA SLATINA
МОНАСТИР СЛАТИНА
SLATINA MONASTERY

Монастир Слатина, який є першою спорудою господаря Олександра Лепушану, знаходиться біля м. Фалтціень в зоні, яка характеризується особливою мальовничістю.

Mănăstirea Slatina este prima clădire a Domnitorului Alexandru Lăpușneanu și se află în apropiere de Fălcieni, într-o zonă de o frumusețe aparte.

Istoria mănăstirii se pierde în negura timpului, dar legendele spun că aici trăia un sihastru care l-ar fi sfătuit pe domnitorul Lăpușneanu să zidească o mănăstire pe locul unde creștea un pâlîn. Etimie, cronicarul oficial din acea vreme, arăta că zidirea mănăstirii Slatina a fost începută de Alexandru Lăpușneanu în anul 1553 și s-a terminat în a doua lui domnie, în anul 1564. Biserica de mari proporții, printre cele mai mari din Moldova, în plan triconc alungit și potrivit tradiției arhitecturii moldovenești, dar și a Bisericii Ortodoxe, spațiul interior este împărțit în pridvor, pronaos, încăperea mormintelor, naos și altar.

Pictura bisericii nu este cea originală, reînnoirea celei vechi fiind făcută cu fidelitate. Tabloul votiv îl prezintă pe Alexandru Lăpușneanu cu familia și este amplasat pe peretele de nord al pronaosului. Frumos ornamentate și inscripționate, lespezile funerare marchează mormintele.

Din punct de vedere arhitectural este remarcabilă simetria construcției și dimensiunile celor patru turle, mult mai reliefate. În incintă încă se păstrează o construcție mare în plan pătrat, cu chili bolite și hol cu tavanul susținut de grinzi. Întreaga arhitectură a Mănăstirii Slatina dovedește că a fost trasată după regulile construcțiilor Renașterii, cu o ordine clară și o anume dispunere a detaliilor.

Incinta este înconjurată de un zid puternic, care are în cele patru colțuri câte un turn de apărare. Zidurile groase și înalte de 8-10 m, din bolovanii de piatră, au creneluri pentru luptă.

Clopotnița masivă, este la 30 m în colțul de nord-vest al patruleterului construcțiilor. Palatul Domnesc, construit după 1558, este un prețios exemplar de arhitectură laică unde se evidențiază influența Renașterii transilvănene. Acesta se păstrează și astăzi în forma originală și adăpostește exponatele muzeului, manuscrise, carte veche și icoane.

Prin valoarea sa arhitectonică Mănăstirea Slatina a intrat în rândul marilor ansambluri monastice ale Moldovei medievale.

Istoria monastirii rozchinється в минулому, але згідно легенд на цьому місці жив чернець, який порадив господарю Лепушану звести монастир на місці, на якому ріс клен. Офіційний літописець того часу Ефиміє зазначає, що будівництво монастиря Слатина розпочалося в 1553 р. під час першого князювання Олександра Лепушану і закінчилось в 1564 р. в період другого його князювання. Церква є великою за масштабом і належить до найбільших у Молдові. Вона має план продовженого триконха і відповідно до молдовської архітектурної традиції та канонів православної церкви внутрішній простір розподіляється на притвор, пронаос, гробницю, наос та вівтар.

Сьогоднішня фреска не є оригінальною, але реставрація первинного живопису була зроблена дуже ретельно. Картина з ктиторами, яка знаходиться на північній стіні пронаосу, представляє Олександра Лепушану з його сім'єю. Надробні каміни мають гарні орнаменти танглиси.

З архітектурної точки зору визначається симетрія забудови та розміри чотирьох куполів, чітко виражені в рельєфі. В середині монастиря зберігається велика квадратна будівля, з кам'яними келіями та коридором із стелею, підтриманою балками. В цілому, архітектура монастиря Слатина вказує на те, що він був збудований за правилами Відродження, маючи чітку впорядкованість та продуману розстановку деталей.

Споруда оточена міцними мурами, які мають по кутах оборонні вежі. Широкі мурі із висотою 8-10 м., з великого каменю, мають кренелаж для військових дій.

Масивна дзвіниця знаходиться на відстані 30 м., в північно-західному куті прямокутника споруди. Князівський палац, збудований після 1558 р., є цінним екземпляром світської архітектури, в якому відображається вплив семигородського Відродження. Він зберігає свій оригінальний вигляд і сьогодні перетворений в музей, у якому представлені рані експонати, рукописи, стародавні книги та ікони.

Завдяки своїй архітектурній цінності монастир Слатина увійшов до числа великих монастирських ансамблів середньовічної Молдови.

Slatina Monastery is the first foundation of the voivode Alexandru Lapusneanu and it is situated near Falcieni, in an area of a particular beauty.

The history of the monastery loses in time immemorial, but the legends say that here lived a hermit which advised Lapusneanu voivode to raise a monastery on the place where a sycamore maple grew. Etimie, the official annalist of those times, shows that the building of Slatina Monastery was started by Alexandru Lapusneanu in 1553 and ended up during his second rule, in 1564. A church of big sizes, among the biggest from Moldavia, in a long triconch plan and according to the Moldavian architecture and also to the Orthodox Church, the interior space is divided in church porch, pronaos, the room of the graves, nave and altar.

The painting of the church is not the original one, the restoration of the old one being made with fidelity. The votive picture presents Alexandru Lapusneanu with his family and it is located on the northern wall of the pronaos. The gravestones have beautiful inscriptions and ornaments.

From an architectural point of view it is remarkable the symmetry of the construction and the sizes of the four towers, much more emphasized. In the building, there is a big construction in a square plan, with arched cells and a hall with the roof sustained by beams. The entire architecture of Slatina Monastery proves that it was planned according to rules of the Renaissance buildings, with a clear order and a certain disposing of details.

The building is surrounded by a strong wall, which has a defensive tower in each of its corners. The thick and high walls of 8-10 cm, made of boulders of stone, have battlements for fight.

The massive steeple, is 30 m tall in the north-west corner of the buildings quadrilateral. The Princely Palace, built after 1558, is a precious model of laic architecture where the influence of Renaissance in Transilvania is obvious. It has been preserved up to nowadays in its original form and shelters the exhibits of the museum, manuscripts, old book and icons.

Through its architectonic value, Slatina Monastery belongs to the series of the greatest monastic assemblies of feudal Moldavia.

Mănăstirea Slatina. Pictură interioară
Монастырь Слатина. Интерьерная фреска
Slatina Monastery. Interior painting

Mănăstirea Statina - locul de vecl al
domnitorului Alexandru Lăpușneanu
Монастир Статина - місце вшлого сповесы
рокозаци Онексавца Ренушесы
Statina Monastery- The tomb of
the vojvode Alexandru Lăpușneanu

MĂNĂSTIREA PROBOTA

МОНАСТИР ПРОБОТА

PROBOTA MONASTERY

Mănăstirea Probota este prima ctitorie a domnitorului Petru Rareș, ridicată în 1530 pe locul consacrat de o bisericuță din lemn (1398) și alta din piatră (în jur de 1440) ale cărei urme se mai văd în vecinătate. Mănăstirea s-a bucurat de atenția deosebită a lui Ștefan cel Mare pentru faptul că aici odhneau osemintele mamei sale.

În biserica mănăstirii se află 21 de pietre tombale epigrafe, realizate între 1464-1640, de o remarcabilă valoare documentară și artistică; pietranii au trecut de la elemente decorative geometrice la cele accentuat vegetale, inovație reprezentativă pentru sculptura secolului al XVI-lea.

Edificiul monumental îmbină armonios elementele arhitecturale specifice secolului XVI: turia deasupra naosului, pridvorul închis de înalte ferestre goțice cu chenare din piatră cioplită, absidele poligonale marcate de arcade carbe și onițe, soclul prelungit cu bancă de jur-împrejur. Zidurile de apărare au înălțimea de 6 metri, turnurile pătrate și vestigiile Casei domnești, întregesc ansamblul monahal cu elemente ale arhitecturii civile moldovenești - printre rușinele piese din secolul al XVI-lea care mai există.

Pictura interioară din anul 1532, fiind restaurată de curând, a descoperit un program iconografic de excepție, punctat pe alocuri de compoziții neobișnuite și de realizare originală a unor teme canonice, constituite un grupaj unic până acum în Moldova. Este remarcabil tabloul votiv, parte a unei compoziții plastice neobișnuită în Răsăritul Creștin. Pictura exterioară, datând tot din anul 1532, compromisă de trecerea timpului pune, totuși în evidență, eleganța desenului și transparența culorilor, încadrându-se în ansamblul stilistic al bisericilor bucovinene. Din aceste motive Mănăstirea Probota a fost înscrisă în catalogul patrimoniului mondial al UNESCO.

Монастир Пробота є першою спорудою господаря Петра Рареша, заснованою в 1530 р. на місці колишньої дерев'яної церкви (1398 р.) та іншої кам'яної (близько 1440 р.), руїни якої ще можна побачити по сусідству. Монастир послуговувався значною увагою з боку Стефана Великого, бо тут була похована його матір. Всередині монастирської церкви знаходиться 21 надгробних каменів написами, зробленими в 1464-1640 рр., які мають високу документальну та мистецьку цінність. Каменярі перейшли від декоративних геометричних елементів до рослинних інновацій, яка стала репрезентативною для скульптури XVI-го століття. Моментальна будівля гармонічно поєднує специфічні архітектурні елементи XVI-го століття: купол над наосом, притвор, закритий високими готичними вікнами з рамами із каменя, полігональні абсиди, підкреслені сліпими аркадами та нішами, продовжений цоколь із лавкою по колу. Закриті мурі мають висоту 6 м., а квадратні вежі та рештки юнаківського палацу доповнюють цей монастирський ансамбль з елементами молдавської громадської архітектури - одна з нечислених пам'яток XVI-го століття, які дійшли до нас.

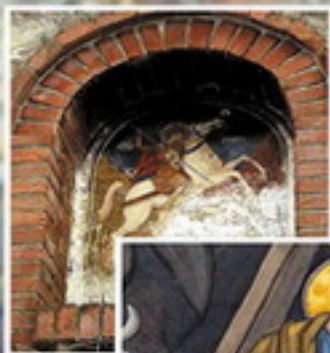
Внутрішня фреска 1532 р., яка була нещодавно відреставрована, представляє собою винятковий іконографічний сценарій, всередині якого можна знайти незвичні композиції та оригінальні вирішення певних канонічних тем і який є унікальним в Молдові. Особливо є картина ктиторія, яка є частіною пластичної композиції незвичної для християнського Сходу. Зовнішня фреска, яка датується тим же 1532 р., і яка зазнала впливу часу, все-таки підкреслює елегантність живопису та прозорість кольорів. Вона чітко відноситься в стилістичний ансамбль бухаринських церков. Оці мотиви надали можливість включити монастир Пробота до пам'яток, занесених в каталог світової спадщини ЮНЕСКО.

Probota Monastery is the first foundation of the voivode Petru Rareș, raised in 1530 on the place of a little church of wood (1398) and of another one of stone (around 1440) whose ruins can be seen in the neighbourhood. The Monastery enjoyed the special attention of Stephen the Great for the fact that this is the place where his mother was buried.

In the church of the monastery there are 21 epigraph tomb stones, made between 1464 and 1640, of a remarkable documentary and artistic value; the stone masons ignored geometrical decorative elements and used especially vegetal ones, which is a representative innovation for the sculpture of the XVIth century.

The monumental edifice harmoniously combines the architectural elements characteristic of the XVIth century; the tower above the nave, the church porch closed by high Gothic windows with frames of carved stone, polygonal apses marked by blind archways and little pits, long socle with bench around. The defensive walls are 6 m high, the square towers and the vestiges of the Princely house, complete the monachal assembly with elements of Moldavian civil architecture - they are among the few pieces from the XVIth century which still exist.

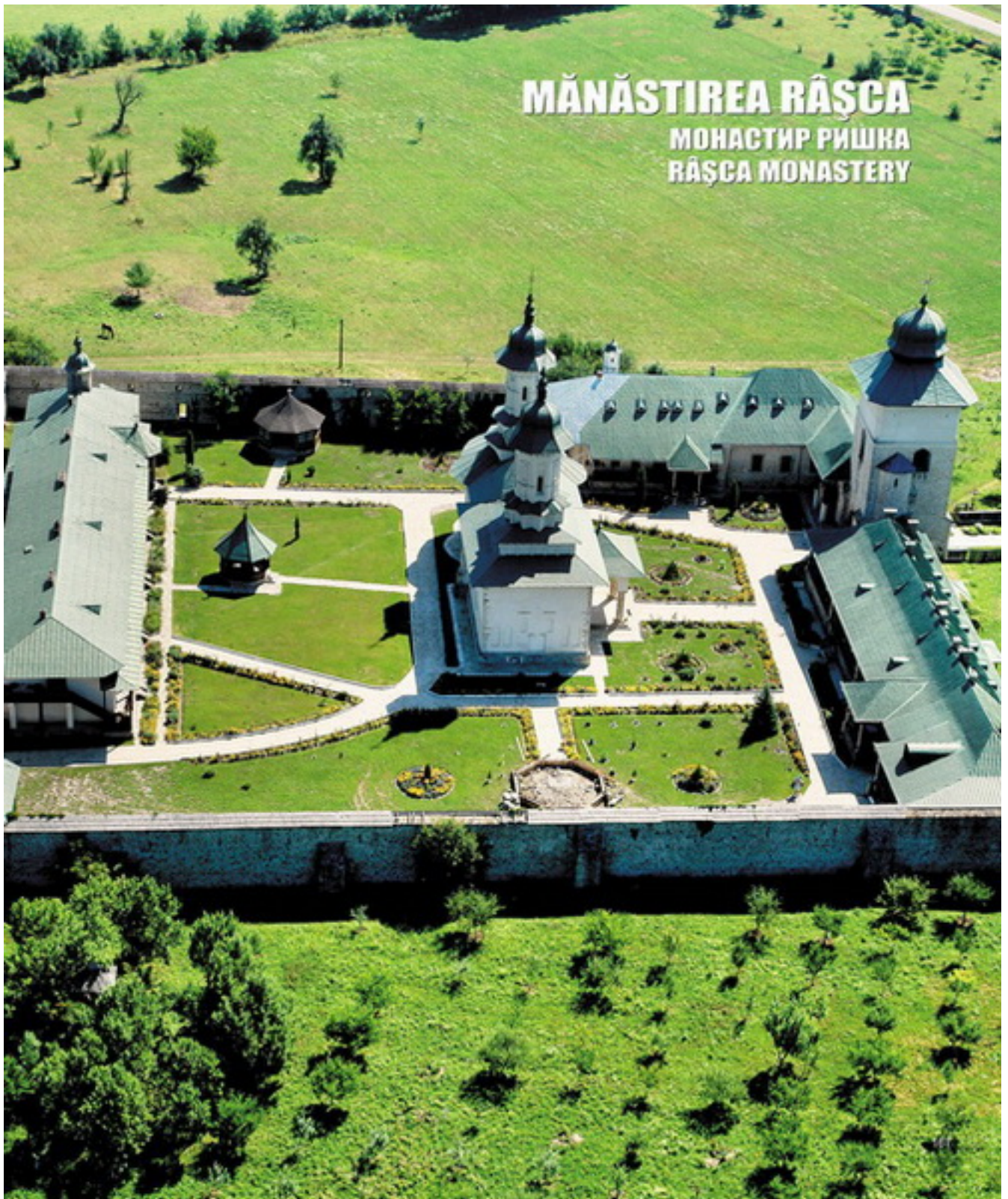
The interior painting from 1532, being recently restored allowed the discovery of an exceptional iconographic program, marked from place to place by unusual compositions and the original realization of some canonical themes, represents a unique complex in Moldavia. The votive picture is remarkable and it is part of an unusual plastic composition in Christian East. The exterior painting, dating from 1532, compromised by the passing of time, emphasizes the elegance of the drawing and the transparency of the colours, harmonizing with the stylistic assembly of Bucovina churches. From these reasons Probota Monastery belongs to the catalogue of the world patrimony of UNESCO.

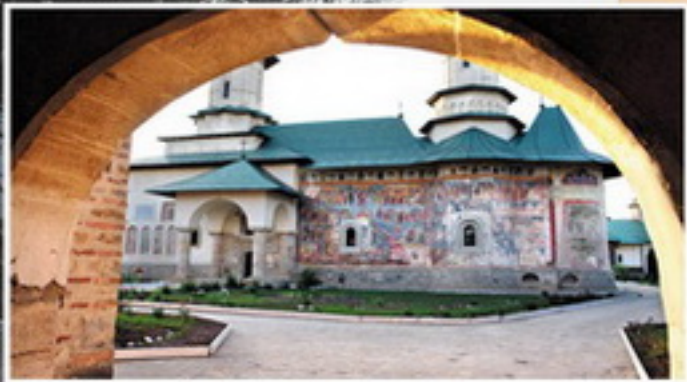

Tablouf votiv al Mănăstirii Proboata ▲
Картина ктиторів монастиря Пробоата
The votive picture of Proboata Monastery

MĂNĂSTIREA RÂȘCA
МОНАСТІР РИШКА
RÂȘCA MONASTERY

Arhitectura specială a Mănăstirii Râșca
Духовна архитектура Манастира Рашка
The special architecture of Râșca Monastery

APRILE 1852
Măgălina Măria, în înălțimea sa, a fost înălțată pe un stâlp înălț de 100 de metri, în fața bisericii. În ziua înălțării ei, în jurul ei s-au adunat mulți oameni, care au văzut înălțarea ei și au fost uimiciți de înălțimea ei. În ziua înălțării ei, în jurul ei s-au adunat mulți oameni, care au văzut înălțarea ei și au fost uimiciți de înălțimea ei. În ziua înălțării ei, în jurul ei s-au adunat mulți oameni, care au văzut înălțarea ei și au fost uimiciți de înălțimea ei.

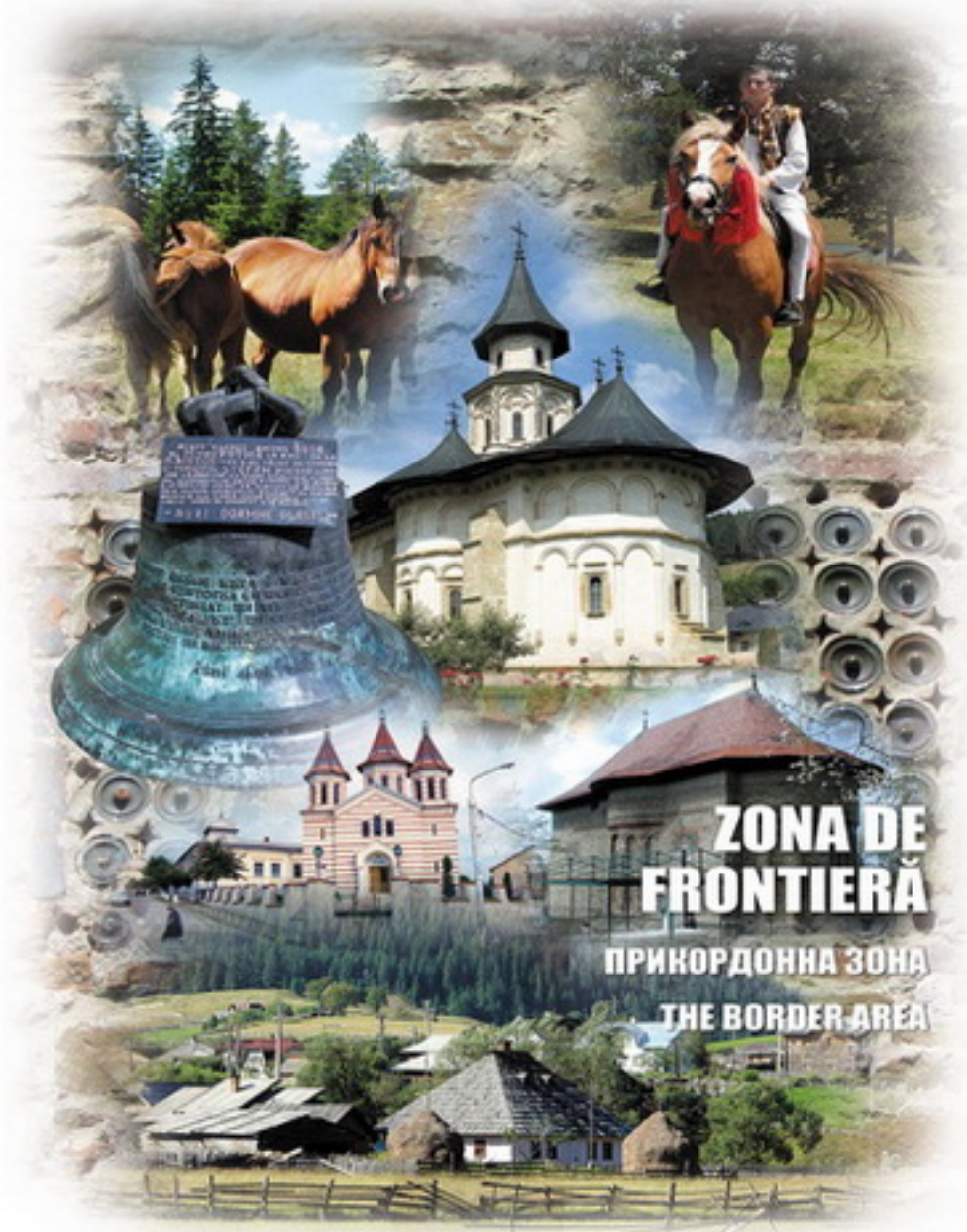

COMUNA BAIA
СЕЛО БАЯ
BAIA COMMUNE

▲ Biserica Albă din Baia
Біла церква в Бая
▲ The White Church of Baia

ZONA DE FRONTIERĂ

ПРИКОРДОННА ЗОНА

THE BORDER AREA

ZONA DE FRONTIERĂ

ПРЯКОПОННА ЗОНА

THE BORDER AREA

Localitățile din zona de frontieră a județului Suceava cu regiunea Cernăuți, așezate într-un peisaj deosebit de spectaculos, cu zestre turistice deosebită, încă nu se bucură de o atenție sporită din partea turiștilor, excepție făcând doar arealul Putnei.

Izvoarele Sucevei, comună situată la izvoarele râului Suceava, locuită de huțulii veniți din Pocuția, cu întinderi mari de păduri, oferă posibilități pentru dezvoltarea turismului ecvestru și drumeji. Leagănul de formare și înima acestei zone o reprezintă Herghelia Lucina, cu un aport esențial în formarea rasei de cabaline Huțul. Calitatea deosebită a cailor crescuți în această herghelie este recunoscută pe plan național și internațional. Indiferent de dificultățile prezente, Rasa Huțul reprezintă o valoare a patrimoniului zootehnic național.

Spre est se desfășoară comunele Brodina, Ulma și Straja, comune în care portul popular este de o eleganță sobră, cu multe tradiții care se păstrează încă, legate de momentele cruciale ale vieții: nașterea, nunta, înmormântarea. Aici încă nu există unități turistice de profil, dar sunt condiții pentru turism cu motivații ca: sport, vânatoare, pescuit, drumeji, interes pentru folclor, etnografie, obiceiuri. Se pot organiza excursii de o zi, schi și săniuș, turism ecologic sau etnografic. Se poate vâna cerbul, căprioara, mistrețul, lupul, vulpea. Pescuitul oferă posibilități pentru păstrăv, mreană și clean. Iubitorii turismului, vânatului și pescuitului vor avea momente de neuitat dacă vor veni să se bucure de ceea ce oferă acest spațiu.

Orașul Vicovu de Sus este străbătut de vechiul drum imperial, construit de Maria Tereza, care lega Transilvania de Cernăuți și Galiția. Aici se afla Vama cea Mică a Sucevei, deoarece pe aici treceau negustorii care cumpărau vite din Siret pentru a le duce în Transilvania și Maramureș. Localitatea dispune de numeroase case care, prin arhitectura lor veche și tradițională, pot constitui adevărate muzee sub cerul liber.

În partea de sud a Vicovului se întinde Obcina Mare cu vî. Măgura Mică, avînd altitudinea de 837 m. Dealurile Măgurei sunt locul perfect de a te recrea și admira splendoarea depresiunii Rădăușului, pe timp de iarnă părțile de schi și săniuș din Bivolărie fiind bucuria copiilor.

Siretul, un mic oraș situat pe graniță, aproximativ la jumătatea distanței dintre Suceava și Cernăuți, este un centru urban de interes local, în partea de est a cărui, pe dealul Sasca, se înalță o cetate, construită, potrivit legendei, de voievodul Sas, și a cărei așezare seamănă foarte bine cu cea a cetății de scaun de la Suceava. Cu certitudine localitatea era, pe la începutul secolului al XIV-lea, un important târg pe drumul ce unea Lvovul de cetățile de la Marea Neagră.

Cel mai important areal turistic al zonei este comuna Putna, mănăstirea voievodală de aici fiind centrul de atracție turistică în toate anotimpurile anului. Mănăstirea lui Ștefan cel Mare reprezintă un centru de pelerinaj pentru românii de pretutindeni și pentru amatorii de tradiții, folclor și artă medievală.

Населені пункти прикордонної із Чернівецькою областю зони Сучавського повіту, які розташовані в діалогічному ландшафті і мають незвичайну туристичну складову, не користувалися досі належною увагою туристів, за винятком зони Пути.

Ізвареле Сучедей - село, що розташоване біля витоків річки Сучава, заселене гудлами, які переселилися з Пюуття. Маючи велику заліснену площу, село є чудовою зоною для розвитку кіного туризму та прогулянок. Колись було формуванням та центром цієї зони є кіновий завод Пучіна, який зробив значний внесок у виведення гудульської породи коней. Висока порода розведена тут коней відома на національному і міжнародному рівні. Незважаючи на нещодавні труднощі, гудульська порода становить значну цінність для національної зоотехнічної спадщини.

На схід розташувалися села Бродіна, Улма та Стража, в яких народне вбрання має строгу елегантність, а селени ще зберігають традиції, пов'язані із ключовими моментами життя людини: народження, весілля, похорони. Тут ще немає туристичних закладів, але існують умови для туризму різної мотивації: спорту, мисливства, рибальства, прогулянок, фольклорних та етнографічних обрядів. Можна організувати денні екскурсії, катання на лижах та санях, екологічний або етнографічний туризм. Можна полювати на оленя, козулю, кабана, вока, лисицю. На рибалок чекають форель, марена і клень. Любителі туризму, мисливства та рибальства залишаться з незабутніми враженнями після відвідин цієї зони.

Через місто Вікову де Суз проходить старий королівський шлях, побудований Марією Терезією, який зв'язував Семігороддя із Чернівецьким та Галицією. Тут знаходилась Сучавська мала митниця, тому що цією дорогою проходили купці, які купували в Сиреті та вели на продаж худобу в Семігороддя та Мармарошину. У цьому містечку є багато будинків, які здавали старий традиційний архітектури можна вважати справжніми музеями під відкритим небом.

На південь від Вікова тягнеться Община Маре із вершиною Мегура Мке, яка має 837 м. Височина Мегури є бездоганним місцем для відновлення сил та насолоди красою долини Радіціє, а взимку санні та лижні траси в Біволері створюють радість дітям.

Сирет - маленьке прикордонне місто, яке знаходиться приблизно на половині відстані між Сучавою та Чернівецьким, є міським центром місцевого району. У східному його мікрорайоні, на горбі Саска знаходяться рештки фортеці, побудованої, згідно легенди, князем Сасом, що дуже подібна до Сучавської престольної фортеці. Із впевненістю можна стверджувати, що на початку XIV ст. населений пункт був важливим містом на шляху, який з'єднував Львів із чорноморськими фортецями.

Найбільш важливим туристичним ареалом зони є село Пути, в якому знаходиться князьський монастир, що притягує туристів незалежно від пори року. Монастир Стефана Великого є центром паломництва для румунів здебільше, а також для любителів традицій, фольклору та середньовічного мистецтва.

The places from the border region of Suceava county and Czemowitz region, situated in a spectacular region with a special touristic potential, are not still very much visited, except for the Putna region.

Izvoarele Sucevei, commune situated at the Suceava river springs, inhabited by the Hutzuls come from Pocuția, with extended areas of woods, offers opportunities for the development of the equestrian tourism and wandering. The cradle and the heart of this region is represented by Lucina stud, with an essential role in the creation of Hutzul horse race. The special quality of the horses raised in this herd is mous at the national and international level. In spite of the present difficulties, the Hutzul race is very valuable for the national zootechnical patrimony.

To the east there are the communes Brodina, Ulma și Straja, where the popular costume have a sober elegance, where ma traditions are till alive, especially dealing with the crucial moments in life: birth, wedding, funeral. Here still do not exist proper touristic centers, but there are conditions for tourism such as: sports, hunting, fishing, wandering, interest in folklore, ethnography and customs. Different types of one-day trips, skiing, sledging, ecological or ethnographic tourism activities can be organized. One can hunt stag, roebuck, wolf, fox. One can fish trout, barbel and chub. Tourism, hunting and fishing lovers will spen unforgettable moments if they come to enjoy by this generous area.

Vicovu de Sus town is crossed by the old imperial road built by Maria Tereza, that connect Transilvania to Czemowitz and Galicia. Here was the Small Custom House of Suceava, because from here passed the merchants who were buying cattle from Sire in order to take them to Transilvania and Maramures. There are many houses that through their old traditional architecture can be considered as real museums.

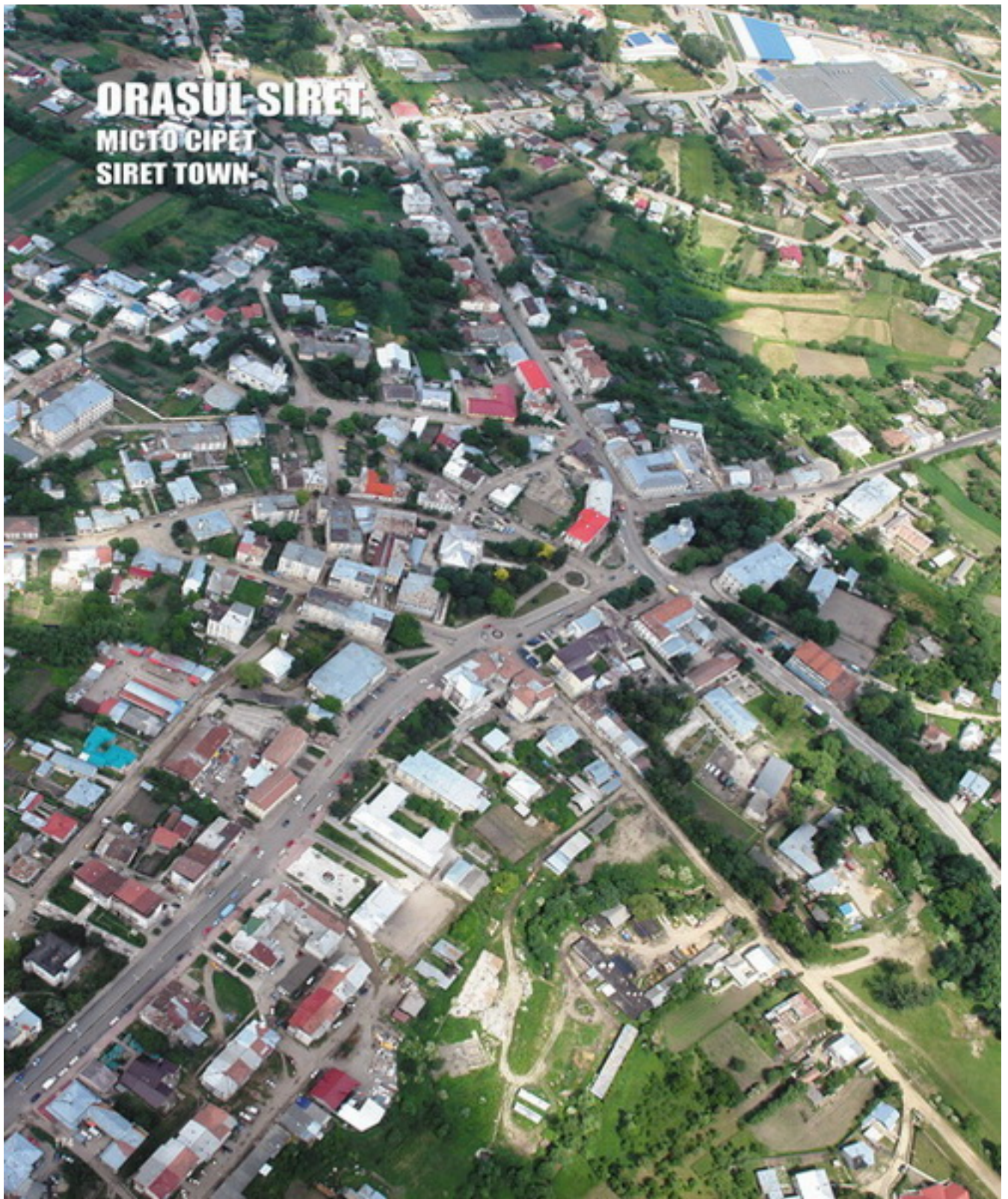
In the southern part of Vicov lies Obcina Mare with the peak Măgura Mică, at 837 m altitude. Măgura hills are the perfect place to relax and admire the splendour of the Rădăuți depression, in winter the children enjoy going skiing and sledging on the tracks in Bivolărie.

Siret, a small town situated at the same distance from Suceava and Czemowitz, is an urban center of local interest, to the east of which, on Sasca hill, lies a fortress built, according to the legend, by the Sas voivode, and whose position resembles that of the Throne Fortress from Suceava. The place was an important market place in the way that connected Lvov and the fortresses at the Black Sea.

The most important touristic area of the region is Putna commune, the monastery representing a center of attraction in all the seasons of the year. Stephen the Great's monastery is a center of pilgrimage for the Romanians from everywhere and for the amateurs of traditions, folklore and medieval art.

ORAȘUL SIRET
MICȚO CIPET
SIRET TOWN-

◀
Orașul Siret. Vedere aereo
Місто Сірет. Аерозйомка
Siret town. Aerial view
▶

▶
Centru civic al orașului Siret. Vedere de ansamblu
Центр міста Сірет. Загальний вигляд
The civic centre of Siret town. General view

▲ ▲
Orașul Siret. Obiective spirituale și arhitecturale
Micro Ciper. Penirišivē ta aqir/nekypivē nam/šimovivē
Siret town. Spiritual and architectural objectives

MĂNĂSTIREA PUTNA

МОНАСТІР ПУТНА

PUTNA MONASTERY

Mănăstirea Putna este prima ctitorie a domnitorului Ștefan cel Mare, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, mănăstire unde își doarme somnul de veci Voievodul și familia sa. Zidirea a început la un an după cucerirea cetății Chila în anul 1466. Lucrările au durat patru ani, timp în care arhitectul grec Teodor, ajutat de meșterii zidari, pietrari, zugravi și argintari veniți din Transilvania, au creat această operă de artă. Sfințirea mănăstirii s-a făcut în anul 1470, după victoria asupra tătarilor la Lipiți, slujba fiind săvârșită de un sobor de ariereni, preoți și diaconi, în frunte cu mitropolitul Teoctist. Încă din timpul lui Ștefan cel Mare, cu îndrumarea primilor ei egumeni, arhimandriți Ioasaf, Paisie (zis cel Scurt) și Spiridon, Mănăstirea Putna a devenit cel mai însemnat centru cultural și artistic al țării. Importanța ei crește și prin faptul că este grobnicița lui Ștefan cel Mare, a familiei și a urmașilor săi până la Petru Rareș. Aici au fost înmormântați: Maria de Mangop, a doua soție a domnitorului, fii săi Bogdan și Petru, doamna Maria Voichita, Bogdan cel Orb, Maria - una din fiicele domnitorului, Ștefăniță Voșă și doamna Maria, prima soție a lui Petru Rareș. În pridvorul bisericii se află mormântul mitropolitului Teoctist. Toate mormintele au lespezi funerare frumos lucrate, cu inscripții în limba slavonă.

Biserica, reconstruită în anii 1653-1662 de domnitorii Vasile Lupu, Gheorghe Ștefan și Eustratie Dabija se înscrie în arhitectura epocii: plan trilobat, brâu în torsadă împărțitor al zidurilor, onițe din arcaturi și arcade orbe, plaștri, ferestre dreptunghiulare gotice; turta are coloane răsuicite, pridvorul închis apare aici pentru prima dată în Moldova. Aceasta este înconjurată de ziduri puternice de piatră. Pictura originală s-a încercat a fi refăcută abia în secolele XVIII-XIX, când în pridvor s-au zugrăvit doar câteva chipuri de sfinți. Stilul neobizantin, cu acorduri cromatice deosebite, compozițiile inedite sunt câteva din caracteristicile noii picturi.

Mănăstirea Putna a fost un important centru cultural-artistic, aici funcționând un atelier de calligraf și miniaturisti, unul de broderie, școală de pregătire a pictorilor, zugravorilor de biserică, precum și academie teologică. În muzeul mănăstirii se păstrează o colecție valoroasă de broderii executate în vremea lui Ștefan cel Mare, manuscrise, icoane și opere de argintărie.

În zilele noastre complexul monahal reprezintă un loc predilect de pelerinaj a românilor de pretutindeni, un loc deosebit și aducător de pace.

Монастир Путна є першою спорудою господаря Стефана Великого. В монастирській церкві Успіния Пресвятої Богородиці знаходяться могили самого воєводи та членів його сім'ї. Будівництво розпочалося на наступний після завоювання (1466 р.) фортеці Кілія рік. Роботи тривали чотири роки, протягом яких грецький архітектор Теодор за допомогою муляра, каменярів, малярів та ювелірів із Семигороду створив цей твір мистецтва. Освячення монастиря було проведено собором єпископів, священиків та дияконів на чолі з митрополитом Теоктистом в 1470 році, після перемоги, здобутої над татарами під Липицями. Ще в часів Стефана Великого, під керівництвом перших ігуменів - архимандритів Іоасафа, Пайсія (Короткого) та Спиридона, Путнянський монастир став головним культурним і мистецтвоним центром країни. Його значення підкреслювалось і тим фактом, що тут знаходиться усипальниця Стефана Великого, членів його сім'ї та нащадків до Петра Рареша. В Путні поховані Марія Мангопська - друга дружина господаря, його сини Богдан й Петро, юнкія Марія Войкіца, Богдан Сліпий, Марія - одна з дочок господаря, князь Стефанце та юнкія Марія - перша дружина Петра Рареша. У притворі церкви знаходиться склеп митрополита Теоктиста. Всі гробниці мають гарно зроблені надгробні камені, із текстами на старослов'янській мові.

Церква, яка була реконструйована в 1653-1662 рр. господарями Василем Лупу, Георгієм Стефаном та Еустратієм Дабією, відсутність в архітектурі епохи: трилобний план, сплелений пояс, який розділяє мурі, сліпі ніші в аркадах, пілястри, готичні прямокутні вікна; вежа має оручені колоні, а закритий притвор вперше в Молдові був зроблений тут. Храм огорожений міцними кам'яними мурами. Спроби відновити оригінальний живопис були зроблені тільки в XVIII-XIX ст., коли в притворі було намальовано кілька зображень святих. Неовізантійський стиль з особливим забарвленням, оригінальні композиції є декількома рисами нового живопису.

Путнянський монастир був визначним культурно-мистецтвоним центром, в рамках якого функціонували майстерні малярів та мініатюристів, вишивки, школа підготовки художників, церковних малярів, а також теологічна академія. В музеї монастиря зберігається цінна колекція вишивок, зроблених за часів Стефана Великого, рукописи, ікони та вироби із срібла.

Монастирський комплекс сьогодні - серед першорядних місць паломництва румунів звідусюди, визначне та миротворче місце спокою.

Putna Monastery is the first foundation of the voivode Stephen the Great, with the dedication day of the Assumption of the Virgin. The voivode and his family are buried in the monastery.

The building raising started after the conquest of Chila fortress in 1466. The works lasted four years, time in which the Greek architect Teodor, helped by masons, stone cutters, painters and silver lining masters came from Transilvania, created this work of art. The sanctification of the monastery took place in 1470, after the victory over the Tartars at Lipiți, the service being done by a synod of bishops, priests and deacons, foremost of whom was the metropolitan Teoctist. Even from the period of Stephen the Great, under the guidance of their first Father Superiors, the archimandrites Ioasaf, Paisie (called The Short one) and Spiridon, Putna Monastery the most considerable cultural and artistic center of the country. Its importance grows through the fact that here is the vault of the Stephen the Great, of his family and descendants till Petru Rares. Here were buried: Maria of Mangop, the second wife of the voivode, his sons, Bogdan and Peter, lady Maria Voichita, Bogdan the Blind, Maria - one of the daughters of the voivode, Stefanta Voda and lady Maria, the first wife of Petru Rares. In the porch of the church, there is the grave of the metropolitan Teoctist. All the graves have tombstones nicely worked, with inscriptions in slavonic language.

The church, reconstructed by the voivodes Vasile Lupu, Gheorghe Stefan and Eustratie Dabija (1653-1662) is according to the architecture of the epoch: trilobate plan, belt in rope moulding, distributor of the walls, pits from arcatures and blind archways, pilasters, Gothic rectangular windows; the tower has twisted columns, the church porch closed appears here for the first time in Moldavia. This is surrounded by strong walls of stone.

Only in the XVIII- XIX centuries there were some attempts tried to restore the original painting when in the church porch a few faces of saints were painted. The neo-Byzantine style, with special chromatic accords, unprecedented compositions, are some characteristics of the new painting. Putna Monastery was an important cultural-artistic center, here functioning a workshop of calligraphers and miniaturists, one of embroidery, a school for painters, church painters, and also a theology academy. In the museum of the monastery there is a valuable collection of embroideries made in the period of Stephen the Great, manuscripts, icons and works of silver.

Nowadays, the monachal complex represents a favourite place of pilgrimage of the Romanians from everywhere, a special place and peace bringer.

Mănăstirea Putna. Vedere aereo de ansamblu
Монастир Путна. Загальний вигляд з повітря
Putna Monastery. General aerial view

Mănăstirea Putna - Mormântul Voievozului Ștefan cel Mare
Монастырь Путна - Успенская икона государя Стефана Великого
Putna Monastery - The tomb of the voivode Stephen the Great

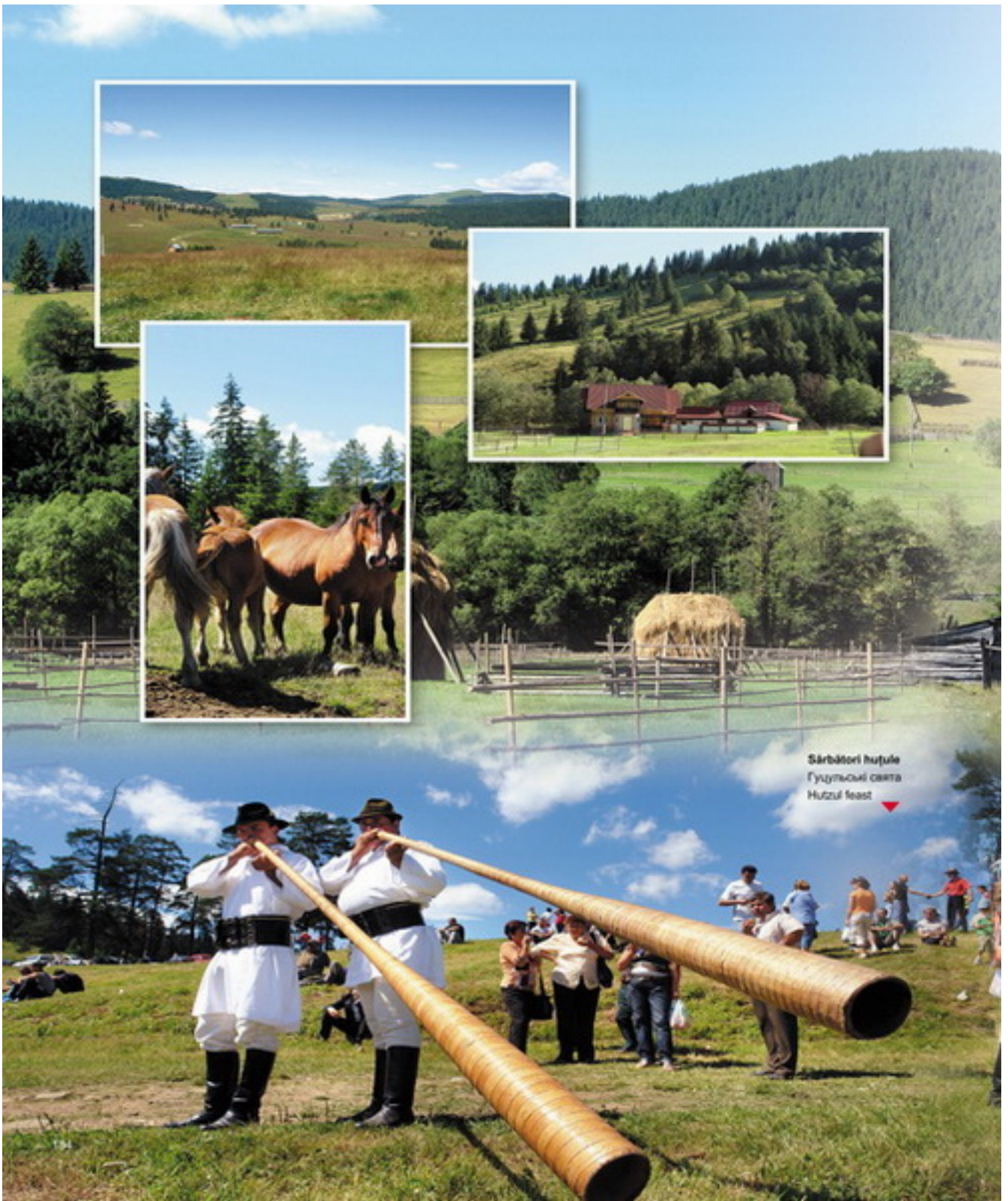

Tablouri biblice
Библейски картини
Biblical paintings

LUCINA. LOCALITATE DE REFERINȚĂ A TURISMULUI ECVESTRU DIN BUCOVINA

**ЛУЧИНА. НАСЕЛЕНИЙ ПУНКТ, В ЯКОМУ
РОЗВИВАЄТЬСЯ КІННИЙ ТУРИЗМ БУКОВИНИ
LUCINA. PLACE OF REFERENCE OF THE EQUESTRIAN
TOURISM IN BUCOVINA**

Sárbátori hűzűle
Гузымові свята
Húzúl feast ▼

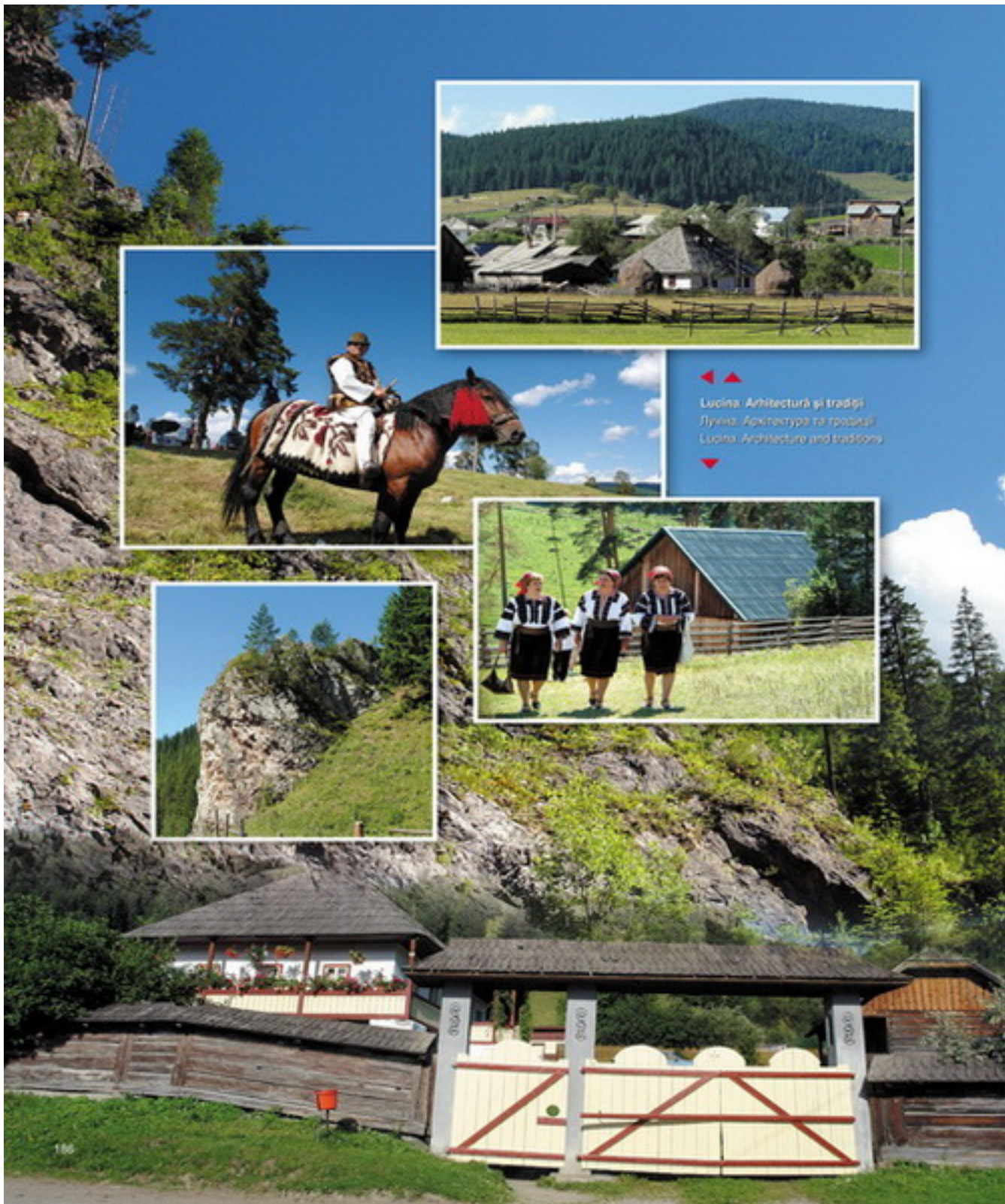

Lucina. Arhitectură și tradiții
Рухина. Архітектура та традиції
Lucina. Architecture and traditions

Lucina: Arhitectură și tradiții
Лувина: Архитектура и традиції
Lupina: Architecture and traditions

VICOVU DE SUS

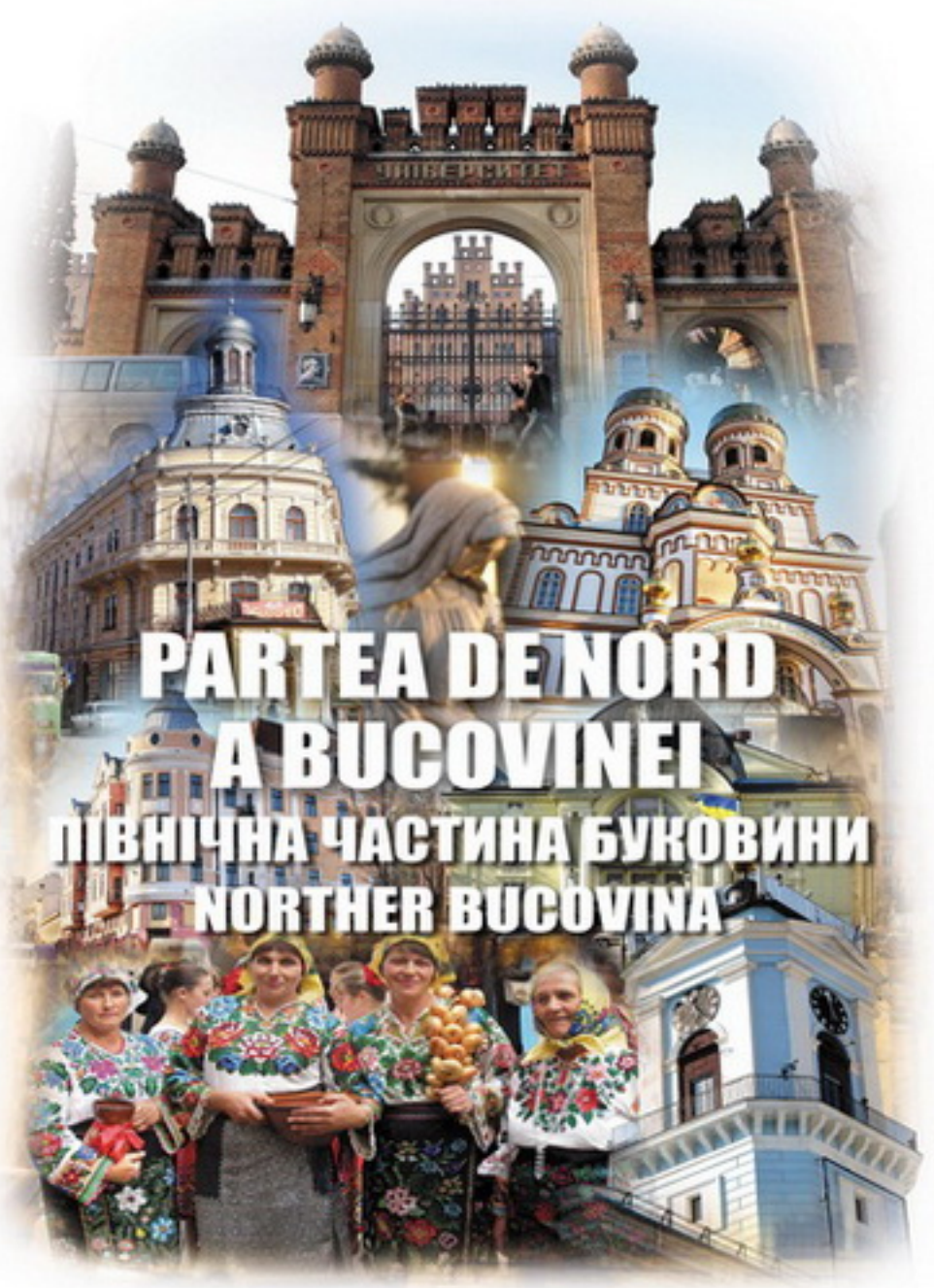
ORAȘ RURAL DE FRONTIERĂ

ВІКОВУ ДЕ СУС - ПРИКОРДОННЕ МІСТЕЧКО
VICOVU DE SUS - RURAL BORDER TOWN

Vicovu de Sus - localitate de frontieră în care casele tradiționale reprezintă adevărate muzee în aer liber
Vicovu de Sus - природно місце, в якому традиційні хати є справжніми музеями під відкритим небом
Vicovu de Sus - frontier place where the traditional houses are real museums

**PARTEA DE NORD
A BUCOVINEI**

**ПІВНІЧНА ЧАСТИНА БУКОВИНИ
NORTHER BUCOVINA**

CERNĂUȚI

ЧЕРНІВЦІ

CZERNOWITZ

Cernăuțul - capitala Bucovinei istorice, își are originea în evul mediu, localitatea dezvoltându-se, într-o primă etapă în jurul cetății Țețina, ridicată, se pare, la sfârșitul secolului al XIII-lea sau începutul veacului următor. În urma apariției unor dispute moldo-polone pe marginea statutului Ținutului Țețina, domnii moldoveni au decis, la mijlocul secolului al XV-lea, să transfere centrul Ținutului la Cernăuți.

Așezarea geografică, pe malul râului Prut, la răscrucea drumurilor comerciale care mergeau spre Suceava, Hotin și porturile de la Marea Neagră (Chilia și Cetatea Albă), dinspre Regatul Poloniei, a constituit un factor determinant în dezvoltarea orașului Cernăuți.

Atestat documentar la 8 octombrie 1408 într-un privilegiu acordat de Alexandru cel Bun, domn al Moldovei (1400-1432), negustorilor din Lvov (azi Lviv), începând cu 1775, orașul a făcut parte din Imperiul Habsburgic. În partea finală a revoluției de la 1848-1849, Cernăuțul a devenit capitala Ducatului Bucovina, înstituit prin Constituția Austriei din 4 martie 1849. În anul 1875 a fost înființată Universitatea Francisco-Iosefină, o instituție de învățământ superior renumită în tot imperiul și în afara acestuia. În toamna anului 1918, când s-a dezmembrat Austro-Ungaria, Cernăuțul a devenit parte a României.

Până la sfârșitul anilor '30 ai secolului XX, în Cernăuți și-au desfășurat activitatea 8 consulate: austriac, cehoslovac, german, olandez, polon, suedez, francez și italian. În perioada interbelică s-au construit diferite edificii culturale și economice, aerogara și terasa aeroportului. Capitala Bucovinei a fost primul oraș din România unde s-a introdus troleibusul. Pavarea străzilor, așa cum este astăzi strada „Olga Kobyleanska” (fosta „Jancu Flondor”), s-a realizat în mare parte în aceeași perioadă. În iunie 1940, împreună cu partea de nord a Bucovinei, Cernăuțul a fost ocupat de armata Uniunii Sovietice și apoi inclus în cadrul Republicii Sovietice Socialiste Ucrainene. După destrămarea URSS, orașul a devenit parte a Ucrainei. Locuitorii Cernăuțului se mândresc astăzi cu o serie de monumente de arhitectură și ansambluri landschaftice. La Cernăuți a învățat și a scris primele sale versuri clasicul literaturii românești și universale - Mihai Eminescu; orașul se laudă cu multe alte nume de referință pentru istoria și cultura germanilor, evreilor, polonezilor ș. a. La bazele dezvoltării literaturii ucrainene în Bucovina a stat unul dintre cei mai iluștri reprezentanți ai ei Yuri Fedkovyci. Contribuții remarcabile în istoria literaturii au devenit operele unor scriitori ca Olga Kobyleanska, Paul Celan, Eliezer Steinberg și mulți alți. În centrul regional funcționează peste 6 instituții de învățământ superior, inclusiv Universitatea Națională din Cernăuți și Universitatea Bucovineană de Medicină.

Perla Cernăuțului este complexul arhitectonic al fostei reședințe a mitropoliților bucovineni. Caspeții orașului rămân încăltați și de clădirile istorice ale teatrului muzical-dramatic, ale poștei centrale și fostei Camere de Comerț și Industrie, ale palatului justiției și gării feroviare. Străzile din partea centrală a Cernăuțului, parcurile lui frumoase amintesc de atmosfera de altă dată a vechiului oraș. Recunoștința orașenilor față de personalitățile ale căror viață și activitate au fost legate de urbea de pe Prut, s-a materializat în monumentele lui M. Eminescu, Yu. Fedkovyci, I. Vorobchevici, P. Celan, O. Kobyleanska, J. Hlavka ș. a.

Заснування міста Чернівці - столиці історичної Буковини, відноситься до середньовіччя. В околицях міста на лівому березі р. Прут збереглися залишки юнгого слов'янського городища Черк, що відоме з середини XII століття. В середині XIII ст. ймовірно в результаті пожежі мешканці переселилися на правий, височий берег Прута. Найімовірно літописна згадка про поселення в межах сучасних Чернівців датується 1395 роком. Йдеться про Цецин - місто-фортецю й адміністративний центр Шининської землі (так у ті часи називалася Буковина). Через появу певних молдовсько-польських непорозумінь навколо статусу Цецинської волості, у середині XV століття молдовські господарі вирішили перенести центр волості до Чернівців (так називалося поселення на околицях города Цецина).

Уперше Чернівці згадуються документально 8 жовтня 1408 р. у грамоті господаря Молдови Олександра Доброго (1400-1432), виданої півніським куцям. З 1775 р. місто стало частиною Габсбурзької імперії.

Географічне розташування на березі річки Прут, на перехресті комерційних шляхів з Королівства Польського до Сучави, Хотина та чорноморських портів (Київ та Білгород), стало визначальним фактором розвитку міста Чернівці.

Наприкінці революційних подій 1848-1849 рр. Чернівці стали столицею Буковинського герцогства, проголошеного Австрійською конституцією від 4 березня 1849 р. В 1875 р. був заснований університет Франца Йосафа - видий навчальний заклад, відомий у всій імперії та поза її межами. Восени 1918 року, коли розпалася Австро-Угорщина, Чернівці відійшли до Румунії.

До кінця 30-х років XX-го століття у Чернівцях функціонували 8 консульств: австрійське, чехословацьке, німецьке, голландське, польське, шведське, французьке та італійське. У міжвоєнний період були побудовані різні будівлі культурного та економічного призначення, аеродром та злітне поле аеродрому. Столиця Буковини стала першим містом Румунії, в якому почав ходити тролейбус. У черні 1940 р. разом з північною частиною Буковини Чернівці були зайняті радянською армією і незабаром включені до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки. Місто пишається багатьма видатними особистостями, які зробили значний внесок в історію та культуру українців, румунів, росіян, німців, євреїв, поляків та інших народів. Більш відомі української літератури Буковини став один із славних її представників - Юрій Федькович. До скарбниці світової класики увійшла Ольга Кобилянська. Видатними дослідниками в історії літератури стали твори таких письменників, як Ірина Вільде, Дмитро Загуп, Пауль Целан, Елієзер Штайнбарг та інші. У Чернівцях навчаюся та писав перші свої вірші класик румунської та світової літератури Михайло Емінеску. В обласному центрі діють 6 вузів, включаючи Чернівцівський національний університет імені Юрія Федьковича та Буковинський державний медичний університет.

Сьогодні чернівчани пишаються архітектурними пам'ятниками та садово-парковими комплексами. Перлиною Чернівців вважається архітектурний ансамбль колишньої резиденції буковинських митрополитів. Гості міста занеполюються історичними будівлями музично-драматичного театру, центрального поштамту та колишньої Торгово-промислової палати, палацу юстиції та залізничного вокзалу. Вулиць центральної частини Чернівців, його гарні парки нагадують про минулу атмосферу старого міста. Турбота чернівчан щодо збереження пам'яті особистостей, життя і діяльності яких були пов'язані з містом над Прутом, матеріалізувалася у пам'ятниках Ю. Федьковичу, О. Кобилянській, С. Воробкевичу, М. Емінеску, П. Целану, Й. Главі та іншим.

Czemowitz - the capital of the historical Bucovina, has its origins in the Middle Ages, and developed, in a first stage around the Tejna fortress, that seems to have been built at the end of the XIII century or the beginning of the next century. Following some Moldavian - Polish disputes on the theme of Tejna region statute, the Moldavian rulers decided, at the middle of the XV century, to transfer the center of the land to Czemowitz.

The geographical position, on the bank of Prut River, at the intersection of the commercials roads towards Suceava, Hotin and the harbors from the Black Sea (Chilla and White Fortress), from the Kingdom of Poland, was a determinant factor in the development of Czemowitz city.

Mentioned in documents on the 8th of October 1408 in a privilege conferred by Alexander the Good, ruler of Moldavia (1400-1432), to the merchants from Lvov (today Lviv), starting with 1775, the city was a part of the Hapsburg Empire. At the end of the revolution from 1848-1849, Czemowitz became the capital of Bucovina Duchy, proclaimed by the Constitution of Austria from the 4th of March 1849. In the year 1875 the Francisco-Josephine University was founded, an institution of superior education well-known in the whole Empire and outside it. In the autumn of 1918, when Austro-Hungary collapsed, Czemowitz became part of Romania.

Towards the end of the third decade of the XXth century, there were eight consulates in Czemowitz: Austrian, Czech-Slovak, German, Dutch, Polish, Swedish, French and Italian. In the interwar period different cultural and economical edifices were built, the airport and the terrace of the airport. The Capital of Bucovina was the first city of Romania which had trolleybuses. The paving of the streets, as it is today the "Olga Kobyleanska" Street (the former Jancu Flondor), was performed in that period. In June 1940, together with the northern part of Bucovina, Czemowitz was occupied by the Soviet Union Army and afterwards it was included in the Ukrainian Socialist Republic. After the break up of the U.S.S.R., the city became part of Ukraine. The inhabitants of Czemowitz are proud today of a series of architectural monuments and landscape ensembles. Mihail Eminescu - a prominent personality of the Romanian and universal literature - learnt here and wrote his first poems; the city is proud of numerous other reference names from the history and culture of Germans, Jews, Polish etc. At the basis of the Ukrainian literature development in Bucovina lies one of its most illustrious representatives - Yuri Fedkovyci. Outstanding contributions to the history of literature were the masterpieces of: Olga Kobyleanska, Paul Celan, Eleizer Steinberg and many others. Six institutions of high education function in the regional centre, inclusively Czemowitz National University and Bucovina University of Medicine.

The pearl of Czemowitz is the architectonic complex of the former residence of the bishops of Bucovina. The guests of the city remain stunned by the historical buildings of the Musical-Dramatic Theatre, of the central post office and of the former Commercial and Industrial Room, of the Justice Palace and the railway station. The streets of the central part of Czemowitz, the beautiful parks remind us of the atmosphere of the old city. The gratitude of the locals towards the personalities whose lives and activities were connected to the city on the Prut River, was materialized in the monuments of M. Eminescu, Yu. Fedkovyci, I. Vorobchevici, P. Celan, O. Kobyleanska, J. Hlavka and others.

CERNĂUȚI

ЧЕРНІВЦІ
CZERNOWITZ

Primăria ▼
Ратуша
Town Hall

Teatrul muzical-dramatic
„Olga Kobyleanska” din Cernăuți
Чернівцівський музично-драматичний
театр імені Ольги Кобилянської
The Musical Dramatic Theater "Olga Kobyleanska"
in Czernowitz

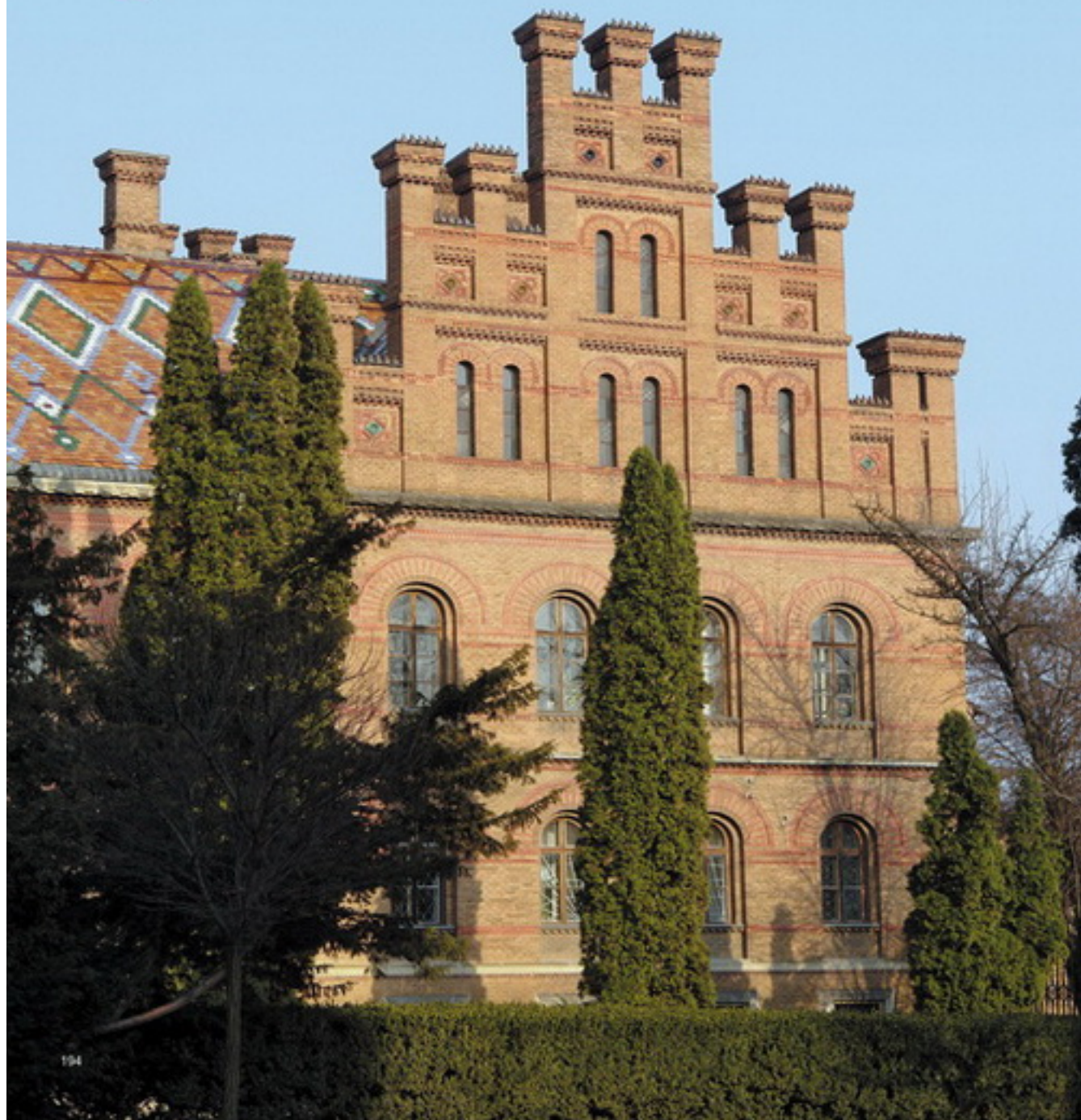
Biserica armenescă Sf. Petru și Pavel
Вірменська церква Петра і Павла (органний зал)
The Armenian Church St. Peter and Pavel

Universitatea Națională "Yurii Fedkovič" (fostul sediu al Mitropoliei Bucovinei și Dalmației)

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича (колишня резиденція митрополита Буковини і Далмації)

The National University "Yurii Fedkovič" from Czernowitz (the former residence of the Bucovina and Dalmatia Metropolitan Church)

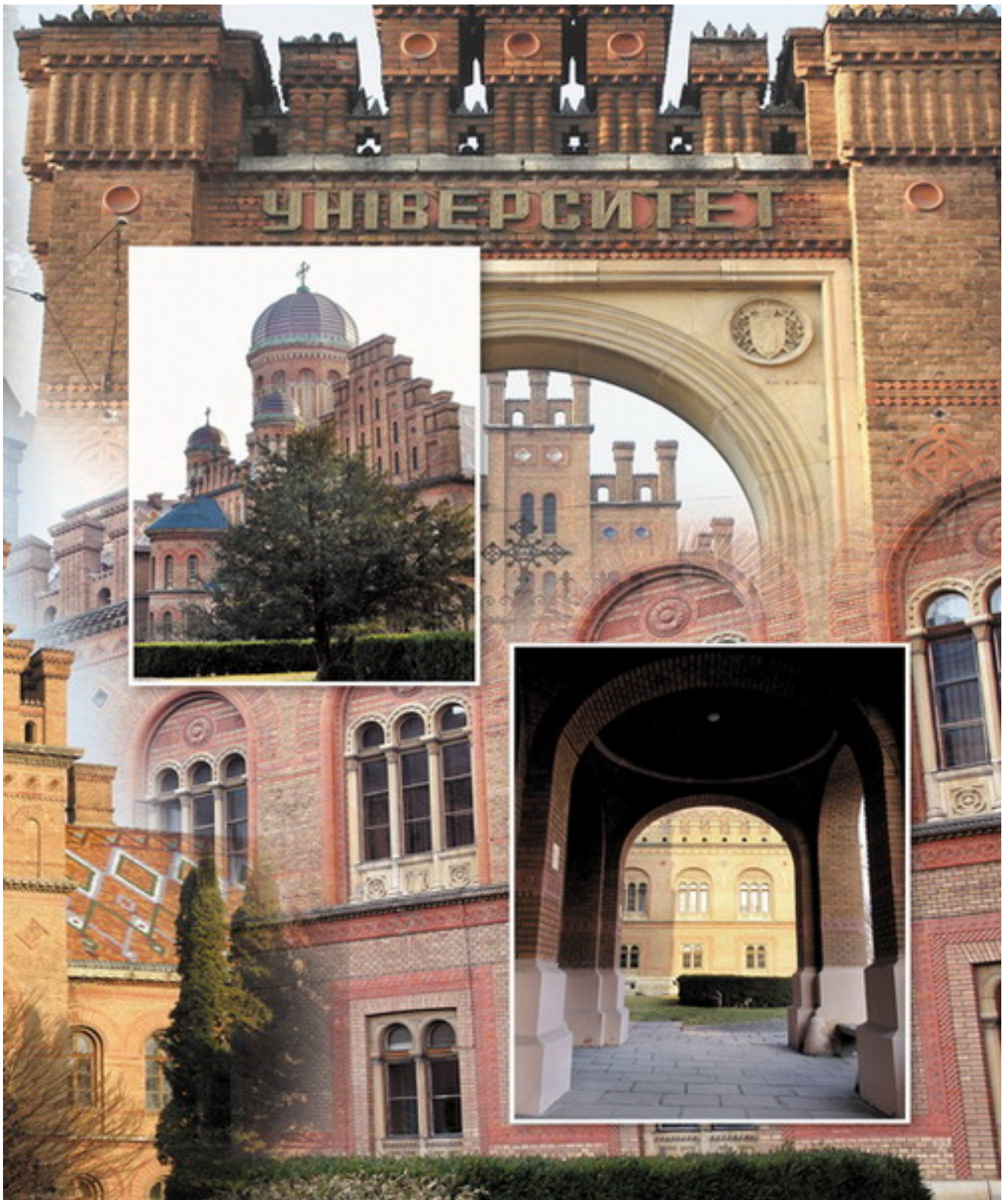

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА
КОРПУС № 5
РЕКТОРАТ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА
КОРПУС № 5
ФАКУЛЬТЕТ
ІНОЗЕМНИХ МОВ

▲
Ansamblul arhitectural al maestrului Iosif Hlavka
Архітектурний ансамбль шедевр Йосифа Главки
Architecture ensemble of the artist Iosif Hlavka
▲

▲
Poarta de intrare in universitate
Вхідна брама університету
The entrance gate in the University

Corpul Facultății de Geografie
Корпус географічного факультету
The building of the Geography Faculty

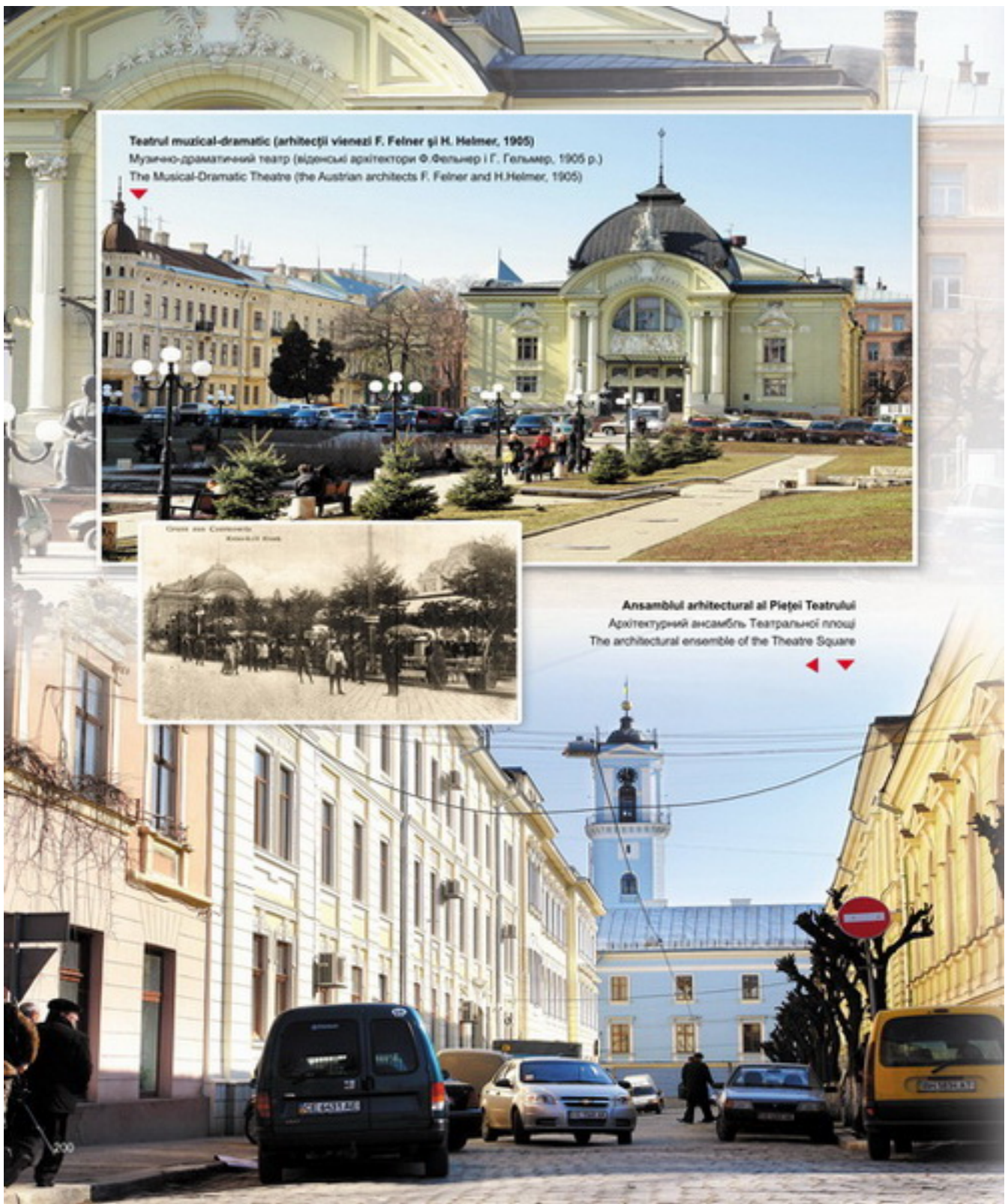
Biserica Celor Trei Botezătorii
Церква Трьох Хрещатенів
The Church of the Three Baptizers

Teatrul muzical-dramatic (arhitecții vienezi F. Felner și H. Helmer, 1905)
Музико-драматичний театр (віденські архітектори Ф. Фельнер і Г. Гельмер, 1905 р.)
The Musical-Dramatic Theatre (the Austrian architects F. Felner and H. Helmer, 1905)

Ansamblul arhitectural al Pieței Teatrului
Архітектурний ансамбль Театральної площі
The architectural ensemble of the Theatre Square

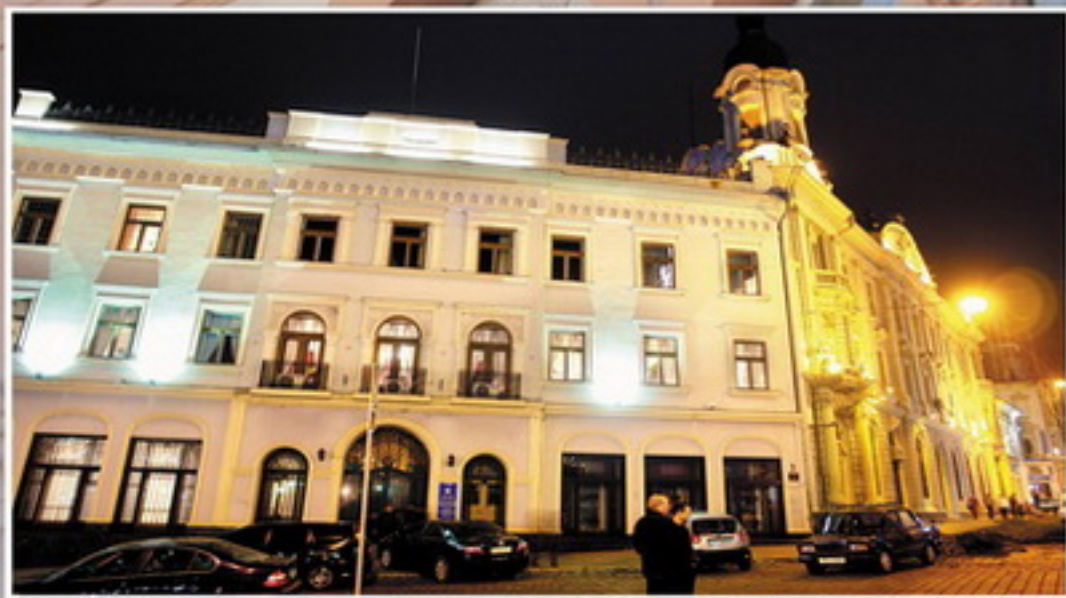
Universitatea Bucovineană de Medicină
Буковинський медичний університет (колишня палата ремесел та торгівлі)
The Bucovina University of Medicine

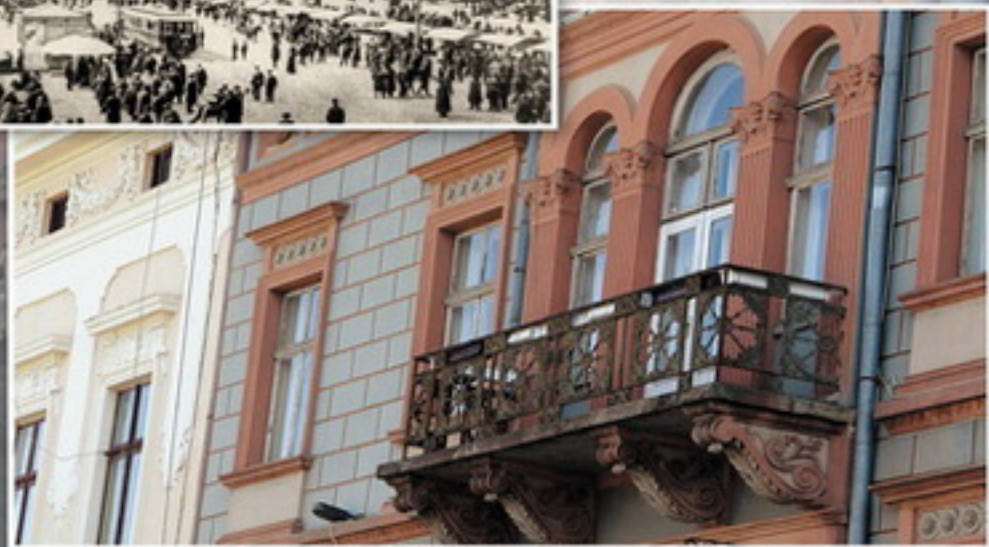

ВУЛИЦЯ НАЗВАНА ІМЕНЕМ ВОСВОДИ-
ПРАВИТЕЛЯ МОЛДОВИ ОЛЕКСАНДРА ДОБРОГО
(АЛЕКСАНДРУ ЧЕЛ БУН), ЯКИЙ У СВОЇЙ ГРАМОТІ
КУПЦЯМ ВІД 8 ЖОВТНЯ 1408 РОКУ ЗАЛИШИВ
ПЕРШУ ПИСЬМОВУ ЗГАДКУ ПРО МІСТО
ЧЕРНІВЦІ
STRADA POARTĂ NUMELE DOMNITORULUI
MOLDOVEI ALEXANDRU CEL BUN, ÎN ACTUL
OFICIAL DIN CANCELARIA CĂRUȘA, EMIS
LA 8 OCTOMBRIE 1408, SE MENȚIONEAZĂ
PRIMA ATESTARE DOCUMENTARĂ A ORĂȘULUI
CERNĂUȚI
SOCIETATEA "GOLGOTA" 2004

▲ ▲
**Primăria orașului - simbolul
principal al orașului**
Міська ратуша - головний символ міста
The Town Hall - main symbol of the town

Complexul Piaței Centrale
Комплекс Центральной площади
The complex of the Central Market

Filarmonica regională Cernăuți
Чернівецька обласна філармонія
The Regional Philharmonic Czernowitz

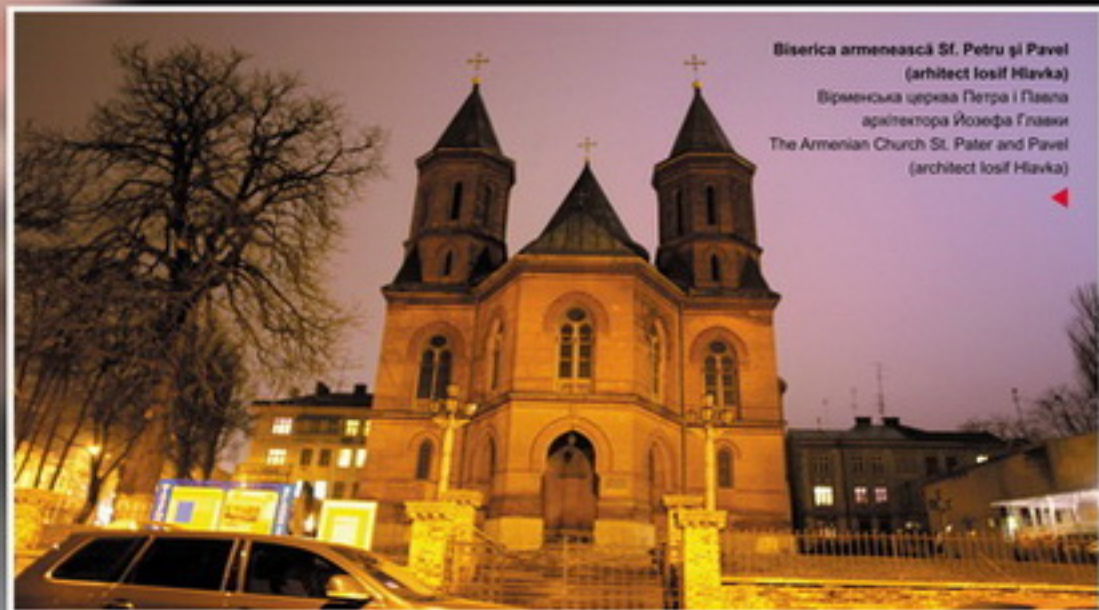

Clădirea-navă
Езриво-корабель
Ship-shaped Building

Hotelul Bristol, Piața Filarmonicii
Готель Епістрон на площі Філармонії
Bristol Hotel, The Philharmonic Square

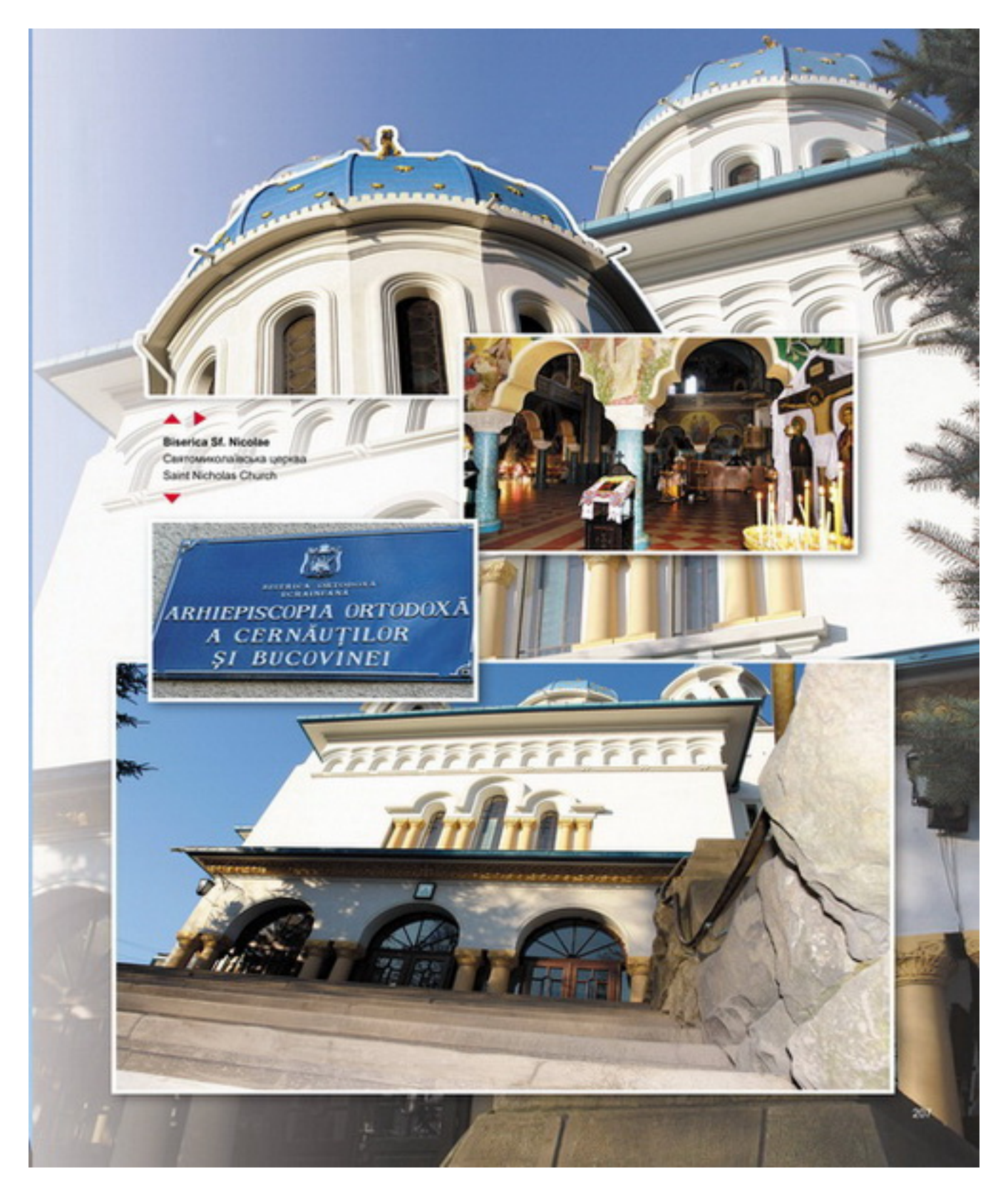
Biserica armenescă Sf. Petru și Pavel
(architect Iosif Hlavka)
Вірменська церква Петра і Павла
архітектора Йозефа Главки
The Armenian Church St. Peter and Paul
(architect Iosif Hlavka)

Sediul Administrației de Stat a Regiunii Cernăuți
(fostul Palat de Justiție) - arhitect I. Hlavka
Приміщення обласної державної адміністрації
(колишній Палац юстиції) архітектора Главки
The Center of the State Administration of Czernowitz Region
(the former Palace of Justice) - architect I. Hlavka

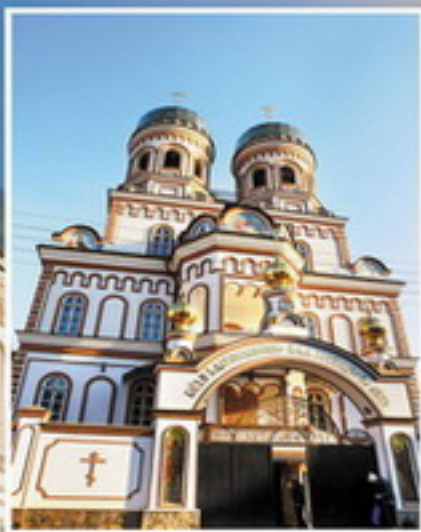
Biserica Sf. Parascheva
Црква светог Параскеви
Saint Parascheva Church

Biserica Sf. Nicolae
Свято-Николаевская церковь
Saint Nicholas Church

Mănăstirea de maici Sf. Vovidenie ▲
Свято-Введенский женский монастырь
The Nun Church St. Vovidenie

Catedrala Pogorârea Sf. Duh
Кафедральный Святодуховский собор
The Holy Ghost Descent Cathedral

▲
Biserica Adormirea Maicii Domnului
Церква Ўдвіжы Бороздэў
The Assumption of the Virgin Church
▼

◀ Biserica romano-catolică Inima lui Isus
Католический костел Сердца Иисуса
The Roman-Catholic Church "Jesus's Heart"

Biserica Sf. Nicolae
Митрополическая церковь
Saint Nicholas Church

Catedrala Pogorărea Sf. Duș
Кафедральный собор Святого Духа
The Holy Ghost Descent Cathedral

Biserica Înălțarea Domnului
Свято-Вознесенская церковь
The Ascension Church

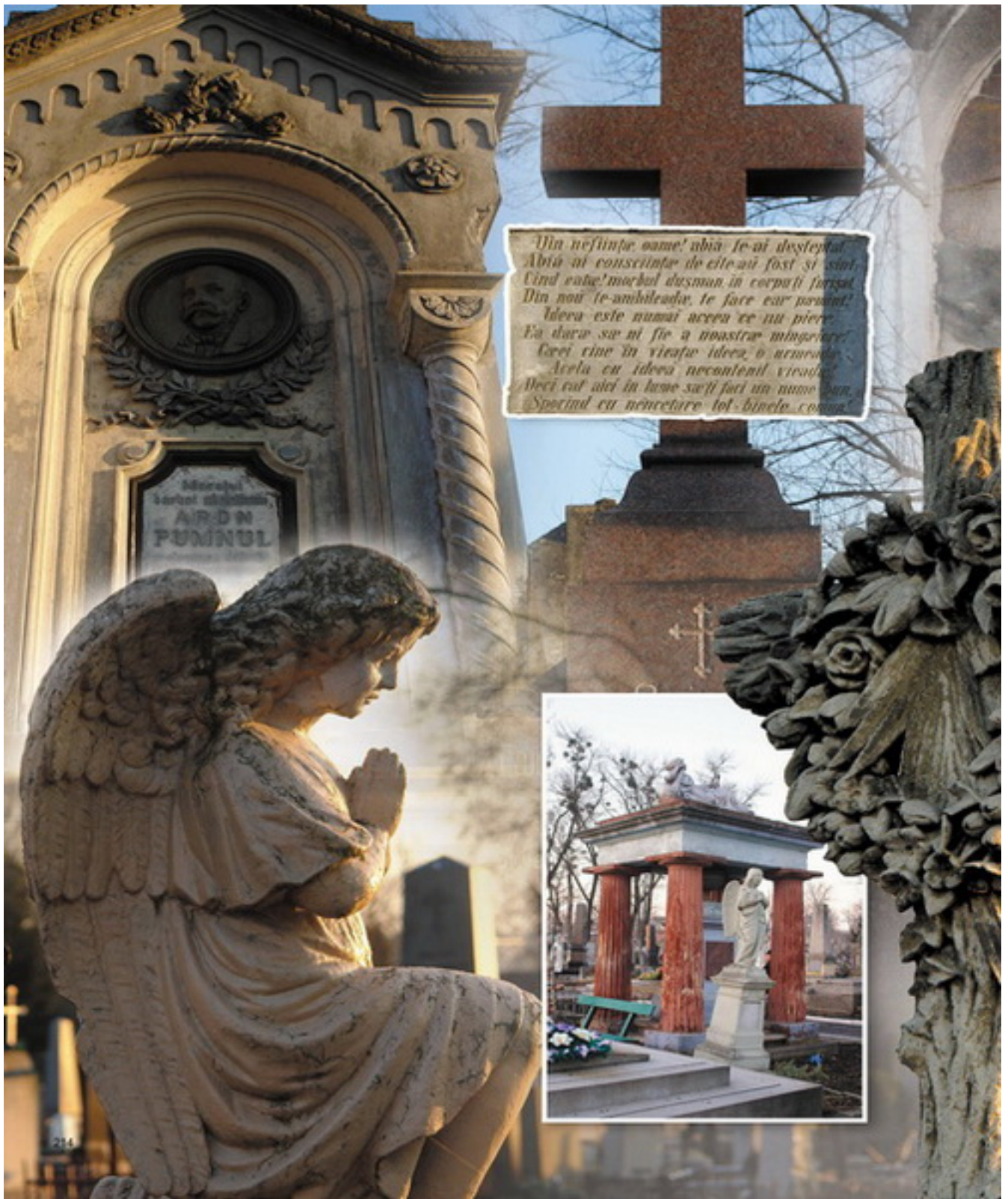

◀ ◀ ◀ ◀
Muzeul traiului și arhitecturii populare Cernăuți
Чернівецький музей народної архітектури і побуту
The Popular Life and Architecture Museum Czernowitz
▶

*Ună neștiute, oame' abia te-ai desțepit
Abia ai conștiința de ești-ai fost și stăit
Când ești morbul dusman în corpul țigărit
Din nou te-amblenă, te face ear porțit
Ideea este numai aceea ce nu pier
Ea dară să-ți fie a noastră mîngiere
Ceei rine în viața ideea o ardește
Acela cu ideea necontentit viață
Deci ești alți în lume să-ți faci un nume bun
Spiritul cu nemetere tot binele cun*

Măscuți
Văcărești
ARON
PUMNUL

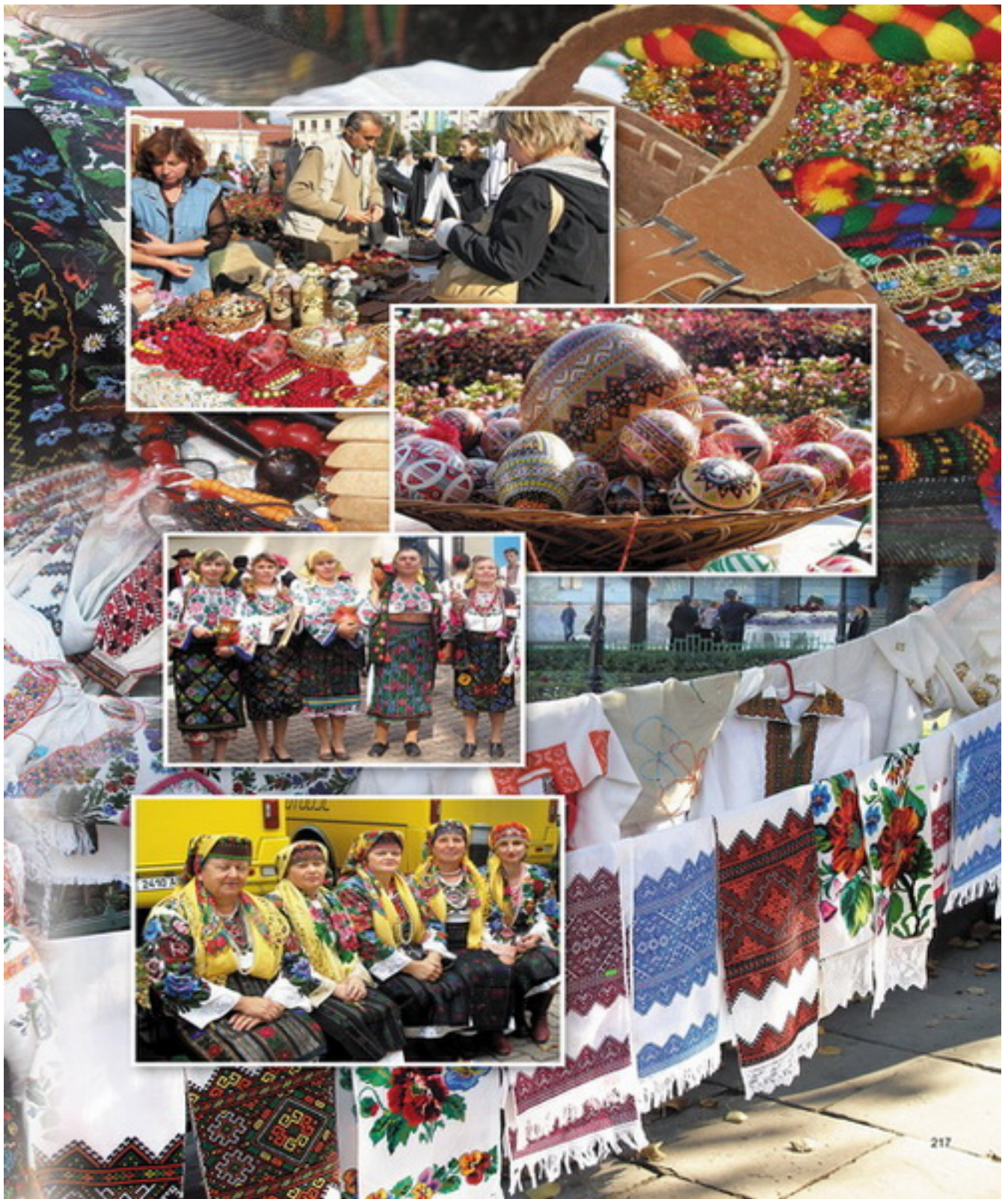
Cimitirul crăpănesc - un necrocomplex inedit
Міське кладовище - своєрідний некрокомплекс
The town cemetery - a unique necrocomplex

Festivalul Internațional de Folclor „Întâlniri bucovinene”
Міжнародний фольклорний фестиваль «Буківинські зустрічі»
The International Folk Festival "Appointments in Bucovina"

Clădirea - navă - cartea de vizită a orașului
Будівництво - корабельня - візитна картка міста
Ship - shaped building - the Visit Card of the Town

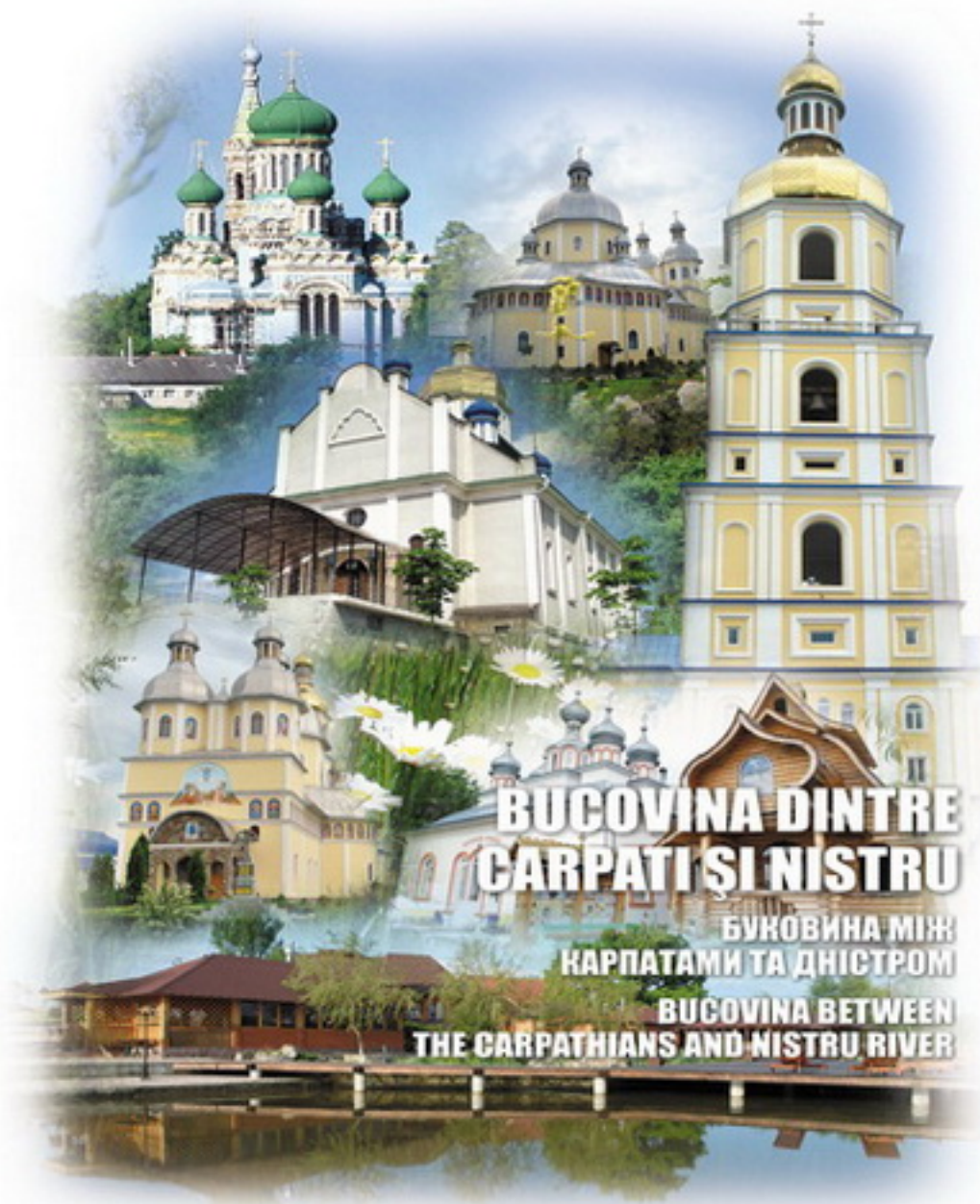

Complexul arhitectural al Pieței Filarmonicii
Архітектурний комплекс площі Філармонії
The Architectural Complex of the Philharmonic Square

Monumentul Mihai Eminescu
Памятник Микоэ Еминеску
Mihai Eminescu Monument

**BUCOVINA DINTRE
CARPATI SI NISTRU**

**БУКОВИНА МІЖ
КАРПАТАМИ ТА ДНІСТРОМ**

**BUCOVINA BETWEEN
THE CARPATHIANS AND NISTRU RIVER**

BUCOVINA DINTRE CARPATI ȘI NISTRU

БУКОВИНА МІЖ КАРПАТAMI ТА ДНІСТРОМ

BUCOVINA BETWEEN THE CARPATHIANS AND NISTRU RIVER

Acest ținut are o bogată moștenire naturală și culturală: canioane, stânci, peșteri, cascade, ape minerale valoroase, numeroase monumente de arheologie și arhitectură. Diversitatea sa naturală se datorează amplasării în trei regiuni landșaftice înalte: de silvostepă (zona dintre Nistru și Prut), premontană (între râul Prut și Carpați) și silvomontană (Carpați Păduroși).

Partea prenistreană a Bucovinei este cunoscută prin splendidul canion al Nistrului, un fenomen unic creat de Dumnezeu și natură, reunind ieșirile tectonice ale Câmpiei est-europene și ale Curburii locale precarpatice. Numeroasele descoperiri paleontologice și arheologice în peșterile de pe Nistru provoacă interesul nu doar al cercetătorilor, ci și al turiștilor. În special al celor interesați de Cultura Cucuteni-Trypillia (au fost identificate monumente din milenii IV-III î. Hr.). Podoabă a dealurilor de deasupra Nistrului este mănăstirea Crisocatic (sec. XVII). Pe colinele de vest ale platoului Hotin este amplasat satul Văstăuți, baștina lui Eugenie Hacman (1793-1873), primul mitropolit al Bucovinei. Orașelul Chițmani este locul de naștere al cunoscutului scriitor Myhalo Hvasiuk și al celebrului său fiu, compozitorul Volodymyr Hvasiuk. Chițmaneni păstrează cu strictețe și memoria altui concetățean Ivan Mykolaiciuk, actor și regizor de film, născut în satul Ciortoria. Aici funcționează casa lui memorială. O altă atracție a satului este rezervația ornitologică lacul „Lebedelor”. În apropiere de Chițmani, în localitatea Lujeni, se află biserica Adormirii, cel mai vechi edificiu religios din regiunea Cernăuți, ridicat în anul 1453.

Partea premontană a Bucovinei este interesantă prin muntele Ana, precum și mănăstirea omonimă din or. Vașcăuți. Este un loc vizitat de numeroși pelerini. Vașcăuți sunt și capitala unui adevărat carnaval: în ziua de 14 ianuarie, de Sf. Vasile (stil vechi), aici se organizează „Malanca din Vașcăuți”.

Un alt loc sacru în partea de nord a Bucovinei este complexul mănăstiresc Sf. Înălțare din Banceni, întemeiat în anul 1993. Această construcție de pe malul drept al Prutului, în preajma Codrului Cosminului, impresionează prin somptuoșitatea sa.

În mozaicul monumentelor religioase din partea de nord a Bucovinei se încadrează armonios biserica Adormirii Maicii Domnului (1908) de rit vechi, din satul Fântâna Albă, raionul Hîlboca. Comunitatea lipovenilor a păstrat și o biserică de lemn, Sf. Cozma și Damian, din secolul al XVIII-lea. Satul însuși este un fel de muzeu, în care s-a conservat modul de viață tradițional al etnicilor ruși, cu toate particularitățile sale materiale și spirituale.

Zona Hîlboca este renumită prin numeroase descoperiri arheologice legate de Cultura Cucuteni-Trypillia, din milenii al III-lea î.Hr. (îngă satele Volcinețul Vechi, Voloca, Camenca, Corovia, Molodia, Oprigeni și Cereplăuți), Cultura Lukajivka (Molodia), Cultura tumurilor carpatice (Oprigeni), cultura slavă și pransină (Voloca, Cereplăuți). În rândul personalităților locului se remarcă scriitoarea Olga Kobyleanska. Turiștii vizitează cu plăcere casa ei memorială din satul Treștiana.

În general, teritoriul Bucovinei precarpatice dispune de o rețea dezvoltată de trasee turistice care cuprind impresionant monumente ale patrimoniului natural și cultural. La dispoziția turiștilor se află interesante instituții de agrement.

Partea de nord a Bucovinei este un ținut evocat de legende și cântat de poeți, însuflețit de dragostea locuitorilor săi. Întotdeauna deschis pentru cei dornici să admire miracolul.

Цей край має багату природну та культурну спадщину: каньйони, скелі, печери, водоспади, цінні мінеральні води, численні пам'ятки археології та архітектури. Природні відмінності зумовлюються його розташуванням у трьох високих ландшафтних регіонах: лісостеповому (Дністровсько-Прутське межиріччя), передгірському (між р. Прут та Карпатами) і гірськолисовому (Буковинські Карпати).

Придністровська частина Буковини відома мальовничим каньйоном Дністра - унікальним явищем, створеним Богом і природою. З'єднавши тектонічні виходи Східноєвропейської рівнини та Передкарпатського крайового прогину. Численні палеонтологічні та археологічні знахідки в печерах вздовж Дністра становлять інтерес не тільки для науковців, а й туристів, особливо тих, хто цікавиться культурою Трипілля-Кукутень (виявлені пам'ятки IV-III тис. до н. е.). Окресла надністрянських скелів - Хрещатийський монастир XVII століття. Батьківщиною першого митрополита Буковини Савана Гамана (1793-1873) є село Василівці на західних схилах Хотинської височини. А м. Кіцмань - місце народження відомого письменника Михайла Івасюка та його славетного сина - композитора Володимира Івасюка. Кіцманці свято беруть пам'ять про ще одного видатного уродженця краю - актора й кінорежисера Івана Миколайчука, що народився в с. Чорторія. Тут знаходиться його музей-садиба. Ще одна окресла села - озеро «Лебедине» - орнітологічний заказник. Неповдалі Кіцмані - в с.м.т. Лукани - знаходиться найдавніша в Чернівецькій області культова споруда Успенська церква. Її збудовано в 1453 р.

Буковинське передгір'я в його західній частині цікаве Анінською горою з однойменним монастирем у м. Вахківці. Це місце відвідування численних паломників. А ще Вахківці стають столицею справжнього карнавалу: 14 січня, в день Святого Василя, тут господарює «Вахківська переберія».

Ще одна духовна святиня північної частини Буковини - Банчанський Свято-Вознесенський чоловічий монастирський комплекс, побудований в 1993 р. Це споруда на правому березі Прута, біля Козм'яцького лісу, вражає своєю величиною здалеку.

В мозаїку сарматських пам'яток північної частини Буковини унікально влітається Свято-Успенський кам'яний старообрядницький храм (1908 р.), що в с. Біла Криниця Глибоцького району. Громада старовірів зберігає тут ще одну, дерев'яну церкву Козьми і Дам'яна XVIII століття. Власно й саме село є своєрідним музеєм, в якому збережено традиційний уклад життя етнічних росіян, з властивими їм матеріальними та духовними старожиттєвими.

Глибоचना славиться ще численними археологічними пам'ятками: культури Трипілля-Кукутень з III тисячоліття до н.е. (біля сіл Старий Воєначець, Волока, Кам'янка, Корovia, Молодія, Опришени та Черепівка), лугазівської культури (Молодія), культури карпатських курганів (Опришени), слов'янської та давньоруської культури (Волока, Черепівка). Серед відомих особистостей краю письменниця Ольга Кобелівська. Туристи заложили відвідують її музей-садибу в с. Демка.

Загалом територія Буковинського Передгір'я має розвинену мережу туристичних маршрутів, що охоплюють цілий обсяг природної й культурної спадщини. До послуг туристів - цілий відпочинковий заклад.

Північна частина Буковини - це край, описаний в легендах і згаданий у поезії, згрітий любов'ю його мешканців, завжди відкритий для всіх охочих долучитися до дива.

This land has a rich natural and cultural inheritance: cañons, cliffs, caves, waterfalls, valuable mineral waters, numerous archeological and architecture museums. Its natural diversity is due to its setting in three high dandschaft regions: of forest steppe (between Nistru and Prut river), pre-mountain (between Prut river and the Carpathians) forest-mountain (The Woody Carpathians).

The pre-Nistru part of Bucovina is known through the splendid cañon of Nistru river, a unique phenomenon created by God and nature that connects the tectonic sides of the East-European Plain and the ones of the pre-Carpathian curvature. The numerous paleontological and archeological discoveries in the caves on Nistru raise the interest of both researchers and tourists, especially of those interested in the Cucuteni-Trypillia Culture (here were identified monuments dating back to IV-III millennia B.C.). The Criscoatic Monastery (the XVII century) embellishes the hills above Nistru. On the western hills of Hotin Plateau lie Vasilăuț village, the place of birth of Eugenie Haoman (1793-1873), the first metropolitan of Bucovina. Chițmani towriest is the birth place of the well known writer Myhalo Ivasiuk and of his son, the famous composer Volodymyr Ivasiuk. The inhabitants of Chițmani retain in their memory with pride the name of Ivan Mykolaičuk, film actor and director, born in Cfortoria village. In this village tourists find his memorial house. Another attraction of the village is represented by the ornithological reservation "Swans Lake". In the neighbourhood of Chițmani, more exactly in Lujeni town, there is Assumption Church, the oldest religious edifice in Czernowitz region, raised in 1453.

The pre-mountain region of Bucovina is interesting through Ana Mountain, as well as through the monastery with the same name from Vaçcăuț town. It is a place very much visited by pilgrims. Vaçcăuț town is the capital of a real carnival: on the 14th of January, on St. Basil's Day (old style) here is organized "Malanca din Vaçcăuț".

Another sacred place in northern Bucovina is the monastery complex The Holy Ascension from Banceni, founded in 1993. This building from the right hand bank of Prut river impresses through its somptuousness.

Among the many other religious monuments in northern Bucovina one can mention the Assumption of the Virgin Church (1908), of old rite, situated in Fântâna Abă village, Hilboca district. The Lippovan community preserved a wood church, St. Cozma and Damian, from the XVIIIth century. The village itself is a sort of museum that kept the traditional Russian way of life with all its material and spiritual peculiarities.

Hilboca region is famous through many archeological discoveries connected with the Cucuteni-Trypillia Culture from the IIIrd milenium B.C. (next to the villages Old Volcinet, Voloca, Camenca, Corovia, Molodia, Opriseni și Cerepăuț), Lukaziška Culture (Molodia), The Carpathian Tumulus Culture (Opriseni), Slav Culture (Voloca, Cerepăuț). Among the personalities from this region one can mention the woman writer Olga Kobelivska. Tourists enjoy visiting her memorial house in Trestiana village.

Generally speaking, the territory of pre-Carpathian Bucovina possesses a developed network of touristic lines which contain the impressive number of monuments belonging to the national and cultural patrimony. Tourists also benefit from interesting recreation institutions.

Northern Bucovina is a place evoked by legends and sung by poets, animated by the love of its inhabitants, always ready for those who are willing to admire the miracle.

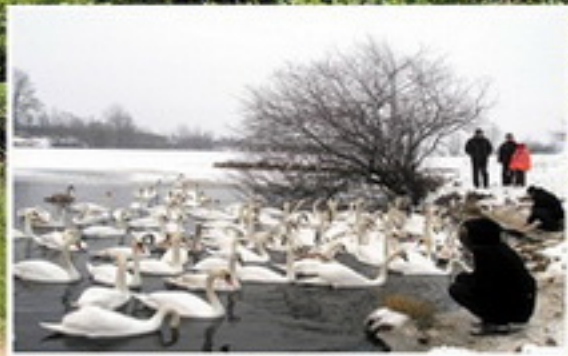
Valea Cosminului - locul preferat de odihnă al cernăuțenilor
Вале Кузьмінка - улюблене місце відпочинку чернівчан
Cosmin Valley - the favourite rest place of the Czernowitz inhabitants

Canionul râului Nistru - monument unicat ▲
al naturii (hotarul de nord al Bucovinei)

Каньйон р. Дуїстер - унікальна ландшафтна пам'ятка
(північна межа Буковини)

The Cañon of Nistru River - unique monument of nature
(the northern border of Bucovina)

Rezervația ornitologică Ciortoria ▲
Орнітологічний охоронюваний заказник
The Ornithological Reservation Ciortoria

Lujeni. Biserică nouă
Новая церква в Лужанках
Lujeni. New Church

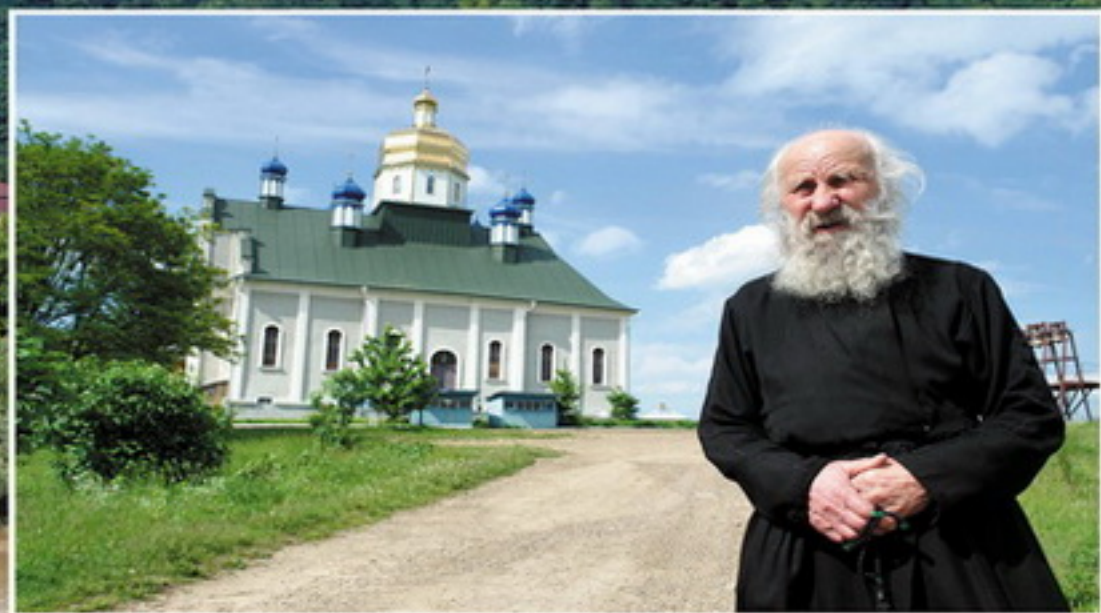

Biserica Înălțarea Domnului din Lujeni (1453)
- cea mai veche biserică din regiunea Cernăuți
Лужанська Вознесенська церква 1453 г.
- найдавніша церква в Чернівецькій області
Assumption Church in Lujeni (1453)
- the oldest church in Czernowitz Region

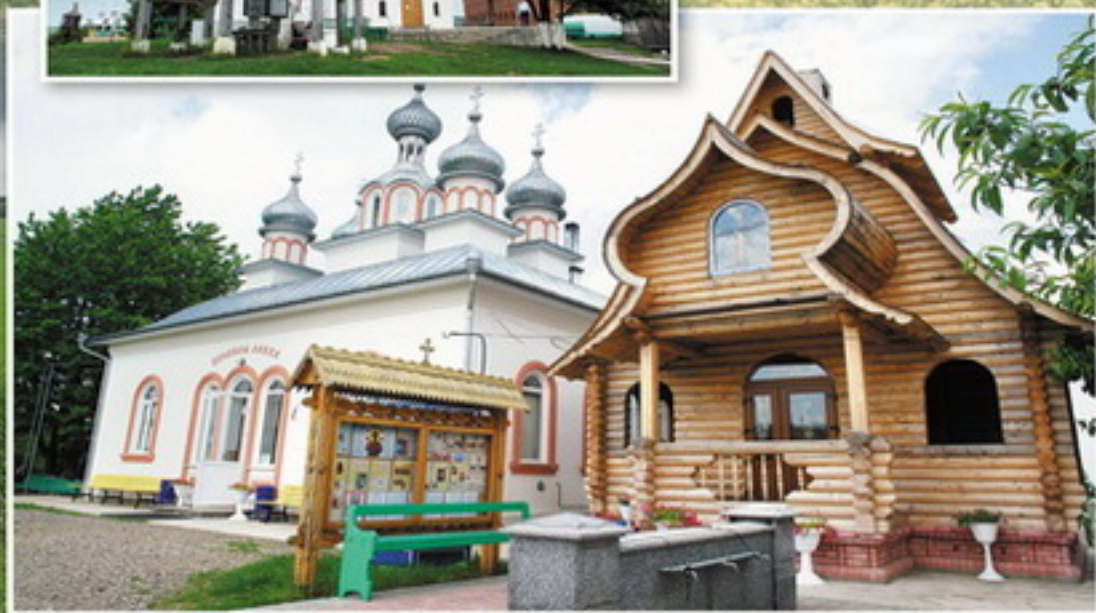
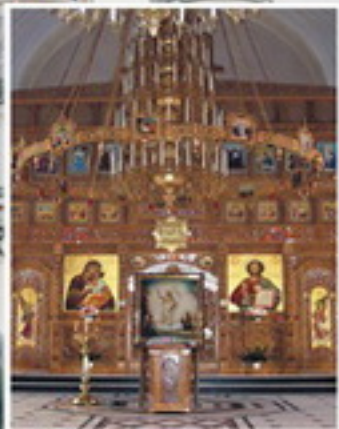

Mănăstirea de călugări Sf. Ioan Gură de Aur (s. Crisocatic)
Свято-Иоанно-Богословский чоловічий монастир в с. Хрецутих
The monk monastery Saint John Golden Mouth (Crisocatic village)

Muntele Ana (mănăstirea de maici Sf. Ana) - locul pelerinajului multor credincioși
Анна-гора (живоный монастырь Святой Анны) - місце паломництва багатьох віруючих
Ana Mountain (Nun Monastery Saint Ana) - pilgrimage place of many believers

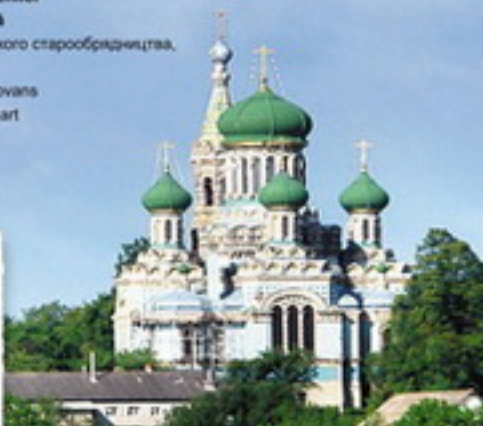

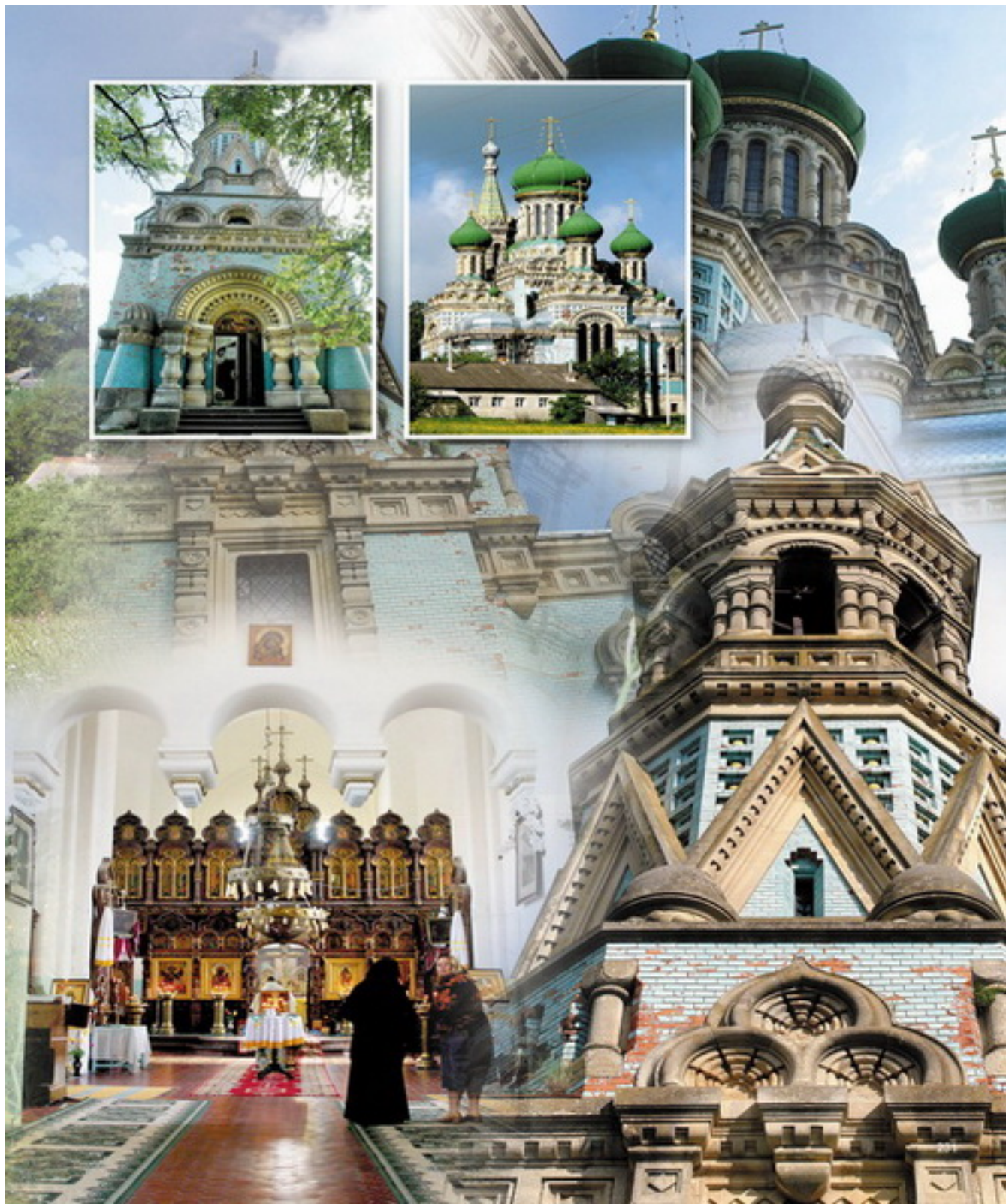
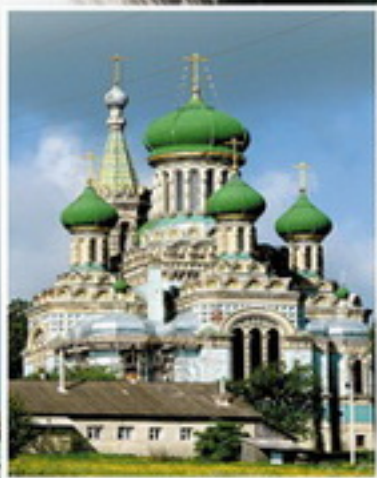
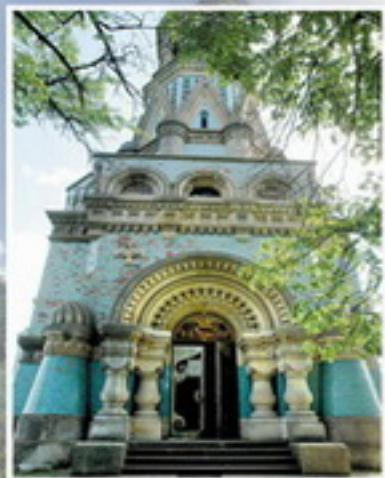

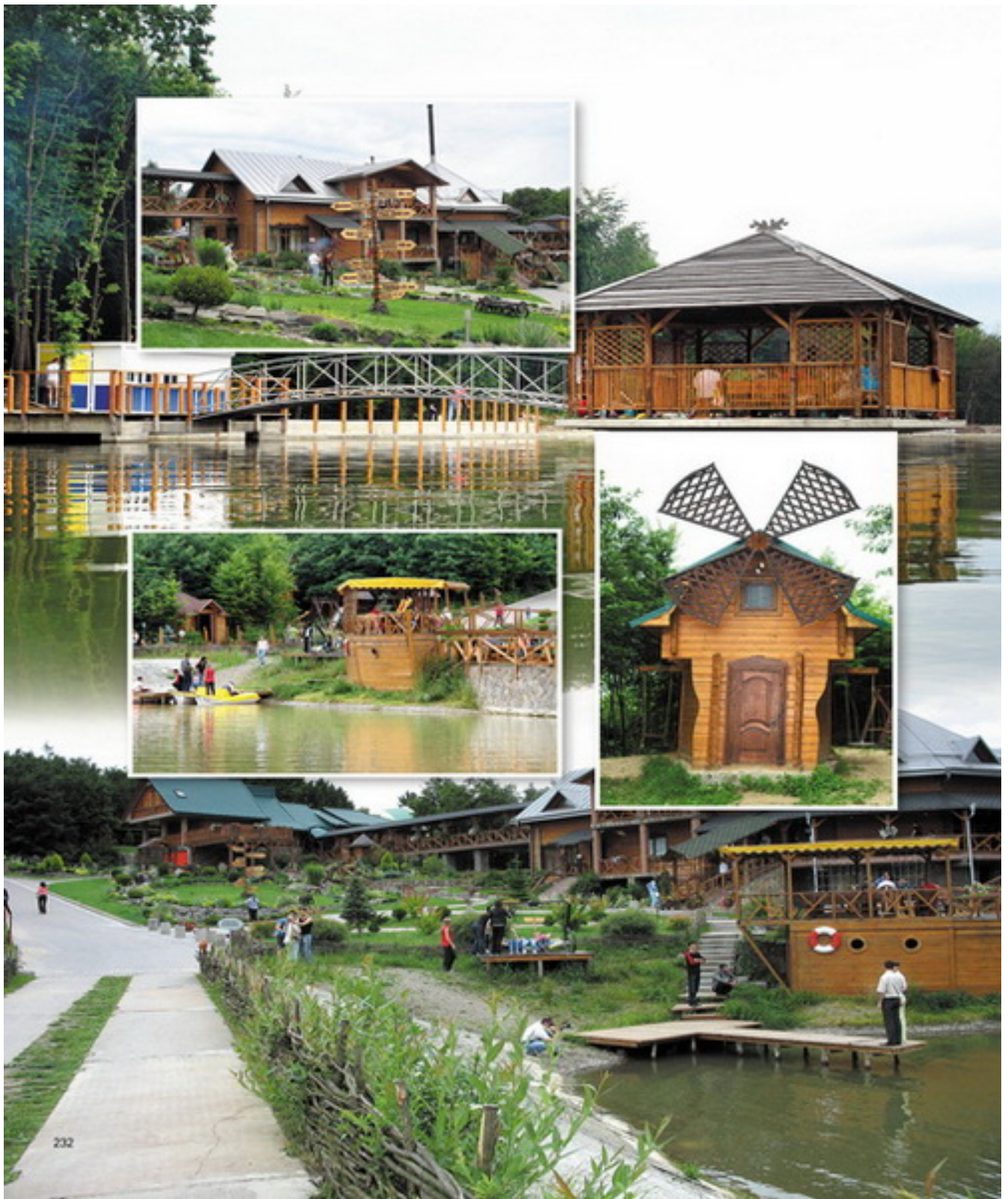
Mănăstirea de călugări „Înălțarea Sf. Cruci” din Bănceni ▲
Банненский Свято-Вознесенский чоловічий монастир
The Monk Monastery "The Holy Cross Ascension" in Bănceni ▼

Complexul Fântâna Albă - centrul mondial la lipovenilor
(ortodocși ruși de rit vechi), operă de artă originală
Біловодський комплекс - центр світового російського старообрядництва,
унікальний шедевр кам'яного зодчества
The White Well Complex - Mondial Center of the Lippovans
(Russian Orthodox people of old rite), original work of art

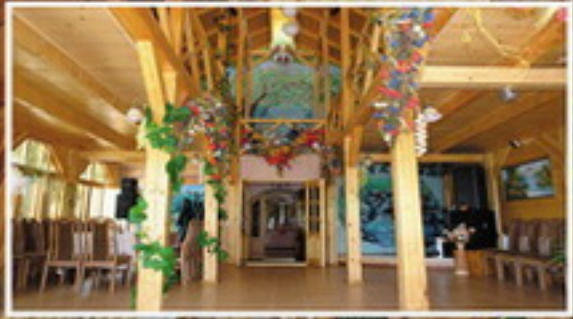
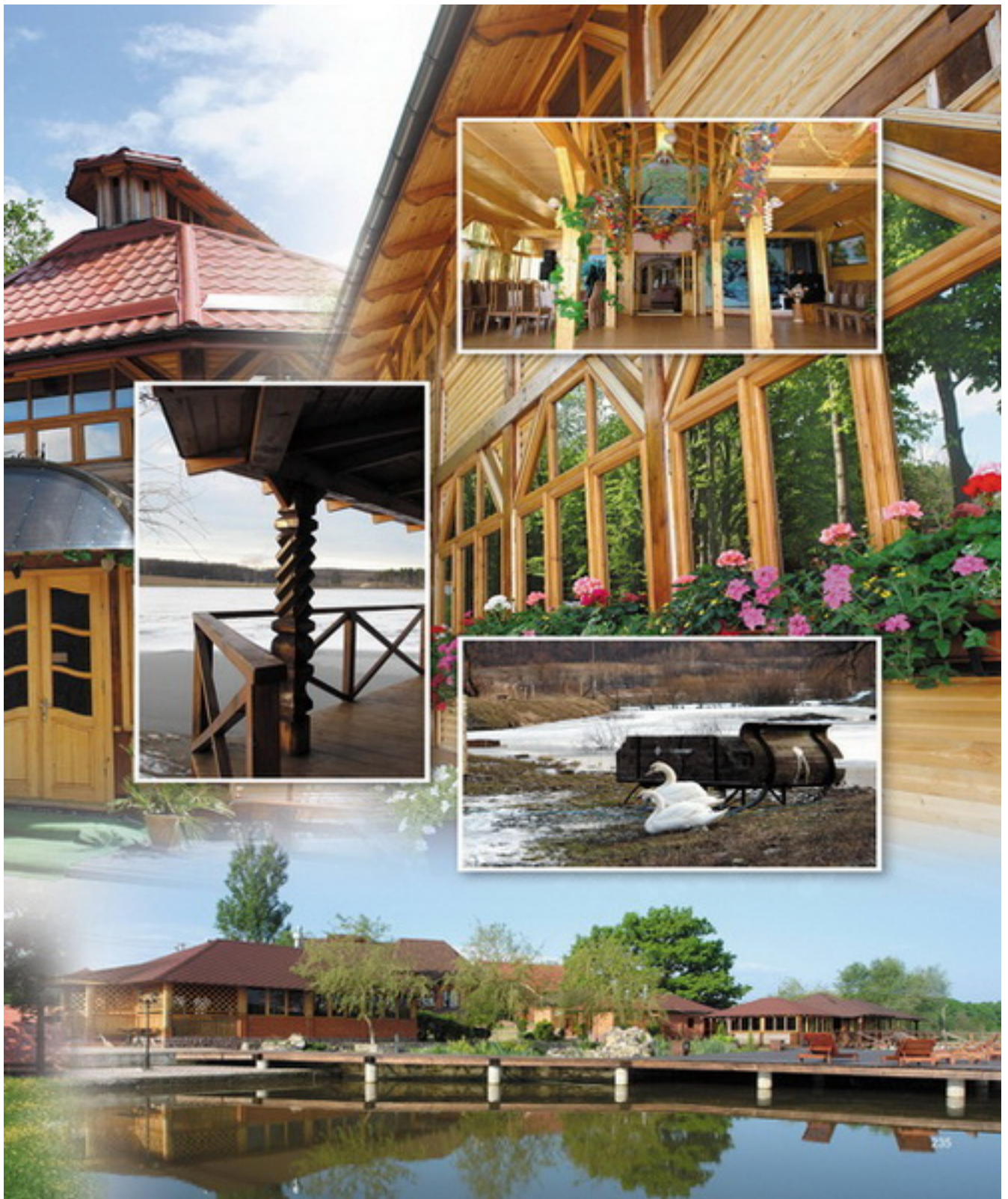

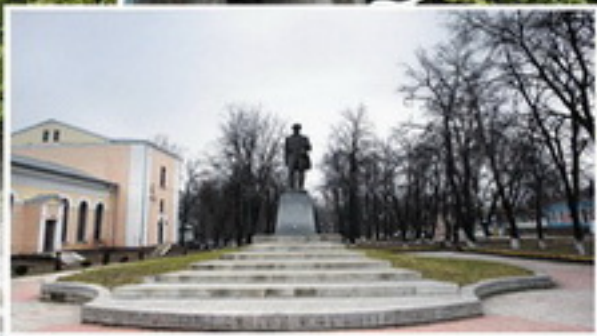
Complexul turistic recreativ „Valea Insovită” - locul îndrăgit de odihnă al cernăuțenilor
Туристсько-оздоровчий комплекс «Сонячна Долина» - улюблене місце відпочинку чернівчан
The Recreation Touristic Complex "The Sunny Valley" - a favourite rest place of the Czenowitz inhabitants

Unități moderne de odihnă (hoteluri, restaurante) pentru formele de turism activ: pescuit, cinegetic, sportiv.
Нові сучасні готельно-ресторанні відпочинкові заклади для активного туризму: рибальства, полювання, водно-спортивних розваг.
Modern rest places (hotels, restaurants) for the active tourism opportunities: fishing, hunting, sports

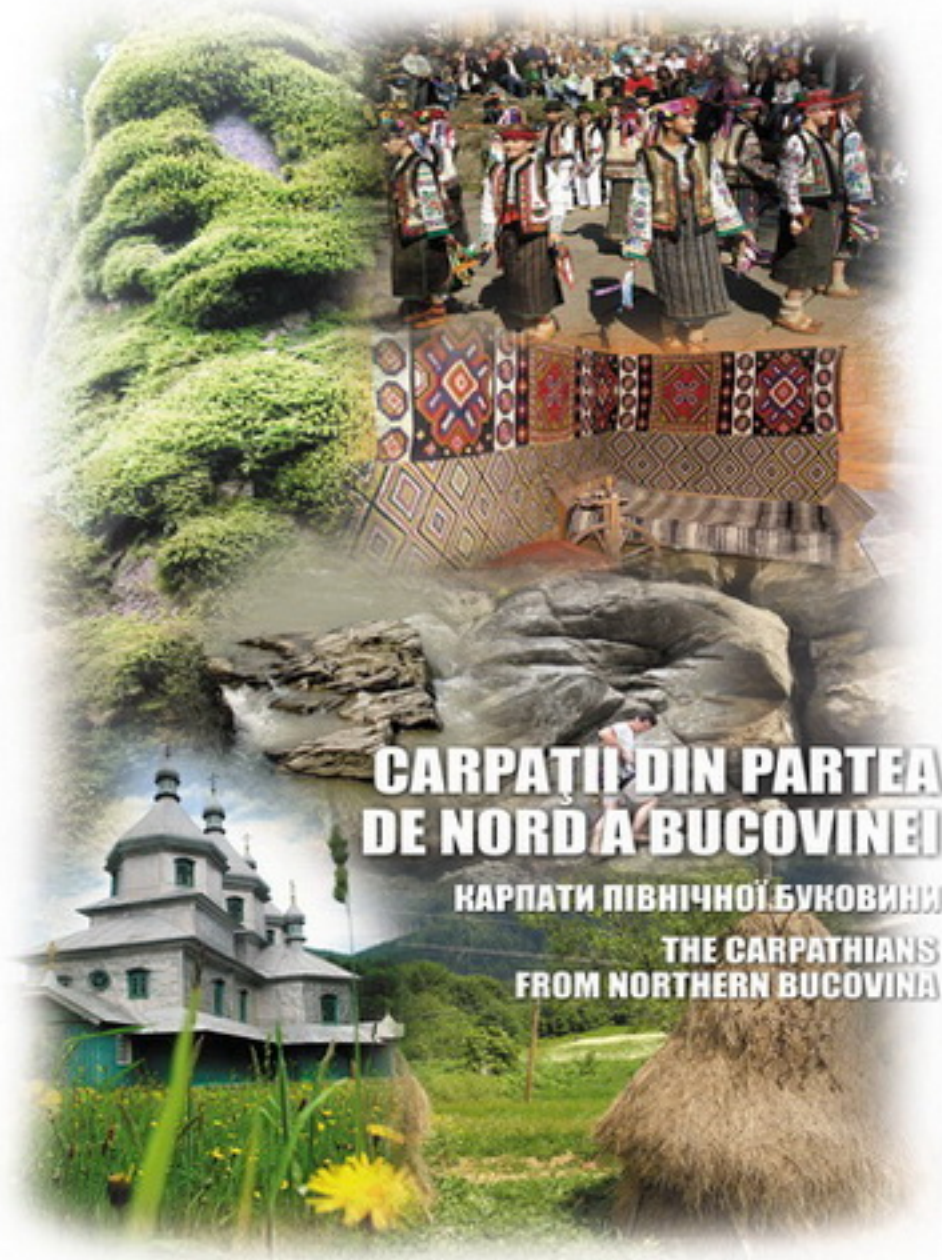

Muzicantul hoinar - monumentul lui Volodymyr Ivasiuk, compozitor bucovinean, în or. Chițmani
Мандрівний музикант - пам'ятник Володимир Івасюк, буковинському композитору в м. Кицмань
The Wandering Musician - the Monument of Volodymyr Ivasiuk, composer from Bucovina, in Chițmani Town

Monumentul și casa memorială „Olga Kobyleanska” în s. Trestiana
Пам'ятник і музей-садиба Ольги Кобилєнської в с. Дрєска
The Monument and the Memorial House “Olga Kobyleanska” in Trestiana Village

CARPATII DIN PARTEA DE NORD A BUCOVINEI

КАРПАТИ ПІВНІЧНОЇ БУКОВИНИ

THE CARPATHIANS
FROM NORTHERN BUCOVINA

CARPAȚII PĂDUROȘI

КАРПАТЫ ПІВНІЧНОЇ БУКОВИНИ

THE CARPATHIANS OF THE NORTHERN PART OF BUCOVINA (OR WOODY CARPATHIANS)

Una dintre cele mai atractive componente ale acestei zone montane este absența presiunii civilizației, conservarea caracterului virgin al acestor impresionante complexe naturale. În sistemul montan se succed vârfurile de înălțime medie cu văle semiînchise, cu priveliști încântătoare. Vârfurile Carpaților Bucovinei au forme generoase de cupolă, acoperite integral cu păduri. Numeroasele zile însorite de vară (cele mai multe din Carpați) și stratul solid de zăpadă iarna favorizează valorificarea pe parcursul întregului an a oportunităților de recreere și sănătate ale regiunii. Acest fapt constituie un punct de atracție pentru investitori în domeniul turismului din țară și străinătate.

În general, relieful Regiunii Cernăuți are un potențial deosebit pentru organizarea diverselor tipuri de turism: pe văle râurilor, la poalele munților și pe partea inferioară a acestora există trasee captivante pentru pietoni, schiori, cu urcarea pe cele mai înalte vârfuri ai Carpaților Păduroși, cu traversarea pasurilor Nimciți, Șurdin. Pentru deplasările de la sfârșit de săptămână sunt amenajate trasee în preajma munților. Amatorilor de schi alpin le stau la dispoziție Complexul internațional turistic și de agrement „Pasul Nimciți” și Complexul turistic de schi alpin „Mihovo”.

Carpații Bucovinei reprezintă un pîai în care se împletesc armonios peisajele încântătoare cu arhitectura huțulă tradițională, în care se păstrează și se promovează tradițiile și obiceiurile, în care dăinuiesc și se creează legendele. Acest ținut este cunoscut prin talentele care s-au născut aici și care i-au adus omagi: Lukian Kobylitsia, Yuri Fedkovici, Nazari Yaremchuk, Xenia Kolotylo. Cu multă plăcere turiștii vizitează casele memoriale „Yuri Fedkovici” în Putla, „Xenia Kolotylo” în Pidzaharychi, „Nazari Yaremchuk” în Vinița. În mod obligatoriu în programul excursiei trebuie inclus Muzeul Colegiului de arte aplicate „V. Shkribleak” din Vinița, unde sunt expuse exemplare de broderie, țesături, sculptură în lemn și metal. De asemenea, de Vinița este legat numele lui Baal Schem Tow, predicator evreu și întemeietor al hassidismului.

Adeseori traseele turistice se îndreaptă spre Rezervația națională „Vinița” care dispune de numeroase atracții: valea râului Vijenca, cu numeroși afluenți, cascade, izvoare de ape minerale și stânci, pasul Nimciți, peștera lui Dovbug, stânciole „Piatra blestemată” și „Ochi de șoim”, numeroase plante și animale incluse în Cartea Roșie.

În raionul Putla atenția turiștilor este captată de stânca „Broasca” din satul Marynci, stânca „Bogătașa de piatră” din satul Usti-Putla, Rezervația peisagistică „Cascadele bucovinene”, lacul „Ochiul muntelui”, vârful „Yarovytsia” (1574 m., cel mai înalt punct al Regiunii Cernăuți).

Pentru turiști, deosebit de impresionante sunt sărbătorile tradiționale și festivalurile folclorice „Polonynska vatra”, „Zaharetskyi harchyk”, festivalul huțulilor. Într-o adevărată panoramă etnografică se constituie obiceiurile legate de sărbătorile de iarnă. Nu este întâmplător faptul că acest ținut este unul dintre cele mai atractive pentru turiști. Vizitați Carpații Bucovinei! Ei sunt mândri în orice anotimp ...

Дуже привабливою складовою цієї частини гір є відсутність суттєвого тиску цивілізації, збереження незайманості особливо вразливих природних комплексів. В гірській системі чергуються середньовисокі хребти із налізаними котловинами з чудовими краєвидами. Вершини Буковинських Карпат мають м'які куполоподібні форми, суцільно заліснені. Багато сонячних днів влітку (найбільше в Карпатах) та насичений сніговий покрив взимку сприяють використанню рекреаційно-курортних можливостей регіону упродовж року. Це приваблює вітчизняних та зарубіжних інвесторів рекреаційно-туристичного бізнесу.

Загалом рельєф Чернівецької області має величезні можливості для організації різних видів туризму: по долинах річок, середньогір'ю та низькогір'ю прокладені цікаві маршрути пішохідних, лижних походів з підняттям на найвищі вершини Буковинських Карпат, з проходом через перевали Німеч, Шурдин. Для походів вихідного дня маршрути по Передгір'ю. Любителів гірськолижного відпочинку пропонують свої послуги міжнародний туристично-розважальний комплекс «Перевал Німеч», гірськолижно-туристичний комплекс «Мігово».

Буковинські Карпати – край, де гармонійно поєднуються мальовничі ландшафти та традиційна гутульська архітектура, зберігаються й плетуться значні і обряди, живуть і творяться легенди. Це земля відома талановитими людьми, що тут народилися й прославили свій край: Лук'ян Кобилиця, Юрій Федькович, Назарій Яремчук, Ксенія Колотило. Туристи залюбки відвідують музеї-садиби Ю. Федьковича в Путилі, К. Колотило в Підзахаричах, Н. Яремчука у Вікниці. Обов'язково до програми екскурсійного маршруту слід включити Вікницький музей коледжу прикладного мистецтва ім. В. Шкрібляка, де зібрані зразки вишивки, ткацтва, різьбярства, карбування по металу. Ще Вікниця пов'язана з іменем сарайського проповідника, засновника релігійної течії хасидизму Баал Шем Това.

Найчастіше туристичні маршрути спрямовані до національного парку «Вижницький», що має безліч принад і атракцій: долина р. Виженки з численними притоками, водоспадами, джерелами мінеральних вод і скелями, перевал Німеч, печера Довбуша, скеля Протятя Каміня і Соколине Око. Безліч червонокнижних рослин і тварин.

А в Путільському районі особливо приваблюють увагу туристів камінь Жаба у с. Маринів, скеля Кам'яна багачка в с. Усть-Путіла, ландшафтний заказник «Буковинські водоспади», озеро Гроше око, гора Яревич (найвища точка Чернівецької області, 1574 м).

Для туристів особливо вражаючими є традиційні свята й етнографічні фестивалі: «Полонинська ватра», «Захарецький гарчак», гутульський фестиваль. Дуже яскравий етнографічний колорит зберігають й обряди зимового родового циклу. Не випадково цей край завжди був найпривабливішим для туристів. Заїдайте в Буковинські Карпати – вони прекрасні будь-якої пори року!

One of the most attractive elements of this mountain area is the absence of the civilization pressure, the wild aspect of this natural complex. In the mountain area the average height peaks alternate with half-closed valleys with beautiful views. The tops of the Bucovina's Carpathians have a generous shape of cupola and are entirely covered by woods. The numerous summer days (the most in the Carpathians) and the solid snow cover are elements that make the region a very good opportunity for leisure and health. This fact represents and attraction point for those who want to make investments in tourism.

Generally speaking the landscape of Czernowitz area possesses a real potential for different types of tourism: on the mountain valleys, at the foot of the mountains and on the inferior side of them there are interesting routes for walking, skiing, climbing on the highest peaks of the Woody Carpathians by crossing the Nimci, Şurdin passes. For the weekends there are possibilities for shorter routes in the surroundings. The ski amateurs can enjoy the International Touristic and Recreation Complex of "Nimci Pas" and the "Mhovo" Alpine Ski Touristic Complex.

Bucovina's Carpathians is a place where the amazing natural scenery harmonizes with the Hutzul traditional architecture that preserves and promote the customs and traditions, where legends are preserved and where new ones appear. This land is known through the talented people who were born here and who paid their respects to it: Lukian Kobylitsia, Yuri Fedkovi, Nazarii Yaremchuk, Xenia Kolotylo. Visitors enjoy seeing the memorial houses "Yuri Fedkovi" in Putila, "Xenia Kolotylo" in Pidzaharychi, "Nazarii Yaremchuk" in Vijnitsa. In any trip programme one should include the Museum of the Applied Arts College "V. Shkribliak" in Vijnitsa, where embroidery, woven materials, sculpture in wood and metal are exhibited. Vijnitsa is connected by the name of Baal Schem Tow, Jewish preacher, founder of the Hasidism.

Very often the touristic lines go to the national reservation "Vijnitsa" with its multiple sources of attraction: the valley of Vjenca river with its many tributaries, waterfalls, mineral water springs, Nimci pas, Dovbus cave, the rock named "The cursed stone" and "Hawk eye", numerous plants and animals included in the Red Book.

In Putila district the tourist's attraction of the tourists is drawn by the "Frog" rock from Marynci village, the rock "The Richwoman of Stone" from Ust-Putila village, the landscape reservation "Bucovina Waterfalls", the lake "The Mountain's Eye", the summit "Yarovytsia" (1574 m., the highest in Czernowitz area).

Tourists are very much impressed by the traditional feasts and the folk festivals "Polonynska vatra", "Zaharetskyi harchyk", the Hutzul festival. The winter customs are a real ethnographic show. No wonder therefore that this land is one of the most attractive for tourists. Visit Bucovina's Carpathians! They are proud in all seasons!

Scîncu Pătrii Biseramă - locul preferat al alpinistilor
Scun Pporonog Kizilica e mounain. Mounain e moun
The Dotted Stone - the favorite place

Poroinec - o planta frumoasa si rara
Bodumetna radnomovodena - rikloka i krasna poroina
The Orchid - beautiful and rare plant

Stîncu Pătrii Biseramă - Usti-Putria
Gara Făcșău - Gara Făcșău - Gara Făcșău
The rock "The Dotted Stone of Scun", in Usti-Putria Village

Stîncu Pătrii Biseramă
Gara Făcșău - Gara Făcșău
Waterfall - Gara Făcșău

Restaurantul „Cervona kalyna” pe Pasul Nimci ▶
Ресторан «Червона калина» на перевалі Німці
The „Cervona kalyna” Restaurant on Nimci Pass

Boloupsi de mare - o plantă rară
Рідка порода румяноцвіт
The Marsh Marigold - a rare plant ▶

Stânca Broasca
Камнь Жаба
▶ The Frog Stone

Pensiune montană
Саджа в горах
Mountain Boarding House ▶

БротаЛНЛВ РЪ Г

Biserica Sf. Nicolae din satul Vijenca
Церква Свирого Микона в с. Виженика
The Saint Nicholas Church in Vijenca village

1820

окНЛьС

ЧКС

Вс

8

Casa-muzeu Yuri Fedkovyci,
scriitor bucovinean (oraş Putila)
Музей-садиба Юрія Федьковича,
буковинського письменника в с.м.т. Путила
Museum-House Yuri Fedkovyci,
writer from Bucovina (Putila Town)

Festivalurile etnofolclorice „Polonynska vatra” și „Zaharetskyi harchyk”
Фольклорно-етнографічні фестивалі «Полонинська ватра» та «Захарецький гарчик»
The Ethno-Folk Festivals „Polonynska vatra” and „Zaharetskyi harchyk”

Complexul montan turistic "Migovo"
Горнолыжно-туристический комплекс «Мигово»
The Mountain Touristic Complex "Mygovo"

A woman in traditional Romanian folk costume stands in the foreground on the right. She wears a red headscarf with floral patterns, a dark patterned vest with a fur collar over a white blouse, and a long black skirt with a decorative border. Behind her is a large, ancient stone church with a green conical roof and a bell tower. The church walls are covered in colorful murals depicting religious scenes. The background is a lush green landscape under a clear sky.

Comisia Europeană
<http://ec.europa.eu>

Comisia Europeană - Directoratul General pentru Extindere - Programul PHARE
http://ec.europa.eu/enlargement/financial_assistance/phare/index_en.htm

Comisia Europeană - Directoratul General pentru Politica Regională
http://ec.europa.eu/regional_policy

Comisia Europeană - Directoratul General pentru Afaceri economice și financiare
http://ec.europa.eu/comm/economy_finance

Consiliul Uniunii Europene
<http://www.consilium.europa.eu>

Parlamentul European
<http://www.europarl.europa.eu>

Curtea Europeană de Justiție
<http://curia.europa.eu>

Curtea Europeană de Conturi
<http://eca.europa.eu>

Comitetul Economic și Social
<http://eesc.europa.eu>

Comitetul Regiunilor
<http://cor.europa.eu>

Banca Centrală Europeană
<http://www.ecb.int>

Banca Europeană de Investiții
<http://eib.eu.int>

Reprezentanța Comisiei Europene în România
<http://www.infoeuropa.ro>

Misiunea Permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană
<http://ue.mae.ro>

Centrul Român de Informare de la Bruxelles
<http://www.roinfocentre.be>

Uniunea Europeană în lume:
<http://ec.europa.eu/comm/world>

Beneficiar:

Fundația Națională „HUMANITAS-România”, Filiala Suceava

Parteneri:

Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava, România
Yury Fedkovych Chernivtsi National University Cherniiv, Ucraina

Programul de Vecinătate România - Ucraina 2004 - 2006

RO 2005/017 - 539.01.01.14